

1. Μετά από κυοφορία 26 μηνών από την επανασύσταση του Υπουργείου Ναυτιλίας και Αιγαίου, η συγκυβέρνηση της Ν. Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ κατάφερε επιτέλους, με τον δεύτερο, κατά σειράν Υπουργό επί της Ναυτιλίας και κατά την περίοδο του τρίτου ανασχηματισμού της, να συντάξει και να φέρει προς δημοσίευση τον, από καιρό αναμενόμενο Οργανισμό του Υπουργείου. Το περιεχόμενό του, ως Προεδρικό Διάταγμα 103/14, δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ αρ. 170Α της 28/8/2014.

2. Τα «Λιμενικά Χρονικά» με ιδιαίτερο ενδιαφέρον ανέμεναν τη δημοσίευση του Διατάγματος αυτού. Και τούτο, γιατί η παρούσα συγκυρία υπήρξε μοναδική:

α. το Λιμενικό Σώμα επέστρεψε στο φυσικό του χώρο, μετά από μία μεγάλη περιπέτεια υπαρξιακής κρίσης - όχι πρωτοφανή, αλλά ιδιαίτερα ισχυρή.

β. Ο νέος διοικητικός φορέας της Ναυτιλίας, αν και αστόχως προσκολλήθηκε σ' αυτόν και η νησιωτική πολιτική - θα αναδιοργανώ- νετο από μηδενική βάση.

γ. Η σπουδαιότητα του τομέα της Ναυτιλίας για την εθνική οικονομία είχε γίνει κατανοητή από ευρύτατα στρώματα της Ελληνικής κοινωνίας και έκδηλο το ενδιαφέρον όλου ή σχεδόν όλου του ναυπλιακού κόσμου.

δ. Παραλυτική υπήρξε η αρρυθμία και μεγάλη η ζημιά στο χώρο της ναυτιλίας, από τους πρόσφατους πειραματισμούς κάποιων παλαιοκομματικών πολιτικών, δέσμιων ταξικών δογματισμών και παρωχημένων ιδεοληψιών, οι οποίοι ακόμα και σήμερα δεν αισθάνθηκαν υποχρέωση να εξηγήσουν την αναγκαιότητα των ολέθριων χειρισμών τους.

ε. Κατά την τελευταία κρίση, που έφτασε στο έσχατο σημείο, αυτό της κατάρρευσης του Υπουργείου και της διασποράς προσωπικού και αρμοδιοτήτων - κάποιες από τις οποίες έμειναν μετέωρες, έξω από το κυβερνητικό ενδιαφέρον - έγινε πλέον συνείδηση σε όλους τους εμπλεκόμενους ότι η έλλειψη ενιαίου πνεύματος στο διοικητικό φορέα της ναυτιλίας καθώς και η αμοιβαία καχυποψία μεταξύ στρατιωτικού και πολιτικού προσωπικού, υπήρξαν κατά καιρούς τα αίτια και οι αφορμές των κραδασμών και της δυσλειτουργίας του όλου μηχανισμού.

στ. Η δυνατότητα μετάταξης του πλεονάζοντος πολιτικού προσωπικού σε άλλους φορείς του Δημοσίου, φάνταζε ευκαιρία μοναδική για την ορθολογική αναδόμηση των υπηρεσιών του επανασυσταθέντος Υπουργείου.

3. Δυστυχώς η συγκυβέρνηση, ούτε την ύστατη ώρα, μπροστά στο φάσμα της κατάρρευσης, δεν κατόρθωσε να υπερβεί την παλαιοκομματική τακτική. Παρά τις πανηγυρικές διακηρύξεις περί ορθολογικής αναδιοργάνωσης των κρατικών Υπηρεσιών, προέταξε και πάλι παραταξιακά «συμφέροντα εργαζομένων». Ας μη μασάμε τα λόγια μας. Δεν έχει αξία. Ο Οργανισμός του Υπουργείου είναι ένα «θαύμα» συγκερασμού συντεχνιακών «συμφερόντων» του προσωπικού του. Και του στρατιωτικού και του πολιτικού. Η ορθολογική οργάνωση, η οικονομική διάρθρωση των Υπηρεσιών, η απάλειψη επικαλύψεων αρμοδιοτήτων, είναι Αρχές διοικητικής οργάνωσης, που δεν ελήφθησαν υπ' όψη. Ή στην καλύτερη περίπτωση ήρθαν σε δεύτερη μοίρα.

Η αγωνιώδης προσπάθεια, δημιουργίας νέων φορέων με την προαγωγή ήδη υφιστάμενων, σε ανώτερη τάξη και τη διασπορά των αρμοδιοτήτων τους σε νέους φορείς και μονάδες, είναι έκδηλη σε όλα τα επίπεδα. Η προαγωγή Γραφείων σε τμήματα και των τμημάτων σε Διευθύνσεις είναι πρακτική δυσκόλως κρυπτόμενη πίσω από έναν ακατάσχετο βερμπαλισμό καταγραφής «αρμοδιοτήτων» και «καθηκόντων».

5. Για να γίνω σαφέστερος σημειώνω τρία παραδείγματα:

α. Διατηρείται το πολύπλοκο, δυσκίνητο, σφόδρα αντικοινομι- κό, αμφίβολα αποτελεσματικό, ήκιστα γραφειοκρατικό, τύποις απο- κεντρωτικό, σύστημα διοίκησης των Λιμενικών Αρχών. Πρόκειται για διατήρηση, άρτι υιοθετιθέντος συστήματος Διοίκησης, κλεψιδανείου από το ολιγόχρονο πέρασμα του Σώματος από το Υπουργείο Δημο- σίας Τάξεως, κατ' αντιγραφίην διοικητικού σχήματος των Σωμάτων Ασφαλείας, το οποίο ουδεμίαν δυναμική προσδίδει στην από της ιδρύσεως του Σώματος επιχειρησιακή του δραστηριότητα. Δρα- στηριότητα, η οποία χαρακτηριζότο από την αμεσότητα της αντίδρα- σης και την αποτελεσματικότητά της.

Είναι προφανής ο λόγος της εμμονής στη διατήρηση αυτού του πλαισίου: Η τακτοποίηση υψηλόβαθμων στελεχών παρά πάσαν έν- νοιαν συμμετρικής και ισόροπης διοικητικής πυραμίδας.

β. Δημιουργούνται νέοι φορείς ανωτέρας τάξεως, πλατιάζοντας αρμοδιότητες ήδη ασκουμένων από ήδη υφιστάμενους φορείς. Πα- ράδειγμα: Δημιουργείται «Διεύθυνση Μουσικής» με δυο τμήματα, οι αρμοδιότητες της οποίας αποτελούσαν αρμοδιότητα «Γραφείου» της εθιμοτυπίας, που υπήγετο στο 1ο τμήμα της Δ/νσης Διοικητικού. Ήδη το Γραφείο Εθιμοτυπίας προήχθη σε τμήμα.

Και πάει λέγοντας...

γ. Ιδρύεται νέα Υπηρεσία: Η ελληνική Υπηρεσία Διερεύνησης Ναυτικών Ατυχημάτων (ΕΛΥΔΝΑ). Η αρμοδιότητά της παράλληλη με αυτήν του γνωστού ΑΣΝΑ, το οποίο διατηρείται και λειτουργεί κατά το Νόμο. Η νέα Υπηρεσία στελεχώνεται με 28 πρόσωπα. Εμπειριστα- τωμένη, επί του προκειμένου, μελέτη του συναδέλφου Ναυάρχου κ. Κ. Χαρτοφύλη στο έγκριτο περιοδικό «ΝΑΥΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» τεύχος αρ. 172 Αυγ. - Σεπτ. 2014.

6. Με άλλα λόγια: Ο νέος Οργανισμός διέψευσε τις προσδοκίες μας και επαλήθευσε τους ενδοιασμούς μας για την απώλεια και αυ- τής της ευκαιρίας.

7. Έχουμε γράψει και σε προηγούμενα τεύχη του περιοδικού μας, ότι στην διελκυστίνδα αυτή, η Νέα Δημοκρατία προσπαθεί να συγκεκριάσει συμφέροντα στρατιωτικού και πολιτικού προσωπικού, ε- νώ το ΠΑΣΟΚ, να διατηρήσει όσα από τα στοιχεία πρόλαβε, κατά τη βραχύβια θητεία Παπουτσή, να περάσει.

8. Τα παραπάνω σχόλια, προκαλούνται από το αδιάπτο ενδια- φέρον των εν αποστρατεία στελεχών του Λιμενικού Σώματος, στο ο- ποίο ανάλωσαν τον επαγγελματικό τους βίο. Θα ήταν λάθος αν από οποιαδήποτε πλευρά παρερμηνευθεί η πρόθεση και το ενδιαφέρον.

9. Καθ' ημάς η αστοχία χρεώνεται στους εκάστοτε πολιτικούς υ- πεύθυνους οι οποίοι ανδρώθηκαν και διάγου μέσα στο αφόρητο πλέον πελατειακό κομματικό σύστημα. Ο πολιτικός κόσμος δεν κατόρθωσε ούτε μέσα στο καμίνι της καθολικής κρίσης να διδαχθεί από τα σφάλματά του. Ίσως το αποτέλεσμα, που έχουμε στα χέρια μας να είναι το καλύτερο δυνατόν κατά την παρούσα συγκυρία. Από τα βαρβάρια όμως, που σέρνει το Σώμα διαχρονικά, δεν κατέστη δυ- νατόν να απαλλαγεί, ούτε αυτή τη φορά. Παρά το γεγονός ότι υπό τις παρούσες συνθήκες απαιτείται περισσότερο από κάθε άλλη φο- ρά, αυτοσυγκέντρωση, και νηφαλιότητα για την εκτέλεση τόσο των επιτελικών όσο και των επιχειρησιακών καθηκόντων. Ίσως τη νιρβά- να των πολιτικών προϊσταμένων του Υπουργείου Ναυτιλίας, να τη διασκεδάζει η όντως ομολογημένη πεποίθησή τους, πως ό,τι και να γίνει στο τέλος, την παρτίδα θα τη σώσει η διεπιστημοσύνη των Α- ξιωματικών και η προσήλωση στο καθήκον και τις παραδόσεις όλων γενικώς των ανδρών και των γυναικών του Λιμενικού Σώματος.

Στις 22-03-1919 ιδρύθηκε το λιμενικό Σώμα. Ο ιδρυτικός νόμος είναι ο Ν. 1753 του 1919 "Περί τροποποίησης του νόμου 816 και προσθήκης συναφών διατάξεων". Σημαντικότερη καινοτομία του νόμου αυτού είναι το άρθρο 3 το οποίο προβλέπει την σύσταση ιδίου Σώματος του Λιμενικού που αποτελείται από προσωπικό της Διεύθυνσης Εμπορικού Ναυτικού, της επιθεώρησης των υπηρεσιών αυτού, του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου και των Λιμενικών Αρχών.

Το Λιμενικό Σώμα είχε ιδρυθεί. Το άρθρο 3 αποτελεί την επίσημη ληξιαρχική πράξη γεννήσεως του. Την είχαν εμπνεαστεί ο Αείμνηστος Γεώργιος Σάκαλης και Κωνσταντίνος Μπούκας. Όπως ήταν φυσικό ο νόμος πρόβλεψε και τον τρόπο συγκρότησης του νεοσύστατου σώματος. Προς το σκοπό αυτό με διάταγμα εξουσιοδότησε την μετάταξη από το Πολεμικό Ναυτικό στο Λιμενικό Σώμα ενός συνόλου 66 αξιωματικών.

Έτσι το Λιμενικό Σώμα 5 μήνες περίπου μετά την ίδρυση του είχε ήδη συγκροτηθεί και οργανωθεί καλύπτοντας το σύνολο σχεδόν των θέσεων που είχε προβλέψει ο νόμος 1753 διαθέτοντας 63 ανώτερους και κατώτερους αξιωματικούς προερχομένους από τις τάξεις του Πολεμικού Ναυτικού.

Η πρώτη απ ευθείας κατάταξη Αξιωματικών του Λιμενικού έγινε τον Νοέμβριο του 1920.

Το 1927, τότε που ψηφίστηκε το Σύνταγμα της πρώτης Δημοκρατίας, ήταν για το Λιμενικό Σώμα ο χρόνος κατά τον οποίο επιχειρήθηκε και πραγματοποιήθηκε σοβαρότατη αναμόρφωση και συστηματοποίηση της νομοθεσίας, σχετικά με το Σώμα. Δημοσιεύτηκε το ν.δ. "Περί διοικήσεως εμπορικού ναυτικού", σύμφωνα με το οποίο το Λιμενικό Σώμα είναι στρατιωτικά οργανωμένο Σώμα και διέπεται από τις διατάξεις που διέπουν τους Αξιωματικούς, Υπαξιωματικούς και Ναύτες του Πολεμικού Ναυτικού, προς τους οποίους εξομοιούνται οι ανήκοντες στο Λιμενικό Σώμα "πλην καθ' όσον άλλως ορίζεται δι αυτούς". Έτσι, για το Λιμενικό Σώμα διανοίγεται η οδός της περαιτέρω αυτοτέλειας και ανεξαρτησίας. Η ίδρυση του Λιμενικού Σώματος και η οργάνωση αυτού δεν ήταν αυτοσκοπός.

Στις 3-11-1950 με Β.Δ. καθορίζονται τα διακριτικά της στολής των αξιωματικών και υπαξιωματικών του Λιμενικού Σώματος. Σύμφωνα με το διάταγμα αυτό το διακριτικό του Λιμενικού Σώματος αποτελείται από "δύο χρυσοποικίλτες άγκυρες χιαστί με το βασιλικό στέμμα ύπερθεν της διασταυρώσεως αυτών".

Το 1952 τίθεται ένα κρίσιμο θέμα εντελώς άσκοπα, που αποτέλεσε δοκιμασία για τον κρατικό φορέα της εμπορικής ναυτιλίας του Λιμενικού Σώμα. Συγκεκριμένα πρόκειται για μετατροπή των διακριτικών των στολών του Λιμενικού Σώματος που επιχειρήθηκε οποία προέβλεπε αργυρόχρωμα διακριτικά του βαθμού των Στολών του Λιμενικού Σώματος τη μαντική και μειωτική για το κύρος του Λιμενικού Σώματος

και των στελεχών του.

Την 21η Μαρτίου 1964 το Λιμενικό Σώμα με Β.Δ. αποκτά τη σημαία του η οποία στη στο μέσο του σταυρού φέρει και στις δύο όψεις το σήμα του Λιμενικού Σώματος δηλαδή δύο χρυσοχρόες άγκυρες χιαστί εφαιπόμενες των τεσσάρων προς το κέντρο του σταυρού γωνιών των κυανών τετραγώνων.

Πολλά χρόνια αργότερα, το 1980, το Π.Δ. 991 όρισε ότι το έμβλημα του Σώματος (δύο άγκυρες χιαστί και τα αρχικά Λ.Σ.) δεν αποτυπώνεται επι της σημαίας αλλά επί της επίχρυσης μεταλλικής σφαίρας που βρίσκεται στο άνω μέρος του κοντού της σημαίας.

Με τον νόμο 3922/2011 (Φ.Ε.Κ. 35) το Λιμενικό Σώμα μετονομάζεται σε Λιμενικό Σώμα -Ελληνική Ακτοφυλακή, υπάγεται στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και αποκτά επιτέλους το δικό του Αρχηγείο.

Στις 21 Ιουνίου 2012 με το Π.Δ. 85/2012 συνεστήθη το Υπουργείο Ναυτιλίας συγκροτούμενο από υπηρεσίες του πρώην Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής που είχαν μεταφερθεί το 2009 στα τέως Υπουργεία Προστασίας του Πολίτη και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας μεταξύ των οποίων και το Αρχηγείο Λιμενικού Σώματος.

Αποστολή και έκταση αρμοδιοτήτων

Το Λιμενικό Σώμα έχει ως αποστολή την εφαρμογή του νόμου στις περιοχές και τους χώρους στους οποίους εκτείνεται η αρμοδιότητά του. Ειδικότερα, στην αποστολή του περιλαμβάνονται: Η εξασφάλιση της δημόσιας τάξης, που περιλαμβάνει την άσκηση της αστυνομίας γενικής αστυνόμευσης και τροχαίας. Η πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος και ιδίως του οργανωμένου που περιλαμβάνει την άσκηση δημόσιας και κρατικής ασφάλειας.

Η οργάνωση όρων ασφαλούς ναυσιπλοΐας.

Η έρευνα και διάσωση στη θάλασσα.

Η προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος,

Η λήψη μέτρων για την παρακολούθηση, την άσκηση αστυνόμευσης και τον έλεγχο των θαλάσσιων συνόρων.

Η διασφάλιση της τήρησης και ο έλεγχος εφαρμογής των κανόνων ναυτικής ασφάλειας στα πλοία και τις λιμενικές εγκαταστάσεις, καθώς και των όρων ασφαλούς διαχείρισης των πλοίων, σύμφωνα με το θεσμικό πλαίσιο που ισχύει κάθε φορά.

Ο έλεγχος εφαρμογής απαιτήσεων περί προσωπικού πλοίων.

Η αρμοδιότητα του Λιμενικού Σώματος εκτείνεται στο θαλάσσιο χώρο ευθύνης του, στα πλοία και στα πάσης φύσεως πλωτά ναυπηγήματα, στους λιμένες και στη χερσαία ζώνη αυτών, καθώς και σε άλλους χερσαίους, παράκτιους ή θαλάσσιους.

Η Στρατιωτική Ηγεσία του Λιμενικού Σώματος απαρτίζεται από τους:

Αρχηγός ΛΣ-ΕΛΑΚΤ
Α΄ και Β΄ Υπαρχηγοί ΛΣ-ΕΛΑΚΤ
Γενικός Επιθεωρητής ΛΣ

Στελέχη Λιμενικού Σώματος

Το στελεχιακό δυναμικό του Λιμενικού Σώματος κατατάσσεται σε τρεις κατηγορίες ανάλογα με το βαθμό που αυτοί φέρουν ως εξής:

Αξιωματικοί
Υπαξιωματικοί
Λιμενοφύλακες

Τα στελέχη του Λιμενικού Σώματος αποφοιτούν από τις

Παραγωγικές Σχολές του Λιμενικού Σώματος:

Σχολή Δοκίμων Σημαιοφόρων,
Σχολή Δοκίμων Υπαξιωματικών
Σχολή Λιμενοφυλάκων αντίστοιχα.

Στο Λιμενικό Σώμα κατατάσσονται και Αξιωματικοί που δεν φοιτούν στην Σχολή Ναυτικών Δοκίμων αλλά εκπαιδεύονται στα Σχολεία του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής κατόπιν σχετικής προκήρυξης.

Σχολείο Ανθυποπλοιάρχων Τεχνικών
Σχολείο Ανθυποπλοιάρχων Ιατρών
Σχολείο Ανθυποπλοιάρχων Οικονομικών
Σχολείο Ανθυποπλοιάρχων Ιερέων
Σχολείο Σημαιοφόρων Ειδικής Μονιμότητας

Οι αρμοδιότητες του Λιμενικού Σώματος δεν εξαντλούνται μόνο στα αστυνομικής φύσεως καθήκοντά του, αλλά η ίδρυση του Υφυπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας το 1936 αποτελεί αναμφισβήτητα το δεύτερο μεγάλο σταθμό στην εξέλιξη του Σώματος, μετά την σύστασή του το 1919. Η υπαγωγή του σε ίδιο

κυβερνητικό φορέα δεν επισφράγισε μόνο την ανεξαρτησία του αλλά, συγχρόνως, κατέδειξε τη σημασία που απέδιδε το Ελληνικό κράτος στην εμπορική ναυτιλία, την οποία το Λιμενικό Σώμα είχε κληθεί να διοικήσει.

Στελέχωσε το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο και τον Οίκο Ναύτου με άξια διοικητικά στελέχη και όχι μόνο.

Εδημιούργησε της Ακαδημίες Εμπορικού ναυτικού δια την εκπαίδευση και μετεκπαίδευση άξιων ναυτικών δια την Ελληνική Εμπορική Ναυτιλία.

Ελέγχει την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας με συνεχείς ελέγχους δια της Επιθεωρήσεως Εμπορικών πλοίων, δια της διευθύνσεως Ναυτιλιακής Πολιτικής, αντιπροσωπεύει την πατρίδα μας σε διεθνείς οργανισμούς, που έχουν σχέση με την ανάπτυξη της εν γένει ναυτιλίας (Ωκεανοπόρου, Ακτοπλοΐα και λοιπά.), έχει τον τομέα προστασίας θαλασσίου περιβάλλοντος, εκδίδει τα ναυτολόγια των πλοίων και τα ναυτικά φυλλάδια των ναυτικών.

Η συνετή διοίκηση από τους αξιωματικούς του Λιμενικού Σώματος, το επιχειρηματικό πνεύμα των πλοιοκτητών και εφοπλιστών καθώς και η ναυτοσύνη των ναυτικών μας κατόρθωσαν να ανεβάσουν την Ελληνική Εμπορική Ναυτιλία με Ελληνική και ξένη σημαία στην πρώτη θέση παγκοσμίως.

Ευχές όλων μας είναι να έχουν τα στελέχη του δύναμη και υγεία για να ανταπεξέλθουν στο δύσκολο έργο τους και να εορτάσουμε όλοι μαζί απόστρατοι και εν ενεργεία τα εκατό του έτη.

Ένα μεγάλο δώρο στο ΛΙΜΕΝΙΚΟ ΣΩΜΑ, για τα 95 χρόνια του, είναι η πρόσφατη επιτυχία των στελεχών του, δηλαδή η κατάσχεση 1.133 κιλά καθαρής ηρωίνης και η σύλληψη των διακινητών Ελλήνων και ξένων. Συγχαρητήρια στα παληκάρια μας.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ Ε.Α.Α.Λ.Σ ΣΕ ΕΤΗΣΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ

Πλοιάρχου Λ.Σ. ε.α. Νικολάου Γκλεζάκου

Ε.Α.Α.Λ.Σ., όπως προβλέπονται από το Καταστατικό και ενδιαφέρουν την ΕΝΩΣΗ.

6.- Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου και Ελεγκτικής Επιτροπής για την τριετία 2015 - 2017.

Παρακαλούνται θερμώς οι συνάδελφοι - μέλη της Ε.Α.Α.Λ.Σ. να προσέλθουν την **Κυριακή 25 Ιανουαρίου 2015** στην αίθουσα εκδηλώσεων του Ο.Λ.Π. (Ακτή Μιαούλη 10, Πειραιά) για να τιμήσουν με την παρουσία τους τη Γενική Συνέλευση και να μετάσχουν στις αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Παρακαλούνται επίσης οι Συνάδελφοι - Μέλη της ΕΑΑΛΣ, που επιθυμούν να θέσουν υποψηφιότητα για το νέο Διοικητικό Συμβούλιο ή την νέα Ελεγκτική Επιτροπή, να καταθέσουν στην Γραμματεία της Ε.Α.Α.Λ.Σ. τη δήλωση υποψηφιότητας, που δημοσιεύουμε στο περιοδικό μας, μέχρι και την **Πέμπτη 15 Ιανουαρίου 2015**, προκειμένου να συμμετάσχουν στο ενιαίο ψηφοδέλτιο υποψηφίων μελών.

Πειραιάς 30 Σεπτεμβρίου 2014

Από το Διοικητικό Συμβούλιο

(Βλέπε σελ. 22)

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΝΩΣΕΩΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ καλεί τα μέλη της, σε **Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση**, σύμφωνα με τα άρθρα 10 έως 15 του Καταστατικού της, στην αίθουσα εκδηλώσεων του Ο.Λ.Π. (Ακτή Μιαούλη 10, Πειραιά) την **Κυριακή 18 Ιανουαρίου 2015 και ώρα 10.00.**

Σε περίπτωση μη απαρτίας η ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση θα επαναληφθεί την επομένη Κυριακή 25 Ιανουαρίου 2015 στον αυτό τόπο και χρόνο, όπου θα διενεργηθούν και οι Αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου για την τριετία 2015 - 2017.

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

- 1.- Παρουσίαση Απολογισμού (Πεπραγμένα) περιόδου Ιανουαρίου - Δεκεμβρίου 2014.
- 2.- Παρουσίαση της έκθεσης της Ελεγκτικής Επιτροπής για την χρονική περίοδο Ιανουαρίου - Δεκεμβρίου 2014.
- 3.- Έγκριση του Ισολογισμού και Απολογισμού του παρελθόντος οικονομικού έτους.
- 4.- Έγκριση του Προϋπολογισμού εσόδων - εξόδων τρέχοντος οικονομικού έτους 2015.
- 5.- Εισηγήσεις - απόψεις και προτάσεις των Μελών της

ΟΤΑΝ ΤΟ ΑΥΤΟΝΟΗΤΟ ΓΙΝΕΤΑΙ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ

Ναυάρχου Λ.Σ. (ε.α.) - Επίτ. Α/ΑΣ Γεωργίου Βασόπουλου

Δημοσιεύματα του διεθνούς ναυτιλιακού και οικονομικού τύπου σχετικά με την επάνοδο του ελληνόκτητου στόλου, με 3.760 πλοία 164 εκατ. τόνων στην 1η θέση της παγκόσμιας κατάταξης -σε συνδυασμό με την πρόσφατη διεθνή ναυτιλιακή έκθεση "Ποσειδώνια", που παρουσίασε μεγάλη επιτυχία και ξεπέρασε κάθε προηγούμενο σε συμμετοχές- επανέφεραν το μεγάλο κεφάλαιο της οικονομίας μας, την Εμπορική Ναυτιλία, για μία ακόμη φορά στο προσκήνιο με θετικό πρόσημο.

Στην κορυφαία αυτή συγκυρία για την Εμπορική μας Ναυτιλία, πέραν από τις συνηθισμένες εσωτερικές παραφωνίες, που εδράζονται σε ιδεοληψίες, που παραμερίζουν τα οικονομικά δεδομένα, προστέθηκαν και τα επικριτικά σχόλια του γερμανικού περιοδικού Der Spiegel. Και ενώ τα γερμανικά σχόλια είναι αβάσιμα και κακόβουλα, για μία ακόμη φορά επιτακτικά εγείρεται το ερώτημα κατά πόσο η ελληνική πολιτεία, διαχρονικά, έχει ασκήσει σε οικονομικό-κοινωνικό επίπεδο όλες εκείνες τις πολιτικές, οι οποίες θα συνέβαλαν στην μεγιστοποίηση των πάσης φύσεως προσόδων από τις πολλαπλές δραστηριότητες της Εμπ. Ναυτιλίας.

Η Ελληνική Εμπορική Ναυτιλία και ιδιαίτερα η πομπούρος, που είναι και ο κύριος κορμός της, είναι εξωστρεφής επιχείρηση, που δρα με μοναδικό κριτήριο τον διεθνή ανταγωνισμό και κατά συνέπεια περισσότερο από κάθε άλλη παράμετρο ως προς την σύνδεσή της με την εθνική οικονομία, επηρεάζεται από το επικρατούν εκάστοτε κλίμα εμπέδωσης εμπιστοσύνης και αποδοχής της. Αυτό το αυτονόητο καλό κλίμα δυστυχώς για την ναυτιλιακή επιχείρηση που δραστηριοποιείται εκτός συνόρων, δεν είναι πάντοτε αυτονόητο, πολλές φορές γίνεται ζητούμενο.

Ελάχιστα τα παρακάτω παραδείγματα, αλλά ενδεικτικά της νοσηρής αυτής ροπής:

Δωρεά του Ιδρύματος Ευγενίδου, με γνωστό ενδιαφέρον για την Ναυτική Εκπαίδευση (έκδοση τεχνικών και ναυτιλιακών βιβλίων, υποτροφίες, εκπαιδευτικό Ιστιοφόρο, «Ευγένιος Ευγενίδης», δωρεές) στο Υ.Ε.Ν. τις αρχές της δεκαετίας '80, ύψους 1 εκατ. δολαρίων με σκοπό την εγκατάσταση προσομοιωτών (simulators), για την εκπαίδευση των αξιωματικών του Εμπ. Ναυτικού, λίμναζε επί μία δεκαετία.

Αιτία η άρνηση τοποθέτησης στην είσοδο της ε-

γκατάστασης πινακίδας, η οποία θα αναφερόταν στην δωρεά του Ιδρύματος. Ένα διαφορετικό κλίμα στις αρχές της δεκαετίας του '90 επέτρεψε στον αείμνηστο πρόεδρο του Ιδρύματος Νικ. Βερνίκο-Ευγενίδη να την επαναφέρει και να την υλοποιήσει μέσα σε διάστημα ολίγων μηνών.

Την ίδια εποχή και με το ίδιο πνεύμα, δεν κατέστη δυνατό το νεοσύστατο, τότε, Μουσείο της Εμπορικής Ναυτιλίας να αποκτήσει ένα σπουδαίο έκθεμα, το πρώτο από τα εκατό Liberties, που γράφτηκε στο ελληνικό νηολόγιο και το τελευταίο, που κατά σύμπτωση βρισκόταν παροπλισμένο την δεκαετία του '80 στον ελληνικό χώρο, το "Γεώργιος Φ. Ανδρεάδης". Αιτία και πάλι η πινακίδα.

Μετά από δεκαετίες και χάρη στις προσπάθειες και δαπάνες του αείμνηστου Καπετάν Βασίλη Κωνσταντακόπουλου και φίλων του, το μουσείο απέκτησε αντίστοιχο έκθεμα, που ρυμουλκήθηκε στον Πειραιά από τις Η.Π.Α..

Δεν παραγνωρίζεται η ηθικοπλαστική δύναμη μίας επιγραφής. Η ιστορία αναφέρει πολλές περιπτώσεις με την πλέον χαρακτηριστική εκείνη της αποποίησης των Θηβαίων προσφοράς των Αθηναίων ανοικοδόμησης της πόλης τους, μετά την εκθεμελίωση της από τον Μ. Αλέξανδρο, καθώς σ' αυτή την προσφορά γινόταν αναφορά και στο όνομα της γνωστής εταιράς Φρύνης.

Τα προαναφερθέντα, όμως, παραδείγματα βρίσκονται μακράν και πέραν των κατανοητών ενδοιασμών των Θηβαίων και μαρτυρούν πόσο αβασάνιστα χαλάει το κλίμα, που η εθνική μας οικονομία έχει τόσο πολύ ανάγκη για την μεγιστοποίηση των κάθε μορφής προσόδων της από την Εμπορική Ναυτιλία.

Το ελληνικό κράτος από της συστάσεώς του, διαχρονικά, σε έργα πολιτισμού, υγείας, εκπαίδευσης, έκτακτων αναγκών κ.λπ. στηρίχθηκε και στην εθελοντική προσφορά σημαντικών ποσών του ελληνισμού της διασποράς. Τους μεγάλους Ηπειρώτες και λοιπούς ευεργέτες του χθες διαδέχονται ισάξια τα πολυάριθμα Ιδρύματα της Εμπ. Ναυτιλίας του σήμερα. Το περίσσευμα, όμως, καρδιάς με το οποίο η πολιτεία πολλαπλώς τίμησε και προσέλκυσε τους πρώτους (Μεγαλόσταυροι, Προτομές, Ονομασία Λεωφόρων κ.λπ.) φαίνεται πως πέρα από κάθε λογική έχει στερεύσει. Κρίμα.

ΑΙΠΕΤΟΙ ΑΡΧΟΝΤΕΣ

Θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρουμε φίλους και συναδέλφους οι οποίοι εξελέγησαν στις τελευταίες δημοτικές εκλογές, τους:

Δήμαρχος Κάσου εξελέγει η σύζυγος του συναδέλφου Υποναυάρχου Β. Τσανάκη κ. Μαίρη Σορώτου - Τσανάκη.

Αντιπλοίαρχος Λ.Σ. ε.α. Γώγον Ιωάννην αντιδήμαρχον και αντικαταστάτην δημάρχου δήμου Σουλίου Θεσπρωτίας, με αρμοδιότητες, διαχείριση πόρων, οικονομικής ανάπτυξης διοικητικών θεμάτων, διαφάνειας, ηλεκτρονικής διακυβέρνησης - παιδείας και δημοσίων σχέσεων, δεν παρέχεται αντιμισθία και

Πλοίαρχος Λ.Σ. ε.α. Βοϊδονικόλαν Σταύρο αντιδήμαρχον πρασίνου Πειραιώς.

Ευχόμαστε σε όλους καλή τύχη.

ΝΑΥΤΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Αρχιπλοιάρχου Π.Ν. (Ι) Α. Σπανού, Δ/ντή ΝΝΑ

ΘΕΜΑ : Λειτουργία Εξωτερικών Ιατρείων

ΣΧΕΤ.: α. ΚΟΛ/ΝΚΙΑ 2008

β. Φ.ΑΔ Φ.071.8/948/12/Λ4159/23 Ιουλ 12/ΔΟΥ/ΝΝΑ

γ. Φ.071.80/517/14/Σ.3598/10 Ιουλ 14/ΔΟΥ/ΝΝΑ

δ. Φ.071.80/555/14/1.3890/24 Ιουλ 14/ΔΙΥ/ΝΝΑ

1. Στο πλαίσιο των καθοριζόμενων στο σχετ. (β) όπως τροποποιήθηκε με το σχετ. (γ), διευκρινίζονται τα παρακάτω:

α. Παραγγέλλω όπως οι εξετάσεις στα Εξωτερικά Ιατρεία (Ε.Ι.) του Ναυτικού Νοσοκομείου Αθηνών να εκτελούνται με τη διαδικασία της προσυνηνοήσεως (ραντεβού), ως ισχύει μέχρι σήμερα.

β. Χωρίς ραντεβού και σε χρόνο, που θα καθορίζεται από την Νοσηλεύτρια του Ε.Ι μετά από συνεννόηση με τον Ιατρό ή κατευθείαν με τον Ιατρό των Ε.Ι αναλόγως του επειγόντος του προβλήματος, εξετάζονται στα Εξωτερικά Ιατρεία:

(1) Τα επείγοντα περιστατικά κατόπιν παραπομπής τους από το Εφημερείο.

(2) Το εν ενεργεία Στρατιωτικό Προσωπικό του Π.Ν και Λ.Σ., το οποίο υποχρεούται κατά την προσέλευσή του να φέρει στολή και ενημερωτικό σημείωμα Ιατρού μονάδος, Εξαιρούνται του μέτρου αυτού οι Ανώτατοι εν ενεργεία Αξιωματικοί, καθώς και περιπτώσεις επειγόντων περιστατικών των εν ενεργεία, τα οποία δεν προσέρχονται από την Υπηρεσία τους. Όσοι εκ των εν ενεργεία επιθυμούν, δύναται να προσέρχονται μετά από προσυνηνοήση, καθόσον διευκολύνεται η πιο εύρυθμη λειτουργία του εκάστοτε Εξωτερικού Ιατρείου.

(3) Βετεράνοι Αξιωματικοί ή Υπαξιωματικοί και λοιποί

(4) Ανάπηροι (ΑΜΕΑ)

(5) Οι προς επίδειξη και εκτίμηση εργαστηριακών εξετάσεων μετά από προηγηθείσα ιατρική εξέταση (αφού υφίσταται προσυνηνοήση με θεράποντα Ιατρό)

(6) Όλες όμως οι παραπάνω κατηγορίες των ασθενών της παραγράφου 2 υποχρεούνται να προσέρχονται στην γραμματεία των Εξωτερικών Ιατρείων για την καταγραφή τους.

γ. Προκειμένου περί των περιπτώσεων, που απαιτείται η συνταγογράφηση φαρμάκων, που χρησιμοποιούνται για την αντιμετώπιση χρόνιων παθήσεων, η τελευταία θα πραγματοποιείται σε επίπεδο Εξωτερικών Ιατρείων και αφού προηγουμένως έχει προηγηθεί προσυνηνοήση (ραντεβού) μέσω των τηλεφωνικών γραμμών προσυνηνοήσεως στις οποίες θα τονίζεται ότι το ραντεβού θα αφορά την αναγραφή φαρμάκων ή εξετάσεων από τους θεράποντες Ιατρούς. Στις περιπτώσεις αυτές συνιστάται εφόσον είναι ιατρικώς εφικτό, όπως η εκδιδόμενη συνταγή να είναι τριμηνιαίας διάρκειας.

δ. Να ληφθεί υπόψη ότι η λειτουργία των Εξωτερικών

Ιατρείων καθορίζεται από 09.00 έως 14.00 και η μέγιστη διάρκεια ανά ραντεβού 20 λεπτά.

ε. Οι ασθενείς, που παρακολουθούνται στο Οδοντιατρικό Κέντρο Π.Ν. και χρήζουν συνταγογραφήσεως, η τελευταία θα πραγματοποιείται αποκλειστικά με μέριμνα του Κέντρου από τον θεράποντα Οδοντίατρο.

2. Η επίσκεψη των εξωτερικών ασθενών στα Εξωτερικά Ιατρεία προϋποθέτει την Καταβολή σχετικού εισιτηρίου, από την οποία εξαιρούνται οι κάτωθι κατηγορίες δικαιούχων:

α. Τα εν ενεργεία στελέχη του Πολεμικού Ναυτικού και του Λιμενικού Σώματος, καθώς και το υπηρετούν Πολιτικό Προσωπικό.

β. Τα μέλη των εν ενεργεία στελεχών του Πολεμικού Ναυτικού, που είναι ασφαλισμένοι από το ΥΕΘΑ, έχουν δηλαδή στην κατοχή τους ΒΥΠ, που εξεδόθη από τη ΓΕΝ/ΔΥΓ.

γ. Το εν αποστρατεία προσωπικό του Πολεμικού Ναυτικού και του Λιμενικού Σώματος.

δ. Οι ασθενείς, που ανήκουν στα ΑΜΕΑ.

ε. Ασθενείς, που παραπέμπονται από την ΑΝΥΕ διότι καταβάλλουν το αντίτιμο στο ΝΝΠ.

3. Η είσπραξη του ανωτέρου εισιτηρίου θα πραγματοποιείται από τη Γραμματεία των Εξωτερικών Ιατρείων και θα καταβάλλεται άπαξ, ανεξάρτητα από τον αριθμό των Εξωτερικών Ιατρείων, που ενδεχομένως απαιτηθεί να επισκεφθεί ο ασθενής τη συγκεκριμένη ημέρα.

4. Για εξειδικευμένες εξετάσεις, που δεν καλύπτουν το κόστος οι ασφαλιστικοί φορείς (ΕΟΠΥΥ κλπ.) θα επιβαρύνεται οικονομικά ο ίδιος ο ασθενής, σχετικές πληροφορίες παρέχονται στο site idapy.gr

5. Επιπροσθέτως των ανωτέρω γνωρίζονται τα ακόλουθα:

α. Στο Εξωτερικό Παιδιατρικό Ιατρείο θα εξετάζονται, εκτός των προγραμματισμένων ραντεβού και τα προσερχόμενα εντός ωραρίου παιδιά. Να σημειωθεί ότι το τηλεφωνο προσυνηνοήσεως για το Παιδιατρικό τις εργάσιμες ημέρες και ώρες είναι: 210-7261294.

β. Στο Βιοπαθολογικό Εργαστήριο οι αιμοληψίες εξωτερικών ασθενών θα γίνονται χωρίς προσυνηνοήση, εκτός των δοκιμασιών γλυκόζης, ινσουλίνης και σπερματοδιαγράμματος (ωράριο αιμοληψιών 07.45 - 09.30).

γ. Ασθενείς, που παραπέμπονται από την ΑΝΥΕ για εξέταση στα Εξωτερικά Ιατρεία του ΝΝΑ, δεν θα καταβάλλουν το αντίτιμο της εξέτασης στα Εξωτερικά Ιατρεία και θα εξετάζονται εκτός σειράς προτεραιότητας.

6. Σχετικά (β) (γ) και (δ) παύουν να ισχύουν.

7. Χειριστής θέματος: Ανθχος (Ε) Φ. Πετροπούλου Π.Ν., Γραμματεία Διεύθυνσης Ιατρικής Υπηρεσίας τηλ. 61605.

«ΔΩΡΙΕΑΣ» 2014: ΑΣΚΗΣΗ - ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΣΤΗ ΡΟΔΟ

Υποναυάρχου Λ.Σ. (ε.α.) Κώστα Μιχ. Σταμάτη

Στις 9 Ιουλίου 2014 πραγματοποιήθηκε στη Ρόδο η Άσκηση – Γυμνάσιο «Δωριέας» 2014, με πρωτοβουλία της «Ένωσης Εφοπλιστών Κρουαζιεροπλοίων και Φορέων Ναυτιλίας» (ΕΕΚΦΝ), σε συνεργασία με το Υπουργείο Ναυτιλίας και Αιγαίου και του Αρχηγείου Λ.Σ. – ΕΛ.ΑΚΤ. Σκοπός της άσκησης ήταν η ετοιμότητα και η κινητοποίηση του κρατικού μηχανισμού παροχής βοήθειας σε πρόσωπα, που κινδυνεύουν στον θαλάσσιο χώρο, αρμοδιότητας της χώρας μας, σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις.

Η Άσκηση, το συντονισμό της οποίας είχε το Αρχηγείο Λ.Σ. – ΕΛ.ΑΚΤ, σε άμεση συνεργασία με την ΕΕΚΦΝ και το Κεντρικό Λιμεναρχείο Ρόδου, εκτελέστηκε με ακρίβεια και με πραγματικά δεδομένα. Σε αυτήν συμμετείχαν: η Ειδική Μονάδα Υποβρυχίων Αντιτρομοκρατικών Επιχειρήσεων του Αρχηγείου Λ.Σ. – ΕΛ.ΑΚΤ, ελικόπτερα Puma της Πολεμικής Αεροπορίας, παραπλέοντα πλοία, το Κεντρικό Λιμεναρχείο Ρόδου, με όλη τη δύναμη και τα μέσα του πλωτά και χερσαία, το Κέντρο Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης, οι τοπικές στρατιωτικές, αστυνομικές, πυροσβεστικές και πολιτικές αρχές, το ΕΚΑΒ, τα τοπικά νοσοκομεία, οι ΟΤΑ, το Λιμενικό Ταμείο Ρόδου κλπ.

Κατά το σενάριο της Άσκησης, που εκπονήθηκε από επιτελείς του Αρχηγείου Λ. Σ. – ΕΛ.ΑΚΤ, στο πρυμναίο κατάστρωμα του παραβεβλημένου στο λιμάνι της Ρόδου κρουαζιερόπλοιου “Louis Olympia”, πιθανόν από τρομοκρατική ενέργεια, εκδηλώνεται πυρκαγιά, ενώ το μεγαλύτερο μέρος των 1.600 επιβατών του είχε αποβιβαστεί ήδη στην ξηρά. Επικρατεί αναστάτωση, ο Πλοίαρχος και το πλήρωμα επιλαμβάνονται της εκκένωσης του πλοίου από επιβάτες, ειδοποιείται η Λιμενική Αρχή του νησιού και η πλοιοκτήτρια εταιρία, η φωτιά επεκτείνεται, από τον πλοίαρχο αναφέρονται τραυματίες και ίσως μερικοί νεκροί. Ειδοποιείται το Κέντρο Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης, ζητείται η βοήθεια παραπλεόντων πλοίων, εναερίων και πλωτών μέσων, η τοπική Πυροσβεστική, το ΕΚΑΒ, περισυλλέγεται επιβάτης, που έπεσε στη θάλασσα από περιπολικό του Λιμεναρχείου.

Εκδήλωση νέας πυρκαγιάς κοντά την πρώτη. Επιλαμβάνονται οι πυροσβεστικές δυνάμεις. Πέντε τραυματίες από το νοσοκομείο του πλοίου μετα-

Στις φωτογραφίες: Στιγμιότυπα από την άσκηση «ΔΩΡΙΑΣ 2014» η οποία πραγματοποιήθηκε στο λιμάνι της Ρόδου στις 9 Ιουλίου 2014.

φέρονται από το ΕΚΑΒ σε τοπικό νοσοκομείο, που έγκαιρα έχει ετοιμάσει τις αναγκαίες υποδομές υποδοχής, εμφάνιση ύποπτου ατόμου στο πλοίο, που απειλεί με μαχαίρι μέλος πληρώματος, το οποίο επιχειρεί να τον συλλάβει, ενώ δυο άλλα άτομα λίγο πριν την εκδήλωση της φωτιάς μιλούν στα κινητά τους τηλέφωνα, ο Πλοίαρχος καλεί σε συνδρομή τις ειδικές Δυνάμεις του Λ.Σ., οι οποίες επεμβαίνουν και αφοπλίζουν το ύποπτο άτομο. Το Λιμεναρχείο Ρόδου αναπτύσσει γύρω από το συμβάν δυνάμεις και πλωτά και περιφρουρεί το χώρο, συντελείται η εκκένωση του πλοίου από επιβάτες. το πλοίο παρουσιάζει κλίση από τα νερά, που έριξε η Πυροσβεστική, αποφασίζεται η ρυμούλκηση και προσάραξη του πλοίου σε πλησίον αβαθή, όπου φρουρείται από μέλη του πληρώματος. Αριθμός πληρώματος εγκλωβίζεται από την κλίση και τη φωτιά, αδυνατώντας να φτάσει στα σημεία αποβίβασης, καλείται Σούπερ Πούμα τη Πολεμικής Αεροπορίας, που διασώζει τον Πλοίαρχο και τα μέλη του πληρώματος., το πλοίο, ύστερα από έλεγχο της ευστάθειάς του, προσαράζεται (εικονικά) με ασφάλεια σε κοντινά αβαθή, άφιξη αντιρρυπαντικών σκαφών για πρόληψη θαλάσσιας ρύπανσης.

Αυτό είναι συνοπτικά το σενάριο της Άσκησης - Γυμνασίου «Δωριάς» 2014, το οποίο εκτελέστηκε με επιτυχία στις λεπτομέρειές του και διήρκεσε περίπου 2 ώρες. Την έναρξη, την εξέλιξη και το πέρας της Άσκησης παρακολούθησαν οι: Υπουργός Ναυτιλίας και Αιγαίου κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης, που έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την εκτέλεση και επιτυχία της Άσκησης, Αρχηγός του Λ.Σ. – ΕΛ. ΑΚΤ., εκπρόσωποι Αξιωματικών των Αρχηγείων ΓΕΝ, ΓΕΑ, ΕΛΑΣ και ΑΠΣ, βουλευτές, ναυτιλιακοί παράγοντες, ο Δήμαρχος Ρόδου, ο Πρόεδρος του Ναυτικού Επιμελητηρίου Ελλάδας, ο Περιφερειάρχης και πολλοί άλλοι. Τις διαδικασίες και το συντονισμό της Άσκησης μέχρι του σημείου εφαρμογής του σεναρίου, που εκπόνησαν επιτελείς του Υπ. Ναυτιλίας και Αιγαίου, είχαν τόσο οι επιτελείς του Αρχηγείου Λ.Σ., όσο και ο έμπειρος και γνώστης των κανόνων της διεθνούς ασφάλειας της ναυσιπλοΐας και εκτελεστικό μέλος του Δ. Σ. της Ε-ΕΚΦΝ Υποναύαρχος Λ.Σ. (ε.ά.) Αντώνιος Καλούδης, με την αμέριστη και πολύτιμη συνεργασία και συνδρομή του Γεωργίου Κουμπενά γραμματέα της ΕΕΚΦΝ και Γενικού Διευθυντή της Louis Cruise, καθώς και ο Αρχιπλοίαρχος της Εταιρίας κ. Βασίλειος Γκάζικας, οι οποίοι κατάφεραν να οδηγήσουν όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, ώστε να δώσουν το έγκαιρο παρόν τους στην επιτυχη-

← μένη Άσκηση «Δωριέας» 2014 στις 9 Ιουλίου 2014. Στους παριστάμενους, μετά το πέρας της Άσκησης, μίλησε επί του πλοίου “Louis Olympia”, ο Πρόεδρος της ΕΕΚΦΝ κ. Θεόδωρος Κόντες στην οποία επισήμανε την ανάγκη άμεσης και συνεχούς ετοιμότητας του κρατικού μηχανισμού παροχής βοήθειας σε ανθρώπους, που κινδυνεύουν στη θάλασσα, όπου κατά τους κανονισμούς έχει αρμοδιότητα η Ελλάδα.

Παραθέτουμε μικρό απόσπασμα από την ομιλία:

«... Για όλα τα παραπάνω, λειτουργούν σήμερα Υπηρεσίες, οι οποίες διαθέτουν κατάλληλο προσωπικό και μέσα (πλωτά – εναέρια – χερσαία), που έχουν ειδική αποστολή. Όλοι όμως οι μηχανισμοί, για να είναι σε θέση να ανταποκριθούν αποτελεσματικά σε περιπτώσεις κινδύνου, επιβάλλεται να διατηρούνται σε ετοιμότητα και αυτόν τον σκοπό έχει σήμερα το γυμνάσιο που παρακολουθήσατε. Είναι γεγονός και επιβεβαιώνεται από τα στοιχεία των δύο τελευταίων δεκαετιών, από πλευράς σοβαρών ναυτικών ατυχημάτων σε επιβατηγά πλοία, ότι στον παράγοντα άνθρωπο αποδίδεται το μεγάλο ποσοστό ευθύνης. Γι’ αυτό, στην τελευταία Σύνοδο της Επιτροπής Ναυτικής Ασφαλείας του IMO, τονίστηκε από τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού η συνέχιση, με έντονο ρυθμό, των προσπαθειών αναβάθμισης των προσόντων και ικανοτήτων των ναυτικών και ιδιαίτερα αυτών που έχουν μεγαλύτερη ευθύνη για την ασφάλεια των πλοίων, στην εφαρμογή των Κανόνων και Κανονισμών, σύμφωνα με τις τελευταίες εξελίξεις της τεχνολογίας και την λειτουργία των μέσων και συστημάτων που είναι εγκατεστημένα στα πλοία, καθώς και την επιμέλεια εκτέλεσης των γυμνασίων, που προβλέπονται για τους επιβάτες, αλλά και το προσωπικό, που στελεχώνει τα πλοία.

Το γεγονός της άσκησης, είναι βέβαιο, ότι θα εκτιμηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το τεχνικό τη Όργανο σε θέματα ναυτιλίας EMSA, από του ναυτασφαλιστικούς Οργανισμούς, όπως τα P&IClubs και τα IUMI, την CLIA και άλλους φορείς του χώρου της ναυτιλίας και των θαλασσίων μεταφορών, ιδιαίτερα πάντως θα εκτιμηθεί από τον IMO, την περίοδο αυτή μάλιστα, όπου, εξετάζονται από τα αρμόδια Όργανά του – κορυφαία θέματα ασφαλείας των επιβατηγών πλοίων και υπάρχουν παραινέσεις από τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού για συνδρομή όλων των Φορέων στην προσπάθεια περαιτέρω αναβάθμισης των κανόνων ασφαλείας, με έμφαση σε επιχειρησιακούς τομείς που αφορούν την ετοιμότητα και εκπαίδευση του

προσωπικού, το οποίο είναι επιφορτισμένο με το έργο αντιμετώπισης κρίσιμων καταστάσεων και την παροχή βοήθειας σε κινδυνεύοντες στη θάλασσα...

Ακολούθησαν βραβεύσεις των Αρχηγείων Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας, των Υπηρεσιών, που συγκροτούν το μηχανισμό παροχής βοήθειας σε κινδυνεύοντες στη θάλασσα, καθώς και άλλων παραγόντων, οι οποίοι συμβάλλουν στην ανάπτυξη της κρουαζιέρας, που εκπροσωπεί η ΕΕΚΦΝ.

Η Άσκηση «Δωριέας» 2014, που έγινε στο λιμάνι της Ρόδου στις 9 Ιουλίου 2014, είναι η πρώτη μεγάλη άσκηση ετοιμότητας, που τελείται στον ελληνικό θαλάσσιο χώρο, με τα χαρακτηριστικά: της κοινής πρωτοβουλίας του ΥΝΑ και της ΕΕΚΦΝ, της οργανωμένης επιχείρησης, της συμμετοχής και κινητοποίησης όλων των συναρμοδίων Αρχών και Φορέων, της πλήρους συνεργασίας και συντονισμού όλων των εμπλεκόμενων, της εκτέλεσης όχι επί χάρτου, αλλά με πραγματικά δεδομένα, της εφαρμογής προϋπάρχοντος λεπτομερούς σεναρίου, το οποίο προέβλεψε δεκάδες επιμέρους σκηνικά επεισόδια, εκτέλεσης του σχεδίου με ακρίβεια, σε χρόνο και ενέργειες, χωρίς κενά ή καθυστερήσεις, χωρίς να συμβεί το ελάχιστο ατύχημα στην ταχύτατη κινητοποίηση πολλών και ανόμοιων μέσων διάσωσης.

Πιστεύουμε ότι η Άσκηση αυτή, που φαίνεται να έχει πιλοτικό χαρακτήρα για τα ελληνικά δεδομένα, θα αποτελέσει αντικείμενο μελέτης και θα κινήσει το ενδιαφέρον των Ευρωπαϊκών εταίρων μας και ιδίως του IMO, ο οποίος έχει ήδη δρομολογήσει περαιτέρω βελτιώσεις στους διεθνείς κανόνες βοήθειας σε κινδυνεύοντες στη θάλασσα και σε αυτή τη φάση συναντά την πρώτη πρωτοβουλία, που υλοποιεί αυτές τις αναγκαίες βελτιώσεις, που στοχεύει ο Διεθνής Οργανισμός.

Η Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Λιμενικού Σώματος, που παρακολουθεί πάντοτε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον όλες τις δραστηριότητες του ΥΝΑ και του Λ.Σ., προτείνει μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση της Άσκησης, την εκτέλεση και τα αποτελέσματά της, ο σχεδιασμός, η κινητοποίηση, το σενάριο και οι σχετικές παρατηρήσεις των επιτελών του Αρχηγείου Λ.Σ. και της ΕΕΚΦΝ, να τεθούν υπόψη των αρμοδίων ευρωπαϊκών οργάνων και των Οργάνων του IMO, ώστε να εκτιμηθεί αυτή η πρωτοβουλία της Ελληνικής ναυτιλίας στα διεθνή FORUM του ναυτιλιακού κόσμου.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΜΗ ΙΑΤΡΟΙ που δέχονται στα Ιατρεία τους συνάδελφους και τα μέλη των οικογενειών τους, με βιβλιάρια ασφαλισμένων του δημοσίου

* Πίνακας γιατρών για Λιμενικά Χρονικά

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Πριν προβείτε σε επίσκεψη, ενημερωθείτε τηλεφωνικά με γιατρό που αναφέρεται στον πίνακα Λιμενικά Χρονικά αν ακόμα έχει σύμβαση με το Δημόσιο.

ΑΛΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Κοσμάς Αντ/ρχος Λ.Σ. (I) ε.α. - Δερματολόγος - Αφροδισιολόγος, Μοσχονησιών 21-23, Πλ. Αμερικής Αθήνα. Τηλ.: 210-8679020. Δέχεται καθημερινώς πλην Παρασκευής 18.00-19.30.

ΣΠΕΝΤΖΑΣ Απόστ., Αρχιπλοίαρχος Λ.Σ. (I) Χειρούργος Ω.Ρ.Λ. Α-βέρωφ 2 Αθήνα. Τηλ.: 210-5222877. Δέχεται καθημερινώς (πλην Τετάρτης) 6-8.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ Σταύρος Αρχιπλοίαρχος Λ.Σ. (ε.α.) (I) Χειρούργος Οφθαλμίατρος. Πραξιτέλους 153 και Σωτήρος, 5ος όροφος Πειραιάς. Δέχεται καθημερινώς (πλην Τετάρτης απόγευμα) από ώρας 09.00 - 12.00 και 18.00 - 21.00 Τηλ.: 210-4127551, Κιν.: 6973-248323

Dr. ΑΛΕΒΙΖΟΣ ΑΛΕΒΙΖΟΣ. Γενικός Οικογενειακός Ιατρός. 2ας Μεραρχίας 17, τηλ. 210-4296760

ΤΣΟΥΚΑΡΕΛΗΣ Π. Αντιπλοίαρχος Π.Ν. Ιατρός Ω.Ρ.Λ. Α. Κηφισίας 38 Αμπελόκηποι τηλ. 210-77 76 032

ΣΟΦΟΥΛΗΣ Νικόλαος Πλοίαρχος (I) Λ.Σ. Ειδικός Παθολόγος-Ηπατολόγος. Αρχιμήδους 9 & Ξενοφώντος 14 Ηλιούπολη τηλ. 210-9919010 κιν. 6944414808. Δέχεται Δευτέρα, Τρίτη, Πέμπτη, 18.30-21.30

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, Ειδικός Παθολόγος, ειδικευθείς στην Αγγλία όπου και υπηρέτησε ως Επιμελητής σε πολλά ονομαστά Νοσοκομεία.

Ιατρείο Πλατεία Βικτωρίας, Αριστοτέλους 87, Αθήνα. Τηλ: ιατρείου 210 8833233, οικείας 210 8618049, κινητό 6974 496798

ΗΛΙΑΔΗΣ Θ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ιατρός Παθολόγος, Μέλος Διαβητολογικής Εταιρείας Β. Ελλάδος. Δέχεται απόστρατους και μέλη οικογενείας τους με το βιβλιάρειό τους. Δημοκρίτου 1 Ψαχνά Ευβοίας, Τηλ.: 228029031, 6932263761.

Κ. ΝΤΕΤΟΠΟΥΛΟΣ Ειδικός Παθολόγος, Υγιεινολόγος, Ελ. Βενιζέλου 47 Ν. Σμύρνη, Τηλ.: 210-9313770

Δρ. ΚΑΒΑΓΙΑΣ Α. Αντώνιος Παιδίατρος, Παπαδιαμαντοπούλου 65, Τηλ.: 210 7783650, 6932466509

ΜΠΙΜΠΛΗΣ Ιωάννης, Ιατρός Παθολόγος, Ειδικός στον Σακχαρώδη Διαβήτη, Κουντουριώτου 196 και Σκουζέ (ισόγειο) Πειραιάς τηλ. 210-4532260, Fax: 210-4532282. Δέχεται: Καθημερινά 12.00 - 2.00 μ.μ. Δευτέρα και Πέμπτη 5.30 - 7.30 μ.μ.

Ελένη ΜΠΙΜΠΛΗ - ΝΤΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ, Ιατρός Μικροβιολόγος, Κουντουριώτου 196 και Σκουζέ (ισόγειο), Πειραιάς. Τηλ. 210-4532261, Fax: 210-4532282. Δέχεται καθημερινά 7.30 - 1.30 μ.μ. Δευτέρα και Πέμπτη 5.30 - 7.30 μ.μ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΩΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Πνευμονολόγος, Φυματιολόγος, Αγ. Αλεξάνδρου 73, Παλ. Φάληρο, Τηλ.: 210-9856930.

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Δ. ΜΑΥΡΙΚΟΣ, Χειρούργος Ουρολόγος, Σινώπης 26-28 και Μιχαλακοπούλου 150, όπισθεν Πύργου Αθηνών. Τηλ.: 210-7792622

ΜΑΡΚΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ιατρός Καρδιολόγος. Πραξιτέλους 103 Πειραιάς. Τηλ. 210-4223126

ΧΡΗΣΤΟΣ Θ. ΡΟΥΣΣΟΣ Γεν. Χειρούργος. Λεωφ. Αλεξάνδρας 217, 5ος όροφος, κιν.: 6945 436 385.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χειρούργος Ουρολόγος, Λιθοτριψία - Ανδρολογία. Καραϊσκού 127 και Σωτήρος (3ος όροφος) 185 35 Πειραιάς. Δέχεται Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη 5-8 μ.μ. Τηλ. Ιατρείου: 210 4133809

ΣΤΑΘΑΚΟΣ Πετ. Νικόλαος Ειδικός καρδιολόγος - Γρ. Λαμπράκη 84-86, 185 32 Πειραιάς Τηλ. Ιατρείου: 2111837682, 6977564563

ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Μαρίλια Μαιευτήρας - Χειρούργος Γυναικολόγος (Θυγατέρα Συναδέλφου) Ηρώων Πολυτεχνείου 61 Πειραιάς - Τηλ. 2114096977, 6945977744

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΚΟΥΤΣΟΥΛΗΣ Μαιευτήρας - Γυναικολόγος. Λακωνίας 3 & Λεωφ. Κηφισίας, Αθήνα (πλησίον σταθμού Πανόρμου) κιν.: 6980360291, 6945 197575

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΙ ΒΙΟΠΑΘΟΛΟΓΟΙ κ.λ.π.

Βιβή ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΗ-ΠΕΡΙΜΕΝΗ (σύζυγος Αντιπλοίαρχου Λ.Σ. ε.α. Περιμένη Δημ.) Μικροβιολόγος - Βιοπαθολόγος II Μεραρχίας 17 & Καραϊσκού Πειραιά τηλ. 210-42 96 367 & 210-42 96 345

ΓΚΙΚΑ-ΗΛΙΑΔΗ ΞΑΝΘΗ Μικροβιολόγος Ψαχνά Ευβοίας.

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ

Που προσφέρουν ειδικές τιμές στους ε.ε. & ε.α. Στρατιωτικούς και στα μέλη των οικογενειών τους.

ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ Γεώργιος Ανθυποπλοίαρχος (Υ.Ι.) δέχεται με ραντεβού στο ιατρείο του Πλάτωνος 10 Πειραι-άς τηλ.: 210 4119 890

Παν. ΚΟΡΟΜΑΝΤΖΟΣ (γιος Υ/ναύαρχου Λ.Σ. ε.α. Κορομάτζου Αλ.) Ιατρείο του Βασ. Όλγας 64 Κηφισιά τηλ. 210-61 40 841 με Ραντεβού. Περιοδοντολόγος.

Γιάννης ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗΣ (γιος Αντ/ρχου Π.Ν. ε.α.) Ιατρείο του Γρηγ. Λαμπράκη 29 & Αντιγόνης 4 Νίκαια τηλ. 210-49 74 272, Κινητό: 6937606133

ΔΑΥΙΔΗΣ Πέτρος Ιατρείο του Ε. Βενιζέλου 109 Καλλιθέα τηλ. 210-95 66 530

Άννα ΜΑΝΑΚΟΥ (κόρη Υ/ναύαρχου Π.Ν. ε.α. Μανάκου Π) Παιδοδοντίατρος Ιατρείο της Καραϊσκού 106 & Σωτήρος Πειραιά τηλ. 210-41 22 231

Γεώργιος ΠΑΠΑΧΑΤΖΑΚΗΣ χειρούργος οδοντίατρος. Κομνηνών 28 Πόρος, Ηράκλειο Κρήτης. Τηλ. 2810-286256, κιν. 6932013329.

ΣΙΑΤΕΡΛΗ Μαρία, Χειρούργος οδοντίατρος, περιοδοντολόγος, εμφυτευματολόγος, Γκάλη 2 Ηράκλειο Κρήτης. Τηλ.: 2810212676

ΜΑΚΡΗ Στ. Ελένη χειρούργος Οδοντίατρος, εγγονή Ναυάρχου Νικ. Τσενεμπή. Φιλελλήνων 22 Σύνταγμα, Τηλ.: 210 3242484

Σ. ΧΥΤΗΡΗΣ χειρούργος οδοντίατρος, πτυχιούχος Πανεπ. Αθηνών, δέχεται στο ιατρείο του (με ραντεβού) επί της οδού Στ. Λάμπρου 42 Καλλιόπη - Πειραιά.

Τηλ. 210- 4537970, 6932567817 και με ειδικές τιμές.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργός οδοντίατρος, υιός Υπον/ρχου Λ.Σ. Γρηγορόπουλου Κολοκοτρώνη 145 Πειραιάς, Τηλ. 210-4513300 Κιν.: 6936131909.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ χειρούργος οδοντίατρος, υιός Υπον/ρχου Λ.Σ. Γρηγορόπουλου Κολοκοτρώνη 145 Πειραιάς, Τηλ.: 210-4513300 Κιν. 6936766509

ΤΣΟΥΛΟΥΠΑ - ΠΑΠΑΧΑΤΖΑΚΗ Ευαγ. Χατζάκη 6 Ηράκλειο Κρήτης (προάστειο Αγ. Ιωάννη) Τηλ.: 2810 215101 - 6974078432. Προσφέρει ειδικές τιμές στους Λ.Σ. ε.ε. και ε.α.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ

Παρασκευή ΦΑΡΟΥΠΟΥ (κόρη συναδέλφου) Ψυχολόγος Πανεπιστημίου Αθηνών. Εξειδίκευση στη Γνωσιακή Ψυχοθεραπεία σε εφήβους και ενήλικες.

Καραϊσκού 98 (πλατ. Δημοτ. Θεάτρου Πειραιάς) 5ος όροφος τηλ. 210-4190404 Κιν. 6972 861474

ΒΙΚΥ ΔΙΑΚΟΖΗ Σύμβουλος Ενεργειακής Ψυχολογίας. Λεωσθένους 20, Πειραιάς, τηλ.: 210-4532002, κιν. 6986742742

ΠΟΥΛΗΜΕΝΕΑ Γεωργία (Θυγατέρα Συναδέλφου) Κλινική Ψυχολόγος - Ψυχολόγος της Υγείας Τηλ.: 6978798298

Η ΜΑΣΤΙΓΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ ΣΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΜΑΣ

Υποναύργου Λ.Σ. Σταματ. Παναγ. Καλογιάννης

Για μία ακόμη φορά τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα της οικονομικής κρίσης γίνεται αντικείμενο έρευνας και σχολιασμού των ξένων ΜΜΕ. Αυτή τη φορά είναι η σειρά των New York Times, οι οποίοι κάνουν εκτενή αναφορά στη σκοτεινή πλευρά της Αθήνας με τον αγοραίο έρωτα και τη χρήση ναρκωτικών ουσιών να δεσπόζει. "Πέντε ευρώ, μόνο πέντε ευρώ" λέει η Μαρία, μια φανερά ταλαιπωρημένη, βρώμικη - και ίσως ναρκομανής- ιερόδουλη στον υποψήφιο πελάτη της. Η οδός Πατησίων, μόλις πέσει το σούρουπο, γεμίζει από εγχώριες και αλλοδαπές ιερόδουλες, του φτηνού αγοραίου έρωτα. "Με τη χώρα να μπαίνει στον έκτο χρόνο της κρίσης και την ανεργία να φτάνει το 60% στους νέους, όλο και περισσότεροι είτε άνδρες, είτε γυναίκες εκδίδονται, προκειμένου να βρουν χρήματα. Σύμφωνα με το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών ερευνών, ο αριθμός των ανθρώπων, που πωλούν το κορμί τους έχει σημειώσει τεράστια άνοδο τα τελευταία δύο χρόνια", αναφέρει το δημοσίευμα των New York Times, τονίζοντας πως οι ιερόδουλες κάνουν πλέον σεξ χωρίς προφυλάξεις.

Ο άλλος μεγάλος και ανεξέλεγκτος τομέας είναι τα ναρκωτικά. Μεγάλες οι επιτυχίες των καταδιωκτικών αρχών. Αλλά... Όσο υπάρχουν ναρκωτικά στον κόσμο, υπάρχει και χρήση αυτών, ωστόσο, τα τελευταία χρόνια, τα ναρκωτικά έχουν αλλάξει. Μια βασική αλλαγή είναι "η χημεία έναντι της καλλιέργειας", λέει ο Steve Pasierb, πρόεδρος και επικεφαλής του The Partnership at Drugfree.org.

"Παλιά ήταν η μαριχουάνα και όλα αυτά, που μπορούσαν να καλλιεργηθούν. Τώρα, όλα γίνονται σε ένα εργαστήριο χημείας, είναι ένας καινούργιος κόσμος". Μερικά παραδείγματα είναι τα bath salts (άλατα μπάνιου) κι άλλα διεγερτικά, η έκσταση και τα παράγωγά της, κάποια απαγορευμένα συνταγογραφούμενα φάρμακα, καθώς και διάφορα φάρμακα, που παραγγέλλονται μέσω ίντερνετ και μερικές φορές αναμειγνύονται με πριονίδια, κομμάτια πλαστικού κι άλλα περίεργα πράγματα. "Είναι σαν να πηγαίνεις στο γκαράζ σου και να παίρνεις μια χούφτα από τα χημικά, που βάζεις στο γκαζόν. Είναι απλώς τρελό", λέει ο Pasierb.

Επιπλέον, με την τεράστια εξάπλωση του διαδικτύου, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να βρουν πολλούς εύκολους τρόπους για να πάρουν ναρκωτικά από όλο τον κόσμο. Γι' αυτό το λόγο και διάφορες επικίνδυνες τάσεις εξαπλώνονται ταχέως με ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα το κάπνισμα του αλκοόλ. Μια έρευνα στο You Tube αποκαλύπτει 275.000 βίντεο, που εξηγούν πώς μπορεί κάποιος να κάνει το αλκοόλ να εξατμιστεί, πιέζοντάς το σε ένα μπουκάλι με μια αντλία ποδηλάτου ή βάζοντάς το πάνω από ξηρό πάγο ή φλόγα για να διαχωριστούν τα αέρια από το υγρό.

"Κατά την εισπνοή του αλκοόλ, αντί για την πόση του, η ουσία προσπερνά το συκώτι και πηγαίνει κατευθείαν στον εγκέφαλο", λέει ο Pasierb, προσθέτοντας ότι μιλάμε για "μια πολύ γρήγορη διαδικασία κατά την οποία κάποιος μπορεί να πάθει μια επικίνδυνη δηλητηρίαση από αλκοόλ, καθώς η ει-

σπνοή του αλκοόλ δεν αφήνει στο σώμα την επιλογή του εμετού, που είναι ένας αμυντικός μηχανισμός. Είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα μιας πρακτικής που υπάρχει μεν εδώ και 10 χρόνια, αλλά έγινε πολύ διάσημη τον τελευταίο χρόνο, λόγω της εξάπλωσης του ίντερνετ, καθώς το πιο δημοφιλές βίντεο αυτής της τακτικής έχει περίπου τρία εκατομμύρια χτυπήματα".

Η εφημερίδα κάνει εκτενή αναφορά σε ένα νέο φτηνό, αλλά κάτι περισσότερο από επικίνδυνο ναρκωτικό, που έχει κατακλύσει τις πιάτσες των Αθηνών. Είναι είδος κρυσταλλικής μεθαμφεταμίνης που ονομάζεται σίσα. Το σίσα είναι γνωστό ως η κοκαΐνη των φτωχών και φτιάχνεται από βαρβιτουρικά και άλλα συστατικά, όπως αλκοόλ, χλώριο, ακόμα και οξύ μπαταρίας.

Ένα ακόμη αποτέλεσμα της εύκολης πρόσβασης στο ίντερνετ είναι ότι "έχει ανοίξει μια εύκολη αγορά για παράνομα ναρκωτικά και συστατικά για να δημιουργηθούν πολλές ουσίες", λέει ο παιδοψυχίατρος και ειδικός επί του εθισμού Joseph Lee, επιστημονικός διευθυντής στο Hazelden, ένα κέντρο αποθεραπείας εθισμού στο Plymouth. Ο ίδιος συνεχίζει λέγοντας ότι πλέον υπάρχουν συνταγές διαθέσιμες στο ίντερνετ, γι' αυτό και δημιουργούνται τόσα πολλά συνθετικά ναρκωτικά στα σπίτια, προκαλώντας σοβαρό πρόβλημα. "Είναι παρά πολύ επικίνδυνες ουσίες, αυτές που φτιάχνονται σε σπίτια, γιατί δεν ξέρει κανείς τι παίρνει. Υπάρχουν παιδιά, που έχουν πεθάνει, γιατί νόμιζαν ότι παρήγγειλαν στο ίντερνετ κάτι, αλλά τελικά είχαν παραγγείλει κάτι άλλο

Ένα ακόμη σημείο των καιρών μας είναι η λαθρομετανάστευση.

Ορδές λαθρομεταναστών περνούν στην Ελλάδα από τα θαλάσσια σύνορα, απειλώντας την κοινωνική συνοχή της χώρας και δημιουργώντας ένα υπόστρωμα εγκληματικής δράσης.

Ο πρωθυπουργός της χώρας κ. Α. Σαμαράς δήλωσε πρόσφατα πως η Ελλάδα έχει τόσους παράνομους μετανάστες όσους και ανέργους. Δηλαδή, κοντά στο 1,5 εκατομμύριο.

Καθημερινά υπολογίζεται πως περνούν παράνομα στην Ελλάδα περισσότεροι από 400-500 λαθρομετανάστες, ενώ σε εβδομαδιαία βάση ένα μικρό χωριό από παράνομους μετανάστες προστίθεται στη χώρα μας.

Οι περισσότεροι βρίσκονται εντός της επικράτειας και αλυνίζουν ανενόχλητοι, ένας μικρός αριθμός είναι σε κέντρα κράτησης και ελάχιστοι απελάθηκαν. Μεγάλο ποσοστό στην πορνεία, στα ναρκωτικά και στο λαθρεμπόριο προέρχεται από αυτούς τους ανθρώπους, δεν τους κατηγορώ, πρέπει να ζήσουν. Όσοι έχουν ρευστή συνείδηση εύκολα παρασεύρονται σε κακουργηματικές πράξεις.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποφεύγει να στηρίξει την Ελλάδα στο πρόβλημα της λαθρομετανάστευσης, στέλνοντας ικανές δυνάμεις αποτροπής στα ελληνικά σύνορα και εφαρμόζοντας πολιτικές αναχαίτισης του φαινομένου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΛΙΜΕΝΙΚΟ ΣΩΜΑ

Υποναύρχου ε.α Παναγ. Σταμ. Καλογεϊτονος

Γυναίκες Προϊστάμενοι Λιμενικών Αρχών

Από το Περιοδικό της ΠΕΑΑΣ και από το άρθρο της Ερασμίας Μπίτσικα δανείστηκα το παρακάτω ενδιαφέρον απόσπασμα, που μας ενημερώνει για την καθιέρωση των γυναικών και στο Λιμενικό Σώμα, όπως σε όλους τους τομείς του δημόσιου και ιδιωτικού βίου.

«Στο Λιμενικό Σώμα η εισαγωγή γυναικών έγινε 61 χρόνια μετά την ίδρυσή του το 1919 και 11 χρόνια μετά από την αντίστοιχη εισαγωγή γυναικών στην Ελληνική Αστυνομία! Η ημερομηνία της πρώτης κατάταξης Γυναίκας στο Λιμενικό Σώμα είναι η 01-09-1980 με τον βαθμό του Λιμενοφύλακα. Τις πρώτες γυναίκες Αξιωματικούς κατέταξε το Σώμα με το βαθμό του Ανθυποπλοίαρχου και ως Τεχνικούς την 14-05-1985 και την πρώτη Υπαξιωματικό Λ.Σ. κατέταξε την 20-11-1985. Έκτοτε, ολοένα και περισσότερες γυναίκες εισάγονται στις τάξεις του Λ.Σ., καταλαμβάνοντας σταδιακά θέσεις Τμηματάρχων, Διευθυντών, ενώ παράλληλα στην Περιφέρεια διατελούν ως Προϊστάμενοι Λιμενικών Αρχών και Υπηρεσιών ή ακόμη και Διοικητές Περιφερειακών Διοικήσεων Λ.Σ.-ΕΛ.ΑΚΤ., δουλεύοντας κάτω από ιδιαίτερως δύσκολες συνθήκες με ρόλο ισότιμο των ανδρών. Σήμερα, στο Λιμενικό Σώμα, σύμφωνα με στοιχεία της Διεύθυνσης Προσωπικού Α.Λ.Σ.-ΕΛ.ΑΚΤ. (Μάρτιος 2014), υπηρετούν 1.815 γυναίκες, εκπροσωπώντας το 24,90% του Σώματος, εκ των οποίων οι 262 είναι Αξιωματικοί. Στην Κεντρική Υπηρεσία του Αρχηγείου υπηρετούν 502 γυναίκες, 1.299 υπηρετούν σε Λιμενικές Αρχές, 9 γυναίκες στα Πλωτά Μέσα και 01 Τεχνικός Ε/Π. Επιπλέον, 02 κατέχουν έδρα Ναυτιλιακού Ακόλουθου, 02 είναι αποσπασμένες ως Μόνιμη Αντιπροσωπεία στις Βρυξέλλες και 01 στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή/Δ/νση Ναυτικών Υποθέσεων και Αλιείας. Μία γυναίκα Αξιωματικός υπηρετεί ως Διοικητής Περιφερειακής Διοίκησης Λ.Σ.-ΕΛ.ΑΚΤ με τον βαθμό του Υποναύρχου Λ.Σ. και 13 είναι προϊστάμενοι Λιμενικών Αρχών ανά την επικράτεια.

Όσον αφορά δε το μορφωτικό επίπεδο των γυναικών στο Λιμενικό Σώμα, αναφέρουμε ότι έξι (06) κατέχουν Διδακτορικό Τίτλο Σπουδών και 104 Μεταπτυχιακό Τίτλο Σπουδών, ενώ 512 είναι απόφοιτοι Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων και 269 προέλευσης ΤΕΙ-ΑΕΝ. Τέλος, και πέραν των τυπικών και καθιερωμένων ξένων γλωσσών (Αγγλικά, Γαλλικά, Γερμανικά και Ισπανικά), τις οποίες 716 γυναίκες στελέχη κατέχουν σε άριστο επίπεδο, οι γυναίκες Λιμενικοί διαθέτουν γνώσεις και στην Περσική (01), την Τουρκική (02), την Αλβανική (01), την Ρουμάνικη (01), την Αραβική (02) και την Ιαπωνική (01) γλώσσα».

Στόλος στο Αιγαίο για τους μετανάστες - 5 κανονιοφόροι του ΠΝ αναλαμβάνουν δράση με Λιμενικούς συνδέσμους.

Πέντε κανονιοφόροι του Πολεμικού Ναυτικού ρίχνονται στην μάχη για την λαθρομετανάστευση, η οποία αρχίζει να παίρνει δραματικές διαστάσεις στο Αιγαίο. 130% αυξήθηκε η ροή παράνομων μεταναστών σ' ένα χρόνο. Μόνο σ' ένα Σαββατοκύριακο πολύ πρόσφατα, είχαμε "απόβαση" 600 μεταναστών! Ο υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης, που ήταν μαζί με τον πρωθυπουργό στις Βρυξέλλες, του έθεσε το ζήτημα, επισημαίνοντας ότι οι διαστάσεις, που λαμβάνει, απαιτούν άμεση ενίσχυση των δυνάμεων της Ελληνικής Ακτοφυλακής.

Επιστρέφοντας ο Σαμαράς κάλεσε σύσκεψη στο Μαξίμου, στην οποία κλήθηκαν ο ΥΕΘΑ Δημήτρης Αβραμόπουλος και ο Α/ΓΕΕΘΑ Μιχαήλ Κωσταράκος.

Ο Μ. Βαρβιτσιώτης παρουσίασε τα ανησυχητικά αριθμητικά στοιχεία και ο Αβραμόπουλος πρότεινε την λύση: "Πέντε κανονιοφόροι του Στόλου μας μπορούν να ενταχθούν στα επιχειρησιακά σχέδια της Ακτοφυλακής άμεσα", είπε. Όσο για τις αποστολές δεν υπήρξε κάποιο πρόβλημα, αφού έτσι κι αλλιώς τα πλοία εκτελούν περιπολίες στο Αιγαίο και ειδικά στις περιοχές, που παρατηρείται μεγάλο κύμα λαθρομετανάστευσης. Το ΓΕΝ ζήτησε όμως να επιβαίνουν στις κανονιοφόρους άνδρες της ακτοφυλακής, οι οποίοι και θα αναλάβουν την διαχείριση των λαθρομεταναστών, που θα εντοπίζονται.

Η ενεργοποίηση του σχεδίου χρησιμοποίησης των κανονιοφόρων του Πολεμικού Ναυτικού είναι άμεση.

Σύσταση Περιφερειακών Ομάδων Δίωξης Ναρκωτικών Λ.Σ. (Π.Ο.ΔΙ.Ν.)

Με απόφαση του Υπουργού Ναυτιλίας και Αιγαίου Μιλτιάδη Βαρβιτσιώτη, κυρώθηκε ο Κανονισμός Λειτουργίας Περιφερειακών Ομάδων Δίωξης Ναρκωτικών Λ.Σ.-ΕΛ. ΑΚΤ. (Π.Ο.ΔΙ.Ν.).

Οι συγκεκριμένες ομάδες θα λειτουργήσουν αρχικά στις έδρες Λιμενικών Αρχών, που αποτελούν τις μεγαλύτερες πύλες εισόδου και εξόδου της χώρας, αλλά, παράλληλα και πύλες και για την παράνομη διακίνηση ναρκωτικών ουσιών. Σε πρώτη φάση θα λειτουργήσουν στις λιμενικές αρχές, που χρήζουν άμεσης ενίσχυσης την τρέχουσα χρονική περίοδο, όπως ο Πειραιάς, η Πάτρα και η Ηγουμενίτσα.

Το διεθνές εμπόριο, η συνεχώς διευρυνόμενη παγκόσμια υποδομή των μεταφορών και η χρήση του διαδικτύου και των κινητών επικοινωνιών δημιούργησαν μια πιο πολυσύνθετη, διεθνική και δικτυωμένη μορφή του οργανωμένου εγκλήματος. Σε αυτή τη νέα πραγματικότητα επιβάλλεται η εντατικοποίηση των προσπαθειών και των δράσεων του προσωπικού του Λ.Σ και σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται η δημιουργία εξειδικευμένων Ομάδων Δίωξης Ναρκωτικών σε όλη την επικράτεια, προκειμένου να υπάρξει αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση του φαινομένου και πάταξη του οργανωμένου εγκλήματος.

Σημειώνεται, τέλος, ότι σταδιακά και σύμφωνα με τις τρέχουσες ανάγκες και τις μελλοντικές τάσεις, έχει προβλεφθεί η δυνατότητα σύστασης και ενεργοποίησης ικανού αριθμού Π.Ο.ΔΙ.Ν. και στις έδρες έτερων Λιμενικών Αρχών. Απώτερος στόχος, σύμφωνα με τον σχεδιασμό του Αρχηγείου του Λιμενικού Σώματος είναι να εγκαθιδρυθεί ένας μηχανισμός, που θα καλύψει την Ελληνική Επικράτεια κατά το μέγιστο δυνατό βαθμό, επιβεβαιώνοντας ότι ο στόχος της καταπολέμησης των ναρκωτικών παραμένει στην κορυφή των προτεραιοτήτων του Λιμενικού Σώματος τόσο σε προληπτικό, όσο και σε κατασταλτικό επίπεδο.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Επιμέλεια Πλοιάρχου Λ.Σ. (ε.α.) Δημήτρη Κούβαρη

Α΄ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΕΣ ΣΤΕΛΕΧΩΝ Λ.Σ.-ΕΛ.ΑΚΤ.

α. Με το βαθμό του Αρχιπλοιάρχου Λ.Σ.: ΔΕΡΒΟΣ Σπυρίδων (Α.Μ. 799), ΠΑΓΚΑΛΟΣ Μιχαήλ, ΛΑΖΟΠΟΥΛΟΣ Παναγιώτης.

β. Με το βαθμό του Αντιπλοιάρχου Λ.Σ.: Γκούμα Ελένη - Αγγελική, ΜΠΟΘΟΣ Ιωάννης (Α.Μ. 2876), ΜΠΑΪΡΑΚΤΑΡΗΣ Ιωάννης (Α.Μ. 2868), ΤΣΙΡΠΙΝΗΣ Δημήτριος (Α.Μ. 2917).

γ. Με το βαθμό του Υποπλοιάρχου Λ.Σ.: ΚΟΥΤΣΙΚΟΥ Χριστίνα, ΚΟΥΜΕΝΤΑΚΗΣ Θεόδωρος (Α.Μ. 2896), ΜΑΝΤΖΑΡΗ Ιωάννα (Α.Μ. 2733), ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ Μιχαήλ (Α.Μ. 3056).

δ. Με το βαθμό του Σημαιοφόρου Λ.Σ.: ΒΟΜΒΟΛΑΚΗ Ειρήνη (Α.Μ. 2899), ΣΤΑΜΠΟΛΗ Παρασκευή (Α.Μ. 3134).

ε. Με το βαθμό του Ανθυπασπιστή Λ.Σ.: ΕΥΔΩΡΙΔΗΣ Θεόδωρος (Α.Μ. 3539).

ζ. Με το βαθμό του Επικελευστή Λ.Σ.: ΣΠΥΡΟΚΩΣΤΑ Μαρία (Α.Μ. 5275).

ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ - ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΕΣ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟ

Αρχικελευστής Λ.Σ. ΜΑΡΚΟΥΛΗΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ του Νικολάου (Α.Μ. 5365).

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Επιμέλεια:
Πλοιάρχου Λ.Σ. (ε.α.) Δημήτρη Κούβαρη

Α΄ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

1. «ΕΦΟΠΛΙΣΤΗΣ». Μηνιαίο Ναυτικό Περιοδικό. Εκδότης - Διευθυντής: ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΗΜΑΝΤΩΝΗΣ. Ιδιοκτησία: Γ. ΣΗΜΑΝΤΩΝΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε. Τεύχος: 252. Απρίλιος 2014, 257 Σεπτέμβριος 2014.

2. «ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ». Τριμηνιαία Ενημερωτική Έκδοση Συνδέσμου Επιτελών Εθνικής Άμυνας. Αριθ. Τευχών 107. Ιανουάριος - Μάρτιος 108. Απρίλιος - Ιούνιος 2014.

3. «ΗΧΩ ΤΗΣ ΠΕΣΜΕΝ». Δημηνιαίο Όργανο της Πανελληνίας Ενώσεως Συνταξιούχων Μηχανικών Εμπορικού Ναυτικού. Αρ. Φύλλου 159. Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2014.

4. «ΣΠΕΤΣΙΩΤΙΚΗ ΗΧΩ». Τριμηνιαίο περιοδικό της Ενώσεως Σπετσιωτών Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου - Μαρτίου 2014. Τεύχος 127.

5. «ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ» Ναυτικής Ιστορίας. Τριμηνιαία Έκδοση του Ναυτικού Μουσείου της Ελλάδος. Τεύχος 87. Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2014.

6. ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ Ανασκόπηση. Ιούλιος - Αύγουστος 2014.

7. SHIPPING SEPTEMBER 2014

Β΄ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

1. «ΕΘΝΙΚΗ ΗΧΩ». Μηνιαία έκδοση της Ενώσεως Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού. Αρ. Φύλλων 607-608-609. Μάιος - Ιούνιος - Ιούλιος 2014.

2. «ΦΩΝΗ» Αποστράτων Σωμάτων Ασφαλείας. Δημηνιαία Έκδοση τη Πανελληνίου Ομοσπονδίας Αποστράτων Αξιωματικών Σωμάτων Ασφαλείας. Αριθμός Φύλλου 139. Μάιος - Ιούλιος 2014.

3. «ΦΛΟΓΑ της ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ». Τριμηνιαία Έκδοση - Ιδρυτής - Εκδότης - Δ/ντής Γιαννάκης Ιωάννης. Επιμέλεια ύλης: Αντ/γος Ναούμ Νικόλαος. Τεύχη 65-66 Ιανουάριος - Φεβρουάριος - Μάρτιος - Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2014.

4. «ΝΕΑ ΤΟΥ Σ.Α.Σ.». Δημηνιαία Έκδοση Συλλόγου Αποφοίτων. ΣΤΥΑ. ΕΚΤΑΚΤΗ ΕΚΔΟΣΗ - ΙΟΥΛΙΟΣ 2014.

Συνάντηση Διοικητικού Συμβουλίου Ε.Α.Α.Λ.Σ. με τον Αρχηγό Λ.Σ.

Την Τρίτη 23 Σεπτεμβρίου 2014 πραγματοποιήθηκε επίσκεψη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΑΑΛΣ στον Αρχηγό Λιμενικού Σώματος Αντιναύαρχο Λ.Σ. κ. Αθανάσιο Αθανασόπουλο.

Ο Πρόεδρος Υποναύαρχος Λ.Σ. εα Καλαρώνης Γεώργιος, κατά την διάρκεια της συνάντησης παρέδωσε στον Αρχηγό τον θηρέο της ΕΑΑΛΣ και έγινε διαλογική συζήτηση, σε πολύ καλό κλίμα, για όλα τα θέματα που αφορούν την Εμπορική Ναυτιλία, το Λιμενικό Σώμα, καθώς και θέματα που αφορούν το εν ενεργεία και εν αποστρατεία προσωπικό του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής.

ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

1.- Διήμερη εκδρομή το Σαββατοκύριακο 15 και 16 Νοεμβρίου 2014 στη Βόρεια Εύβοια (Αγ. Ιωάννης Ρώσσοι, Ωρεοί, Αιδηψός, κ.α.).

2.- Μονοήμερη εκδρομή στην Ιερά Μονή Αγίου Θεοδοσίου και το Ναύπλιο το Σάββατο 13 Δεκεμβρίου 2014.

Αναλυτικό πρόγραμμα, πληροφορίες και δηλώσεις συμμετοχής στα τηλέφωνα 2104119868, Γραμματεία ΕΑΑΛΣ και 2108959196, 6977221028 Νικ. Γκλεζάκος.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Αντωνίας Β.Μανωλάκου, Ψυχολόγου

Πως η προσωπικότητά μας επηρεάζει την υγεία μας

Η προσωπικότητα ενός ανθρώπου μπορεί να επηρεάσει την υγεία του, έτσι οι θεράποντες ιατροί πρέπει να αξιολογούν τις προσωπικότητες των ασθενών τους κατά τη διάρκεια της εξέτασης.

Οι ευσυνειδητοί άνθρωποι έχουν καλύτερη υγεία, επειδή έχουν περισσότερο αυτοέλεγχο και είναι λιγότερο πιθανόν να καπνίζουν ή να κάνουν κατάχρηση ναρκωτικών ή αλκοόλ. Είναι πιο πιθανό να έχουν έναν ενεργό τρόπο ζωής και πιο υγιεινή διατροφή από τους υπόλοιπους.

Τα άτομα με υψηλό δείκτη νοημοσύνης μπορεί να έχουν περισσότερη γνώμη για το πώς θα προλάβουν τη νόσο, καθώς μεγαλώνουν, να αναζητούν ιατρική βοήθεια όταν τη χρειάζονται και να μπορούν να κάνουν πολύπλοκες θεραπείες.

Η προσπάθεια να προσαρμοστεί ο γιατρός στη διαφορετικότητα του κάθε ασθενή έχει πολύ μεγάλη σημασία για το τελικό αποτέλεσμα όπως:

Ψυχαναγκαστική προσωπικότητα

Τα άτομα αυτά είναι υπάκουα και δέχονται με μεγάλη συνέπεια τις οδηγίες. Θέλουν να έχουν τον πλήρη έλεγχο της ασθένειας, είναι συνεργάσιμα όταν τα αντιμετωπίζουν ισότιμα. Το άγχος τους αυξάνεται πολύ όταν τα αποτελέσματα της θεραπείας δεν είναι ακριβώς αυτά, που περιμένουν. Αυτό μπορεί να δημιουργήσει θυμό και εναντίωση απέναντι στο γιατρό. Η νοσηλεία αυτών των ατόμων είναι δύσκολη, γιατί χάνουν την ανεξαρτησία τους και τον έλεγχο των πραγμάτων.

Ανώριμη προσωπικότητα.

Η διάθεση αυτών των ατόμων δεν είναι σταθερή. Πολλές

φορές εκφράζουν άρνηση για την ασθένειά τους, θυμό, εχθρότητα και επιθετική συμπεριφορά. Δύσκολα ακολουθούν τις οδηγίες με τακτικό τρόπο, συχνά είναι απρόσεκτοι και δεν είναι συνεπείς στα ιατρικά ραντεβού. Αρνούνται να αλλάξουν τρόπο ζωής, γίνονται εχθρικά απέναντι στο γιατρό, αν τελικά δεχτούν να συνεργαστούν.

Υστερική προσωπικότητα.

Αυτά τα άτομα δραματοποιούν τις καταστάσεις, ξεχειλίζουν από συναισθήματα, είναι υπερβολικά αγχώδη και πολύ πιεσμένα. Θέλουν να ασχολούνται στο μέγιστο βαθμό με τη περίπτωση τους και τους φόβους τους. Ο γιατρός πρέπει να είναι σταθερός σ' αυτά που λέει και να δείχνει συνεχώς ότι πραγματικά ενδιαφέρεται.

Εξαρτημένη προσωπικότητα.

Αυτά τα άτομα έχουν δυσκολία στο να αυτοδιαχειριστούν την ασθένειά τους, περιμένουν τους άλλους να ασχοληθούν και να παρέχουν την πλήρη υποστήριξη για το πρόβλημά τους. Αντιστέκονται στο να πάρουν αποφάσεις ή να αναλάβουν την ευθύνη, με αυτό τον τρόπο αποφεύγουν την πιθανότητα να κατηγορηθούν ότι κάτι δεν πήγε καλά.

Είναι πολύ σημαντικό η κάθε θεραπευτική παρέμβαση να είναι εξατομικευμένη πάνω στα θέλω και στα μπορώ του ασθενή, ώστε να μπορεί να υπάρξει η μέγιστη δυνατή συνεργασία μεταξύ γιατρού και ασθενή.

Αρχικά θα πρέπει να εκτιμηθεί η ψυχολογική κατάσταση. Όσο επιτακτική και να είναι η ανάγκη για θεραπεία ο ασθενής είναι πάνω απ' όλα άνθρωπος με αδυναμίες και συγκεκριμένες δυνατότητες.

Η ασθένεια δεν αρκεί για να μετατραπεί ο ασθενής σε μια τέλεια, υπεύθυνη και συνεργάσιμη προσωπικότητα. Η συνεργασία μ' έναν ειδικό ψυχολόγο, ψυχοθεραπευτή είναι απαραίτητη για το καλό του ασθενή.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. «Το καμπούνη» του πλοίου (ναυτ., καθ.)
2. Το χαϊδευτικό του ονόματος διάσημης «ντίβας» της μεγάλης οθόνης - Αρπακτικό (καθ.)
3. Η «λαγουδέρα» στην καθαρεύουσα (ναυτ. γεν.) - Μάρκα απορρυπαντικού.
4. Απλανής αστέρας - Αδελφός του Ιακώβ.
5. Με μια βυζαντινή νότα γίνεται... ψάρι - Αρχαίος θεός (αιτ.)
6. Πανί ιστιοφόρου (καθ.) - Μπίλυ... : σχεδιαστής μόδας, που πέθανε από Aids.
7. Πιθάρια (αιτ., καθ.).
8. Πρόθεση με άρθρο - Ποταμός της Τοσκάνης (αιτ.)
9. Δυνατά, ρωμαλέα - Λεπτομερή... σύμφωνα.
10. Άρθρο (πληθ.) - Ήταν σε σύγχυση, τα είχε χαμένα (μεταφ.)

ΚΑΘΕΤΑ

1. Μη εμπορικό σκάφος (καθ.) - Έξι
2. Έλληνας ζωγράφος και καθηγητής Καλών Τεχνών (1867-1928). - Το ίδιο με το 8α οριζ.
3. Δεν λείπει καμία (καθ.) - Ζακ...: Διάσημος ηθοποιός και σκηνοθέτης του γαλλικού σινεμά.
4. Παλαιά εταιρεία πετρελαιοειδών - Χαιρετισμός Λατίνων.
5. Αρχαία αναφορική αντωνυμία - Ο ποταμός Πάδος (ιταλ. αντ.) - Βυζαντινή νότα (αντ.)
6. Πρόθεση (αρχ.) - Βαρετή
7. Βεβαιωτικό της αρχαίας - Συμβολίζουν τον ατμόιππο - Ένας βορειοελλαδίτης (καθ.)
8. Οροθέσιο, σύνορο (καθ.)
9. Ελληνικό μουσικό συγκρότημα - Εμφανίζεται συνήθως σε μια πηγή.
10. Ήρωας της ελληνικής μυθολογίας - Κτητικό (αρχ.)

ΣΤΑΥΡΟΛΕΙΟ Αρ.29

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										■
2					■					
3							■			
4						■				
5			■		■				■	
6							■			
7		■		■						
8	■				■					■
9								■		
10			■						■	

Υποναύαρχος Λ.Σ. (ε.α.) Ν. Βάρφης

ΔΥΟ ΕΦΙΑΛΤΕΣ

Ο ΕΝΑΣ ΠΡΟΔΟΤΗΣ Ο ΑΛΛΟΣ ΙΔΡΥΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αρχιπλοίαρχου Λ.Σ. (ε.α.) Δημήτρη Τσιμπούρη

Είναι τυχαίο, γιατί γνωρίζουμε οι περισσότεροι μόνο τον προδότη Εφιάλτη της μάχης των Θερμοπυλών το 480 π.Χ. Γνωρίζει κανείς τον Εφιάλτη του Σοφωνίδη τον Αθηναίο. Ελάχιστοι ειδικοί τον γνωρίζουν. Γιατί άραγε;

Μελετώντας τα πολιτεύματα, που εφαρμόστηκαν στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας, μέσα από την Αριστοτέλους "Αθηναίων Πολιτεία" και από άλλους ιστορικούς από τον 6ο αιώνα π.Χ. και μετά, ένιωσα ντροπή και θλίψη όχι τόσο για τον Αριστοτέλη και τους άλλους, αλλά περισσότερο για όλους τους μεταγενέστερους ιστορικούς, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων.

Ο προδότης Εφιάλτης γνωστός σε μικρούς και μεγάλους. Ο ιδρυτής της Δημοκρατίας Εφιάλτης σχεδόν άγνωστος. Λίγες αναφορές μόνον για τον ιδρυτή του κινήματος, που αποσκοπούσε στην κάθαρση του πολιτεύματος από τις αυθαιρέσεις του Αρείου Πάγου. Το 471 π.Χ., μετά τον εξοστρακισμό του Θεμιστοκλή, την αρχηγία της δημοκρατικής παράταξης ανέλαβε ο Εφιάλτης. Πολιτικός αντίπαλος του Αριστοκρατικού Κίμωνα, υποστήριξε την ενδυνάμωση του στόλου και πέτυχε την απασχόληση πολλών χειρωνακτών στα πλοία και το άνοιγμα πολλών άλλων επαγγελμάτων. Ανακούφισε οικονομικά πολλούς, που απασχολούνταν αποκλειστικά στους πλούσιους γαιοκτήμονες. Κατήγγειλε στην εκκλησία του Δήμου πολλούς Αρεοπαγίτες και πέτυχε την τιμωρία τους. Πολιτικός Μέντορας του Περικλή, οργάνωσε ένα ειρηνικό κίνημα και περίμενε την κατάλληλη στιγμή. Έτσι το 462 π.Χ. όταν ο αθηναϊκός στρατός είχε μεταβεί με αρχηγό τον Κίμωνα στην Ιθώμη προς βοήθεια των Σπαρτιατών εναντίον των επαναστατημένων ειλωτών και ο αθηναϊκός στόλος ναυλοχούσε στον Πειραιά, ο Εφιάλτης με το Αρχέστρατο, ξεσήκωσαν το λαό των Αθηνών και του Πειραιά. Συγκάλεσαν άμεσα και εισήγαγαν προς ψήφιση την κατάργηση των εξουσιών, που ασκούσαν οι άρχοντες ευγενείς και αφορούσαν τη διαφύλαξη και τη σωστή λει-

τουργία του πολιτεύματος του Κλεισθένη, που μέχρι τότε διαχειρίζονταν οι αριστοκρατικοί ή πλούσιοι ευγενείς γαιοκτήμονες, εκλεγμένοι από την ίδια τάξη και αποτελούσαν τα μέλη του Αρείου Πάγου. Προσήγαγε πολλούς σε δίκη και μάλιστα όσους είχαν αδικήσει το λαό και πολλούς τους εξόρισαν. Όταν επέστρεψε ο Κίμωνας η επανάσταση είχε παγωθεί. Με αποφάσεις της Εκκλησίας του Δήμου οι περισσότερες αρμοδιότητες είχαν αφαιρεθεί από τον

Άρειο Πάγο και είχε διαμορφωθεί μία de facto κατάσταση. Όλες τις αφαιρεθείσες αρμοδιότητες του Αρείου Πάγου ασκούσε πλέον η Εκκλησία του Δήμου με την Ηλιαία των 6.000 κληρωτών δικαστών.

Με αυτή την παλλαϊκή ειρηνική και αναίμακτη επανάσταση ο Εφιάλτης το 462 π.Χ. βελτίωσε, διεύρυνε τη συμμετοχή των πολιτών και εγκαθίδρυσε την κληρωτή δημοκρατία, την ισοτιμία, την ισηγορία και την άμεση συμμετοχή στην εξουσία όλων των πολιτών, ανεξαρτήτως τάξης. Ο μεγάλος ολιγαρχικός ιστορικός Θουκυδίδης την αναφέρει ως εξής, "δείσαντες των Αθηναίων το τολμηρόν και την νεωτεροποιάν", δηλαδή ως καινούργιο θεσμό.

Γιατί ο Θουκυδίδης αγνοεί τόσο προκλητικά την επανάσταση, που γέννησε την δημοκρατία και που κατέλυσε το καθεστώς των ευγενών; Η σκόπιμη αποσιώπηση των πολιτικών μεταβολών βοήθησε τους ιστορικούς να συνδέσουν την δημοκρατία με τον Περικλή και το αριστοκρατικό καθεστώς του Κλεισθένη. Οι διαφορές όμως μεταξύ του καθεστώτος ισηγορίας και ισονομίας

αυτού του Κλεισθένη απέχει πολύ από την δημοκρατία της "νεωτεροποιίας" του Εφιάλτη και του Αρχέστρατου.

Στο καθεστώς του Κλεισθένη, την εξουσία την ασκούν οι άρχοντες, που προέρχονται αποκλειστικά από τους ευγενείς, ενώ την εποπτεία και τον έλεγχο του πολιτεύματος και των αρχόντων την είχε ο Άρειος Πάγος τα μέλη του οποίου προέρχονταν από τους πλουσιότερους ευγενείς. Στην δημοκρατία του Εφιάλτη, οι αξιωματούχοι δεν είχαν δικαίωμα να αποφασίζουν παρά μόνον να εισηγούνται στην Εκκλησία του Δήμου και να εκτελούν τις αποφάσεις της, υπό τον πλήρη έλεγχο της και με την υποχρέωση να λογοδοτούν στο Δήμο και στα λαϊκά δικαστήρια της Ηλιαίας. Η συγκέντρωση όλων των εξουσιών στον λαό απέκλειε κάθε δυνατότητα εξαγοράς συνειδήσεων. Ο Εφιάλτης στην παντοδυναμία του χρήματος αντέταξε την παντοδυναμία του λαού. Στην δημοκρατία δεν επιτρεπόταν καμία μορφή εκπροσώπησης. Κόμματα και παρατάξεις δεν είχαν θέση στην δημοκρατία.

Γι αυτά τα πρωτόγνωρα, ο Εφιάλτης επέσυρε την οργή και το μίσος των ολιγαρχικών ευγενών. Τον δολοφόνησαν άγρια και έκτοτε δεν έκαναν καμία αναφορά στο όνομά του. Τυχαίο;

Στόχος όμως δεν ήταν ο Εφιάλτης αλλά η ίδια η δημοκρατία. Δεν έπρεπε οι νεώτερες γενιές μέχρι σήμερα να γνωρίζουν, πως η δημοκρατία εγκαθιδρύθηκε αναίμακτα και ειρηνικά από έναν ακέραιο, τίμιο, δίκαιο, φτωχό, αλλά δημοκράτη Εφιάλτη, που είχε σαν αποτέλεσμα την γέννηση της άμεσης αληθινής δημοκρατίας με κλήρωση και όχι με αντιπροσώπους. Αιρετάς μεν τας αρχάς Ολιγαρχικό το πολίτευμα. Κληρωτάς δε τας αρχάς Δημοκρατικών. (Αριστ. "Πολιτικά"), Δίκαια θεωρήθηκε η λαμπρότερη περίοδος στην ανθρώπινη ιστορία η εποχή από το 462 π.Χ. μέχρι το 322 π.Χ., οπότε καταλύθηκε ολοσχερώς η δημοκρατία από τους Μακεδόνες μέχρι και σήμερα.

Ο ΣΤΟΥΡΝΟΣ

Σπύρου Αργ. Γαλήρη, συγγραφέα

Το όνομά του ήταν Χαραλάμπης, όμως όλοι τον φώναζαν "Στούρνο". Ήταν το παρατσούκλι του. Τον φώναζαν έτσι, πιστεύοντας ότι είναι άνθρωπος ακαλλιέργητος, αγροίκος, πλεονέκτης και τσιγκούνης, ακόμα και κακός. Το όνομά του είχε να το ακούσει από τότε, που πέθαναν οι γονείς του.

Ο Χαραλάμπης δεν διαμαρτυρήθηκε ποτέ, που τον φώναζαν όλοι Στούρνο... "Δε βαριέσαι", έλεγε, "νά 'ναι καλά!" Ήταν ανύπαντρος και ζούσε σε ένα μικρό σπιτάκι στην άκρη του χωριού και δίπλα είχε το κοτέτσι, το γαϊδουρόσπιτο και μια κασέλα παλιά για φωλιά του σκύλου. Η παρέα του ήταν ένας γαϊδάρακος, που τον έλεγε "Μπουρίκο", κάμποσες κότες, ένας κόκορας και ο σκύλος, που τον έλεγε "Πηγαιέλα" και ήταν κολοβός, γιατί του είχαν κόψει την ουρά κάποιος για να τον κάνουν να θυμώσει. Εκείνος όμως δε χαμπάριζε.

"Δε βαριέσαι", έλεγε. "Νά 'ναι καλά!" Ο Χαραλάμπης ήταν πολύ δεμένος με το σκύλο του και τον είχε πάντα μαζί του. Του είχε δώσει το όνομα "Πηγαιέλα", γιατί του έκανε όλα τα θελήματα.

Η δουλειά του Χαραλάμπη ήταν να καθαρίζει χέρσα χωράφια, να σκάβει ξερότοποι, να χτιζει ξερολιθιές, να σηκώνει πεζούλια και να τα γεμίζει με χώμα, για να φυτεύει διάφορα μπουστάνια. Ακόμα, γύριζε στα γύρω πετροβουναλάκια και μπόλιαζε τις αγριλιές και τις έκανε ήμερες, ήξερε καλά την τέχνη. Τις ελιές τις μάζευε και τις κοπανούσε σε μια γούρνα και έβγαζε λάδι.

Από αυτές έκανε και παστές στα πιθάρια με αλάτι, που μάζευε από το γιαλό τα καλοκαίρια μέσα από τις πέτρινες λακούβες.

Πολλές φορές τα εργαλεία της δουλειάς του τα πήγαινε στην πλάτη για να μην κουράζει το γαϊδάρακο για να είναι ξεκούρατος να τον ζεύει στο αλέτρι, που το είχε φτιάξει μόνος του από πευκόξυλο, για να οργώνει κάνα μικροχώραφο, να σπέρνει σταροκρίθαρο. Τα πεζούλια τα έσκαβε με το τσαπί, όπως και το αμπελάκι του, που έβαζε ένα βαρελάκι κρασί.

Αν κάποιος για να τον πειράξει του έλεγε: "Μα γιατί, ρε Χαραλάμπη, σε λένε Στούρνο;" Εκείνος απαντούσε υπομονετικά και άκακα: "Δε βαριέσαι! Νά 'ναι καλά!" Έλεγε, "δεν μου έχουν κάνει κακό, μόνο που με λένε Στούρνο! Δεν ξέρω γιατί και τι πάει να πει Στούρνος! Την Κυριακή, που θα πάω στην εκκλησιά, θα ρωτήσω τον Παπανικολή, κείνος θα ξέρει!"

Πήγε στην εκκλησιά. Όταν τέλειωσε η λειτουργία, ρώτησε τον Παπανικολή:

- Παπά μου, τι πά 'να πει Στούρνος;
- Τι να σου πω. Χαραλάμπη παιδί μου. Δεν ξέρω κι εγώ. Όμως για να σε λένε έτσι και να μην σε φωνάζουν με το όνομά σου, δεν θά 'ναι για καλό...
- Δε βαριέσαι, παπά μου!. Δεν πειράζει, νά 'ναι καλά! Θά 'ρθω μια μέρα να με ξεμολογήσεις.
- Τι να μου πεις, βρε παιδί μου Χαραλάμπη, εσύ; Άστο... Ο Θεός γνωρίζει...

- Ας πηγαίνω, παπά μου! Έχω βάλει κάτι λιγώνες στο νερό να μαλακώσουν για να πλέξω κάνα καλάθι.

- Για πες μου, ευλογημένε, τι τα κάνεις τόσα καλάθια;

- Ααα! Τίποτα! Τα φτιάχνω για να σκοτώνω την ώρα μου!

Όλοι, και ιδιαίτερα οι έχοντες, το κατηγορούσαν... "Τι τα κάνει ο παλιοτσιγκούνης όλα αυτά, που έχει... ένα κορμί ξερό είναι, τι να πρωτοφάει..."

Ο Παπανικολής αγαπούσε τον Χαραλάμπη και σαν πνευματικός γνώριζε ότι είναι ένας καλός άνθρωπος. Έτσι του έδινε πνευματικές συμβουλές, ευχές και ευλογίες. "Να είναι ευλογημένος", έλεγε, "όμως, όλα τα καλάθια, που φτιάχνει, τι τα κάνει; Καλά, Χαραλάμπη...", μονολόγησε ... Κάτι σπουδαίο μου έβαλε ο Θε-

ός στο μυαλό μου για σένα!"

Ένα βράδυ αργά, σχεδόν μεσάνυχτα, ο Παπανικολής πήρε ξοπίσω τον Χαραλάμπη και τον είδε να έχει φορτώσει το γαϊδουράκο του με καλάθια γεμάτα αγαθά και γυρίζοντας το χωριό να τα αφήνει έξω από τις πόρτες των πιο φτωχών σπιτιών του χωριού. Ο σκύλος, που ακολουθούσε, γαύγισε δυο - τρεις φορές. Κοιτάει ο Χαραλάμπης και τι να δει μες στο σκοτάδι; Ήταν ο Παπανικολής... "Ευλογημένε Χαραλάμπη! Τράβα τον δρόμο σου το σωστό, του ελεήμονα, όπως μέχρι τώρα, αυτόν, που σου χάραξε ο Χριστός μας!"

Την Κυριακή ο Χαραλάμπης δεν πήγε στην εκκλησιά. Ντράπηκε, που δεν είπε στον ιερέα του χωριού τι τα κάνει τόσα καλάθια, που πλέκει. Ο Παπανικολής βρήκε την ευκαιρία να πει δυο λόγια γι' αυτόν... Όλοι έμειναν με το στόμα ανοιχτό. Ο Χαραλάμπης δεν έμαθε ποτέ τίποτα. Έτσι, συνέχισε το δρόμο του. Κάπου - κάπου μονολογούσε... "Και το Στούρνος καλό ήτανε... αλλά το Χαραλάμπης μ' αρέσει πιο πολύ! Είναι το βαφτιστικό μου όνομα, το χριστιανικό! Ο Θεός να τους έχει όλους καλά!" Βράδιασε, μάζεψε τα εργαλεία, τα φόρτωσε στον γαϊδουράκο του τον "Μπουρίκο" και πεζός τράβηξε για το σπίτι. Ο "Πηγαιέλα", ο σκύλος του, ακολουθούσε γαυγίζοντας, για να μην πειράξει κανείς το αφεντικό του. "Καλό μου σκυλί!" Μουρμούρισε ο Χαραλάμπης...

Mario de Andrade (ποιητής)

ΥΠΟΘΗΚΕΣ

Επιμέλεια Υποναυάρχου Λ.Σ. ε.α. Π. Καλογεΐτονος

"Μέτρησα τα χρόνια μου και συνειδητοποίησα, ότι μου υπολείπεται λιγότερος χρόνος ζωής απ' ό-τι έχω ζήσει έως τώρα...

Αισθάνομαι όπως αυτό το παιδάκι, που κέρδισε μια σακούλα καραμέλες τις πρώτες τις καταβρό-χτισε με λαιμαργία, αλλά όταν παρατήρησε ότι του απέμεναν λίγες, άρχισε να τις γεύεται με βα-θιά απόλαυση.

Δεν έχω πια χρόνο για ατέρμονες συγκεντρώ-σεις όπου συζητούνται, καταστατικά, νόρμες, δια-δικασίες και εσωτερικοί κανονισμοί, γνωρίζοντας ότι δε θα καταλήξει κανείς πουθενά.

Δεν έχω πια χρόνο για να ανέχομαι παράλο-γους ανθρώπους, που παρά τη χρονολογική τους ηλικία, δεν έχουν μεγαλώσει.

Δεν έχω πια χρόνο για να λογομαχώ με μετριό-τητες.

Δε θέλω να βρίσκομαι σε συγκεντρώσεις όπου παρελαύνουν παραφουσκωμένοι εγωισμοί.

Δεν ανέχομαι τους χειριστικούς και τους καιρο-σκόπους.

Με ενοχλεί η ζήλια και όσοι προσπαθούν να υ-ποτιμήσουν τους ικανότερους για να οικειοποιη-θούν τη θέση τους, το ταλέντο τους και τα επι-τεύγματά τους.

Μισώ, να είμαι μάρτυρας των ελαττωμάτων, που γεννά η μάχη για ένα μεγαλοπρεπές αξίωμα. Οι άνθρωποι δεν συζητούν πια για το περιεχόμε-νο... μετά βίας για την επικεφαλίδα.

Ο χρόνος μου είναι λίγος για να συζητώ για τους τίτλους, τις επικεφαλίδες. Θέλω την ουσία, η ψυχή μου βιάζεται...Μου μένουν λίγες καραμέλες στη σακούλα...

Θέλω να ζήσω δίπλα σε πρόσωπα με ανθρώπι-νη υπόσταση.

Που μπορούν να γελούν με τα λάθη τους.

Που δεν επαίρονται για το θρίαμβό τους.

Που δε θεωρούν τον εαυτό τους εκλεκτό, πριν από την ώρα τους.

Που δεν αποφεύγουν τις ευθύνες τους.

Που υπερασπίζονται την ανθρώπινη αξιοπρέ-πεια.

Και που το μόνο, που επιθυμούν, είναι να βαδί-ζουν μαζί με την αλήθεια και την ειλικρίνεια.

Το ουσιώδες είναι αυτό, που αξίζει τον κόπο στη ζωή.

Θέλω να περιτριγυρίζομαι από πρόσωπα, που ξέρουν να αγγίζουν την καρδιά των ανθρώπων...

Άνθρωποι τους οποίους τα σκληρά χτυπήματα

της ζωής τους δίδαξαν πώς μεγαλώνει κανείς με απαλά αγγίγματα στην ψυχή.

Ναι, βιάζομαι, αλλά μόνο για να ζήσω με την έ-νταση, που μόνο η ωριμότητα μπορεί να σου χαρί-σει.

Σκοπεύω να μην πάει χαμένη καμιά από τις κα-ραμέλες, που μου απομένουν... Είμαι σίγουρος ό-τι ορισμένες θα είναι πιο νόστιμες απ' όσες έχω ή-δη φάει.

Σκοπός μου είναι να φτάσω ως το τέλος ικανο-ποιημένος και σε ειρήνη με τη συνείδησή μου και τους αγαπημένους μου.

Εύχομαι και ο δικός σου να είναι ο ίδιος, γιατί με κάποιον τρόπο θα φτάσεις κι εσύ..."

Ανώνυμου

ΤΑ ΙΧΝΗ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ

Ένας άνθρωπος ονειρεύτηκε πως περπα-τούσε στην ακρογιαλιά μαζί με τον Κύριο. Ξαφ-νικά στον ουρανό, σαν αστραπή, είδε σκηνές από την ζωή του. Σε κάθε σκηνή πρόσεξε πως στην άμμο υπήρχαν δύο ζεύγη από ίχνη, το έ-να ήταν δικό του, το άλλο του Κυρίου.

Όταν η τελευταία σκηνή της ζωής του ά-στραψε μπροστά του, κοίταξε πίσω τα ίχνη στην άμμο. Πρόσεξε πως πολλές φορές στο μονοπάτι της ζωής του υπήρχε μόνο ένα ζεύ-γος από ίχνη. Πρόσεξε επίσης πως αυτό συνέ-βαινε στις πιο κρίσιμες και θλιβερές στιγμές.

Αυτό πολύ τον ανησύχησε και, γυρνώντας με σεβασμό στον Κύριο τον ρώτησε, Κύριε, εί-πες πως μια και αποφάσισα να Σε ακολουθή-σω, θα περπατούσες πάντα μαζί μου. Αλλά πρόσεξα πως στις πιο ταραγμένες στιγμές της ζωής μου υπάρχει μόνο ένα ζεύγος ίχνη. Δεν μπορώ. Κύριε, να καταλάβω πώς είναι δυνατό να μ' αφήσεις μόνο όταν Σε έχω πιο πολύ ανά-γκη.

Ο Κύριος απάντησε: παιδί μου, πολύτιμό μου παιδί, σε αγαπώ και ποτέ δεν θα σε εγκα-τέλειπα. Τις στιγμές της δοκιμασίας και της ο-δύνης, όταν βλέπεις ένα μόνο ζεύγος ίχνη, αυ-τά δεν είναι τα δικά σου, αλλά τα δικά μου, για-τί τότε σε κρατώ στην αγκαλιά μου.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΙΑ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

Επιμέλεια: Πλοίαρχου Λ.Σ. (ε.α.) Δημήτρη Κούβαρη

* Αντιπλοίαρχος Λ.Σ. (ε.α.) **ΝΙΤΣΑΣ Χρήστος του Νικολάου** (1927 - 2014). Γεννήθηκε στις 20-05-1927. Κατατάχθηκε στο Λ.Σ. ως ΔΥΛΣ στις 26-11-1956 και ανήλθε τις βαθμίδες της Στρατιωτικής Ιεραρχίας μέχρι και το βαθμό του Αντιπλοίαρχου Λ.Σ. Υπηρέτησε σε Κεντρικές και Περιφερειακές Υπηρεσίες του ΥΕΝ και τιμήθηκε με όλες τις προβλεπόμενες διακρίσεις λόγω θέσεως και βαθμού που κατείχε. Απεφοίτησε από τη Σχολή ΣΕΜΑ. Ήταν έγγαμος με την Χαρούλα Νίτσα και πατέρας τριών παιδιών του Νικολάου, Μαρίας και Αργυρώς. Αποστρατεύτηκε με το βαθμό του Αντιπλοίαρχου Λ.Σ. Απεβίωσε στις 26-06-2014 σε ηλικία 87 ετών. Η νεκρώσιμη ακολουθία έγινε στις 26-06-2014 και ώρα 17.00 στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου στο Χαλάνδρι (Πλατεία Κένεντυ) και η ταφή του στο Κοιμητήριο Χαλανδρίου. Παραβρέθηκαν, εκτός από τους συγγενείς του, αντιπροσωπεία αξιωματικών Λ.Σ. καθώς και φίλοι του εκλιπόντος.

* Ανθυπασπιστής Λ.Σ. (ε.α.) **ΤΣΙΩΜΟΣ Βασίλειος του Δημητρίου** (1953-2014). Γεννήθηκε στις 20-10-1953. Ήταν παντρεμένος με την Ελένη Κοντάκου με την οποία απέκτησαν τη Γλυκερία. Κατετάγη στο Λιμενικό Σώμα στις 18-07-1959 ως Δόκιμος Λιμενοφύλακας και ανήλθε τις βαθμίδες της Στρατιωτικής Ιεραρχίας μέχρι το βαθμό του Ανθυπασπιστή Λ.Σ.

Κατά τη διάρκεια της θητείας του στο Λ.Σ. υπηρέτησε σε Κεντρικές και Περιφερειακές Υπηρεσίες του ΥΕΝ και τιμήθηκε με όλες τις προβλεπόμενες διακρίσεις λόγω θέσεως και βαθμού. Αποστρατεύτηκε στις 01-09-2004 με το βαθμό του Ανυπασπιστή Λ.Σ.

Απεβίωσε 08-07-2014 σε ηλικία 61 ετών. Η νεκρώσιμη ακολουθία έγινε την Τρίτη 08-07-2014 και ώρα 12.30 στον Ιερό Ναό Αγίου Γερασίμου και η ταφή του στο Κοιμητήριο Σχιστού.

Στην νεκρώσιμη ακολουθία παραβρέθηκαν εκτός από τους συγγενείς του, αντιπροσωπεία αξιωματικών Λ.Σ. συνάδελφοι του εκλιπόντος και πολλοί φίλοι του. Επίσης παρέστη αντιπροσωπεία του ΔΣ/ΕΑΑΛΣ.

* Αρχιπλοίαρχος Λ.Σ. (ε.α.) **ΠΑΓΟΥΛΑΤΟΣ Παναγιώτης του Νικολάου** (1923-2014). Γεννήθηκε στις 01-01-1923. Εισήχθη κατόπιν εξετάσεων στη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων 12-10-1950 και αποφοίτησε στις 08-10-1981 με το βαθμό του Σημαιοφόρου Λ.Σ. Ανήλθε τις βαθμίδες της Στρατιωτικής Ιεραρχίας μέχρι το βαθμό του Αρχιπλοίαρχου.

Ήταν παντρεμένος με την Μάρω Παγουλάτου. Κατά την παραμονή του στο Λιμενικό Σώμα υπηρέτησε σε Κεντρικές και Περιφερειακές Υπηρεσίες του ΥΕΝ και τιμήθηκε με όλες τις προβλεπόμενες διακρίσεις λόγω θέσεως και βαθμού.

Διετέλεσε επίσης Πρόεδρος της ΕΑΑΛΣ. Υπηρέτησε Προξενικός Λιμενάρχης Ρόττερταμ, Διοικητής Ανωτέρων Δημοσίων Σχολών Εμπορικού Ναυτικού Χίου. Αποστρατεύτηκε στις 26-06-1978 με το βαθμό του Αρχιπλοίαρχου Λ.Σ. Απεβίωσε στις 14-07-2014. Η νεκρώσιμη ακολουθία έγινε την Τετάρτη 16-07-2014 στον Ιερό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος Πειραιά και η ταφή του στο Κοιμητήριο Αναστάσεως Πειραιά.

Στην νεκρώσιμη ακολουθία παραβρέθηκαν, εκτός από τους συγγενείς του αντιπροσωπεία αξιωματικών Λ.Σ. συνάδελφοι του εκλιπόντος και πολλοί φίλοι του. Επίσης παρέστη αντιπροσωπεία του Δ.Σ. ΕΑΑΛΣ.

* Πλοίαρχος Λ.Σ. (ε.α.) **ΚΟΥΤΣΟΥΛΕΝΤΗΣ Σπυρίδωνας του Βασιλείου (1947-2014)**. Γεννήθηκε το έτος 1947. Κατατάχθηκε στη Σχολή ΔΥΛΣ ως Δόκιμος Υποκελευστής Β' Λ.Σ. στις 27-06-1966 και ανήλθε τις βαθμίδες της Στρατιωτικής Ιεραρχίας μέχρι το βαθμό του Πλοίαρχου Λ.Σ. Κατά τη διάρκεια της θητείας του υπηρέτησε σε κεντρικές και Περιφερειακές Υπηρεσίες του ΥΕΝ και τιμήθηκε με όλες τις προβλεπόμενες διακρίσεις λόγω θέσεως και βαθμού. Ήταν έγγαμος και πατέρας ενός παιδιού της Φωτεινής. Αποστρατεύτηκε με το βαθμό του Πλοίαρχου Λ.Σ. ως ευδοκίμως τερματίσας την 19-10-1999.

Απεβίωσε στις 22-07-2014 σε ηλικία 67 ετών.

Η νεκρώσιμη ακολουθία ετελέσθη την Τετάρτη 23-07-2014 στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδας Νικαίας και η ταφή του στο Γ' Νεκροταφείο Αθηνών. Στη νεκρώσιμη ακολουθία παραβρέθηκαν, εκτός από τους συγγενείς του, αντιπροσωπεία αξιωματικών Λ.Σ., συνάδελφοι του εκλιπόντος και πολλοί φίλοι του. Επίσης παρέστη αντιπροσωπεία του Δ.Σ. / ΕΑΑΛΣ.

* Πλοίαρχος Λ.Σ. (ε.α.) **ΨΑΡΟΥΔΑΚΗΣ Γεώργιος** του Αλεξάνδρου και της Ελευθερίας (1927-2014). Γεννήθηκε το έτος 1927 στην Αποδόλου Ρεθύμνης. Κατατάχθηκε στη Σχολή ΔΥΛΣ στις 11-03-1954. Ονομάσθηκε Υποκελευστής Β.Λ.Σ. 14-02-55. Προάχθηκε σε Υποκελευστή Α' Λ.Σ. από 14-2-61. Προάχθηκε σε Κελευστή Λ.Σ. 15-06-65. Προάχθηκε σε Ανθυπασπιστή Λ.Σ. 1-11-69. Προάχθηκε σε Σημαιοφόρο Λ.Σ. στις 12-12-77. Απεφοίτησε από τη Σχολή ΣΕΜΑ. Ανήλθε τις βαθμίδες της Στρατιωτικής Ιεραρχίας μέχρι και το βαθμό του Πλοίαρχου Λ.Σ. Ήταν παντρεμένος με την Ασπασία Ψαρουδάκη και πατέρας δυο παιδιών. Απέκτησε προγενέστερη Υπηρεσία στο Πολεμικό Ναυτικό από 5-4-49 μέχρι 6-10-51. Στο Λιμενικό Σώμα σαν Λιμενοφύλακας από 30-12-51 μέχρι 11-3-54. Ο Ψαρουδάκης Γιώργος, ήταν άνθρωπος του καθήκοντος, οικογενειάρχης, διακρινόταν για την μεγαλοψυχία του, τη γενναιοπότητά του. Υπηρέτησε σε Κεντρικές και Περιφερειακές Υπηρεσίες του ΥΕΝ και τιμήθηκε με όλες τις προβλεπόμενες διακρίσεις λόγω θέσεως και βαθμού. Αποστρατεύτηκε με το βαθμό του Πλοίαρχου Λ.Σ. 15-03-1985. Απεβίωσε στις 18-07-2014 στην Αθήνα σε ηλικία 87 ετών. Η νεκρώσιμη ακολουθία και η ταφή του ετελέσθη στο Κοιμητήριο Ηρακλείου Αττικής την 21-07-2014. Στην νεκρώσιμη ακολουθία παραβρέθηκαν συγγενείς και φίλοι του εκλιπόντος.

Επικήδειος για τον Πλοίαρχο (ε.α.) Γεώργιο Ψαρουδάκη Λ.Σ. από τον Πλοίαρχο Λ.Σ. (ε.α.) Μαρίνο Γ. Πατακό, Πρόεδρο ΣΑΛΣ Κρήτης και Δωδεκανήσω.

Νέο Ηράκλειο 21/7/2014

Σεβαστοί Πατέρες τις Εκκλησίας,

Αγαπητοί συγγενείς και φίλοι,

Τούτη την ύστατη ώρα αποχαιρετισμού προς τον αγαπημένο μας Γεώργιο Ψαρουδάκη, αισθάνομαι την ανάγκη να απευθύνω δυο λόγια απλά, μέσα από την καρδιά μου,

εκφράζοντας αισθήματα αγάπης και σεβασμού προς το πρόσωπό του.

Γεννήθηκε τα δύσκολα χρόνια του μεσοπολέμου στο ιστορικό χωριό Αποδούλου, με καταγωγή από τη μητέρα του την Αγία Παρασκευή του Δήμου Αμαρίου. Μεγάλωσε τα δύσκολα χρόνια της Γερμανικής κατοχής. Είχε την τύχη να καταταγεί από μικρός στο Λιμενικό Σώμα, όπου διέγραψε μια θετική πορεία 35 χρόνων, φθάνοντας μέχρι το βαθμό του Πλοιάρχου. Διετέλεσε με επιτυχία στέλεχος της Επιθεώρησης Εμπορικών Πλοίων του τομέα των τηλεπικοινωνιακών μέσων. Ευτύχησε να αποκτήσει παιδιά και εγγόνια. Ήταν άνθρωπος αγαπητός, κοινωνικός, ομιλητικός, εργατικός, έντιμος. Αγαπούσε τους ανθρώπους εκδηλώνοντάς το με ένα δικό του ξεχωριστό τρόπο.

Αγαπούσε την Κρήτη και δεν ξεχνούσε ποτέ τα αγαπημένα του χωριά Αγία Παρασκευή και Αποδούλου.

Όμως τον τελευταίο καιρό ξαφνικά προβλήματα υγείας τον λύγισαν. Τα παιδιά του και η σύζυγός του Ασπασία έκαναν τα πάντα να τον κρατήσουν στη ζωή. Η προσπάθειά τους είναι άξια επαίνου και αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση.

Αγαπητέ θείε και συνάδελφε Γιώργο,

Σε ευχαριστούμε για την αγάπη, που χάρισες στους ανθρώπους, για την προσφορά σου στο Λιμενικό Σώμα.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ για την αγάπη, την εκτίμηση, τη βοήθεια και την καθοδήγηση που μου έδωσες στα πρώτα μου βήματα στο Λιμενικό Σώμα.

Εκφράζω τα θερμά μου συλλυπητήρια στην οικογένεια του αγαπημένου μας Γιώργου, καθώς επίσης και εκ μέρους των μελών του Συλλόγου Απόστρατων Λιμενικού Σώματος Κρήτης και Δωδεκανήσων.

Καλό ταξίδι αγαπημένε φίλε και συνάδελφε, εύχομαι να είναι ελαφρύ το χώμα του Νέου Ηρακλείου Αττικής που θα σε σκεπάσει.

* Πλωτάρχης Λ.Σ. (ε.α.) **ΤΖΙΤΖΑΣ Γεώργιος του Περικλή** (1926-2014). Γεννήθηκε στις 30-12-1926. Κατατάχθηκε στη Σχολή ΔΥΛΣ στις 12-10-48 και αποφοίτησε ως Κελευστής στις 3-10-49. Ανήλθε στις βαθμίδες της Στρατιωτικής Ιεραρχίας μέχρι το βαθμό του Πλωτάρχη Λ.Σ. Ήταν έγγαμος με την Ελένη Τζίτζα και πατέρας δυο παιδιών της Φλώρας και Μαρίας. Υπηρέτησε σε Κεντρικές και Περιφερειακές Υπηρεσίες του ΥΕΝ και τιμήθηκε με όλες τις προβλεπόμενες διακρίσεις λόγω θέσεως και βαθμού. Διατέλεσε Σύμβουλος στο πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΑΑΛΣ. Αποστρατεύτηκε με το βαθμό του Πλωτάρχη Λ.Σ. 9-9-1978. Απεβίωσε στις 29-07-2014 σε ηλικία 88 ετών. Η νεκρώσιμος ακολουθία και η ταφή του έγιναν στις 29-07-2014 στον Ιερό Ναό Αγίου Γερασίμου Νεκροταφείου Σχιστού.

Στην νεκρώσιμο ακολουθία παραβρέθηκαν, εκτός από τους συγγενείς του, αντιπροσωπεία αξιωματικών Λ.Σ. καθώς και φίλοι του εκλιπόντος.

* Υποναύαρχος Λ.Σ. (ε.α.) **ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΑΤΟΣ Βασίλειος του Κωνσταντίνου** (1925-2014). Γεννήθηκε στις 9-10-1925 στη Σκινέα Ληξούρι Κεφαλληνίας. Εισήχθη κατόπιν εξετάσεων στη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων, Σχολή Δοκίμων Σημαιοφόρων Λιμενικών στις 30-09-1953 και αποφοίτησε στις 5-1-1955 με το βαθμό του Σημαιοφόρου Λ.Σ. Ανήλθε τις βαθμίδες της Στρατιωτικής Ιεραρχίας μέχρι το βαθμό του Υποναυάρχου Λ.Σ.

Ήταν έγγαμος με τη Χρυσούλα Μαντζαβινάτου και πατέρας δυο παιδιών της Αικατερίνης και Κωνσταντίνου. Κατά τη διάρκεια της θητείας του στο Λιμενικό Σώμα υπηρέτησε σε Κεντρικές και Περιφερειακές Υπηρεσίες του ΥΕΝ

και τιμήθηκε με όλες τις προβλεπόμενες διακρίσεις λόγω θέσεως και βαθμού.

Διατέλεσε: Λιμενάρχης Λέρου ως Ανθ/ρχος 28-9-60 έως 4-1-63.

Λιμενάρχης Καλύμνου ως Ανθ/ρχος 9-2-63 έως 6-7-64.

Λιμενάρχης Κεφαλληνίας ως Υποπλοίαρχος 16-8-64 έως 12-9-1967.

Λιμενάρχης Κω ως Υπ/ρχος - Πλ/ρχης 28-9-64 έως 5-5-68.

Κεντρικός Λιμενάρχης Βόλου ως Πλωτάρχης 27-5-68 έως 4-9-70.

Κεντρικός Λιμενάρχης Ηρακλείου ως Αντιπλοίαρχος 25-05-72 έως 28-9-74.

Προξενικός Λιμενάρχης Λονδίνου ως Αντιπλοίαρχος από 5-3-77.

Αποστρατεύτηκε με το βαθμό του Υποναυάρχου Λ.Σ. στις 9.2.1983. Απεβίωσε στις 04-09-2014 σε ηλικία 89 ετών. Η νεκρώσιμη ακολουθία έγινε την Παρασκευή 05-09-2014 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Αμαρουσίου και η ταφή του στο Κοιμητήριο Αμαρουσίου.

Στη νεκρώσιμη ακολουθία παραβρέθηκαν εκτός από τους συγγενείς του, αντιπροσωπεία αξιωματικών Λ.Σ. συνάδελφοι του εκλιπόντος και πολλοί φίλοι του. Επίσης παρέστη ως αντιπρόσωπος του ΔΣ/ΕΑΑΛΣ ο Ναύαρχος Βασίλειος Γεώργιος - Επίτιμος Α' /Λ.Σ.

Α' Επικήδειος. Εκφωνήθηκε από τα παιδιά του εκλιπόντος Κλαίρη και Κώστα.

"ΘΑΡΣΕΙΝ ΧΡΗ" - ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΑΣ ΥΠΟΝΑΥΑΡΧΟ Λ.Σ. Ε.Α.

ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΑΤΟ 1925-2014

Με αυτή τη λιτή φράση αποχαιρετούμε τον αγαπημένο μας πατέρα ο οποίος έφυγε από τη ζωή μας αλλά όχι όμως και από την καρδιά μας.

Οτι είμαστε σήμερα το οφείλουμε σε εκείνον.

Οτι έχουμε σήμερα το οφείλουμε σε εκείνον.

Οτι είδαμε και γνωρίσαμε στις χώρες που ταξιδέψαμε από μικρά παιδιά το οφείλουμε σε εκείνον.

Οτι διδαχθήκαμε για τον άνθρωπο και τις αρετές του το οφείλουμε σε εκείνον.

Οτι χτίσαμε στην επαγγελματική μας ζωή το οφείλουμε σε εκείνον.

... και ότι θα κληρονομήσουμε στα εγγόνια του το οφείλουμε σε εκείνον.

Όπως συνήθιζε να λέει "θα πορευτούμε και θα πορέψουμε" χάρη σε αυτόν και σε αυτά που μας έδωσε, καθώς πάντα στη ζωή του προτιμούσε να μιλούν οι πράξεις και όχι τα λόγια.

"Θαρσείν χρη" λοιπόν και στο δικό σου ταξίδι πατέρα.

Τα παιδιά σου Κλαίρη και Κώστας.

Β' Επικήδειος εκφωνήθηκε από τον Αντιναύαρχο Γ. Βασόπουλο επίτ. Αρχηγό Λ.Σ.

Η εκδημία του Υποναυάρχου Βασίλη Ματζαβινάτου γεμίζει με θλίψη συγγενείς και φίλους, το Λ.Σ που εύορκα υπηρέτησε, επί πολλές δεκαετίες, καθώς και όσους είχαμε το προνόμιο της συνεργασίας μαζί του.

Η μοίρα του θανάτου είναι κοινή. Την πορεία όμως της επίγειας ζωής και υστεροφημίας όσοι προκρίνουν τον αγώνα τον καλό και έχουν αρετή και αίσθημα ευθύνης μπορούν να την αυτοκαθορίσουν, να την αφήσουν σαν παρακαταθήκη και παράδειγμα προς μίμηση. Αυτό ακριβώς προσέκρινε και έκανε ο Βασίλης Ματζαβινάτος. Υπήρξε αγωνιστής της ζωής, ξεκινώντας τα δίσεκτα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια από

τα Ματζαβινάτα της Κεφαλληνίας προς τη μεγάλη λεωφόρο της Εμπορικής Ναυτιλίας, με όχημα το Λιμενικό Σώμα, διερχόμενος με αριστεία όλες τις βαθμίδες του

Υπηρέτησε με πάθος τον άνθρωπο και την Εμπορική Ναυτιλία σε όλους τους τομείς της. Από τα ακριτικά Δωδεκάνησα, όπου τον γνώρισα, μέχρι τις Διευθύνσεις του ΥΕΝ, με ενδιάμεσους σταθμούς Λιμεναρχεία και την Πρεσβεία του Λονδίνου.

Ο αγώνας του, το ήθος του και η καταξίωσή του στο Λ.Σ και την Εμπ. Ναυτιλία ας είναι παρηγοριά στην αγαπημένη σύζυγό του Χρυσούλα και τα παιδιά του που τόσο του στάθηκαν στην μακροχρόνια ασθένειά του.

Ναύαρχε Βασίλη Ματζαβινάτε, αγαπητέ μου Βασίλη, θα γυρίσω λίγο πίσω, 53 χρόνια, το 1961 όταν υπηρετούσα με άλλους νέους Αξιωματικούς στις Ναυτικές εγκαταστάσεις της Λέρου και εσύ Λιμενάρχης, να σου πω ένα μεγάλο ευχαριστώ για την αγάπη με την οποία μας περιέβαλες και το ενδιαφέρον, που μας έδειχνες. Υπήρξες πρότυπο υπηρεσιακής και κοινωνικής ευθύνης και συναδελφικής αλληλεγγύης και μας δίδαξες πολλά.

Καλό σου ταξίδι και γαλήνιες θάλασσες.

* Πλωτάρχης Λ.Σ. (ε.α.) **ΠΑΠΟΥΤΣΙΔΗΣ Στυλιανός του Γαϊτάνου**, (1948-2014). Γεννήθηκε στις 17.10.1948 στη Λήμο. Κατατάχθηκε στις 9.11.1978 στη Σχολή ΔΥΛΣ δόκιμος Κελευστής Λ.Σ. και αποφοίτησε ως Κελευστής Λ.Σ.

Ανήλθε στις βαθμίδες της Στρατιωτικής Ιεραρχίας μέχρι το βαθμό του Πλωτάρχη Λ.Σ. Ήταν έγγαμος με την Ευδοκία Παπουτσίδου - Μπρούσαμε την οποία απέκτησαν τη Μαρία - Ελένη.

Υπηρέτησε σε Κεντρικές και Περιφερειακές Υπηρεσίες του ΥΕΝ και τιμήθηκε με όλες τις προβλεπόμενες διακρίσεις λόγω θέσεως και βαθμού.

Αποστρατεύτηκε στις 13.10.2003 με το βαθμό του Πλωτάρχη Λ.Σ. Απεβίωσε στις 15-09-2014 σε ηλικία 66 ετών. Η νεκρώσιμος ακολουθία πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 17-09-2014 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Καβάλας και η ταφή του στο Κοιμητήριο Καβάλας.

Στη νεκρώσιμη ακολουθία παραβρέθηκαν, εκτός από τους συγγενείς του, αντιπροσωπεία αξιωματικών Λ.Σ. ΕΛ.ΑΚΤ. καθώς και φίλοι του εκλιπόντος.

* Ανθυποασπιστής Λ.Σ. (ε.α.) **ΔΗΜΟΤΑΚΗΣ Γεώργιος του Πέτρου** (1947- 2014). Γεννήθηκε το 1947 στα Θυμιά Χανίων. Ήταν παντρεμένος με την Ευαγγελία Βεργαδή και πατέρας δύο παιδιών (κορίτσι - αγόρι) . Κατετάγη στο Λιμενικό Σώμα στις 27-12-1971 ως Δόκιμος Λιμενοφύλακας και ονομάστηκε Λιμενοφύλακας. Ανήλθε τις βαθμίδες της Στρατιωτικής Ιεραρχίας μέχρι το βαθμό του Ανθυποασπιστή Λ.Σ. κατά τη διάρκεια της θητείας του στο Λ.Σ. Υπηρέτησε σε Κεντρικές και Περιφερειακές Υπηρεσίες του ΥΕΝ και τιμήθηκε με όλες τις προβλεπόμενες διακρίσεις λόγω θέσεως και βαθμού. Αποστρατεύτηκε στις 31-12-1997 με το βαθμό του Ανθυποασπιστή Λ.Σ. Απεβίωσε 29-09-2014 σε ηλικία 67 ετών. Η νεκρώσιμος ακολουθία έγινε την Τρίτη 30-09-2014 και ώρα 16.00 στην Αγία Γαλήνη Ρεθύμνου.

Στην νεκρώσιμη ακολουθία παραβρέθηκαν εκτός από τους συγγενείς τους, συνάδελφοι του εκλιπόντος και πολλοί φίλοι του.

* Ανθυποασπιστής Λ.Σ. (ε.α.) **ΚΑΛΑΜΑΚΗΣ Δημήτριος του Βασιλείου** (1949-2014). Γεννήθηκε το 1949 στον Πειραιά. Ήταν παντρεμένος με την Ζαφείρω Καλαμάκη και πατέρας τριών παιδιών της Σουζάνας, της Μαριάνθης, και τον ιατρό Ταξιάρχη Κυρίμη. Κατετάγη στο Λιμενικό Σώμα

στις 02-12-1971 ως Δόκιμος Λιμενοφύλακας και ανήλθε τις βαθμίδες της Στρατιωτικής Ιεραρχίας μέχρι το βαθμό του Ανθυποασπιστή Λ.Σ. Κατά τη διάρκεια της θητείας του στο Λ.Σ. υπηρέτησε σε Κεντρικές και Περιφερειακές Υπηρεσίες του ΥΕΝ και τιμήθηκε με όλες τις προβλεπόμενες διακρίσεις λόγω θέσεως και βαθμού. Αποστρατεύτηκε στις 31-12-1979 με το βαθμό του Ανθυποασπιστή Λ.Σ. Απεβίωσε 01-10-2014 σε ηλικία 65 ετών. Η νεκρώσιμος ακολουθία έγινε την Πέμπτη 02-10-2014 στο Γ' Νεκροταφείο Αθηνών.

Στη νεκρώσιμη ακολουθία παραβρέθηκαν εκτός από τους συγγενείς του αντιπροσωπεία βαθμοφόρων Λ.Σ. καθώς και φίλοι του εκλιπόντος.

* Πλοίαρχος Λ.Σ. (ε.α.) **ΚΟΥΓΙΑΣ Ανδρέας του Κωνσταντίνου** και της Δημητρούλας (1934-2014). Γεννήθηκε το έτος 1934. Την 2-2-55 κατατάχθηκε στο Λ.Σ. σαν Λιμενοφύλακας μέχρι 2-8-57, όταν μπήκε στη Σχολή ΔΥΛΣ ως Δόκιμος Υποκελευστής Β' Λ.Σ. Στις 18-10-63 προήχθη σε Υποκελευστή Α' Λ.Σ. Στις 27-4-68 προάχθηκε σε Αρχ/στή Λ.Σ. λογιζόμενη από 1-12-67. Στις 2-8-71 προάχθηκε σε Ανθ/στή Λ.Σ. Ανήλθε τις βαθμίδες της Στρατιωτικής Ιεραρχίας μέχρι και το βαθμό του Πλοίαρχου Λ.Σ. Ήταν παντρεμένος με την Ανθή Κούγια, πατέρας Δήμητρα και Αντώνη, Κωνσταντίνου και Εβίτας και παπούλης. Άνθρωπος του καθήκοντος, διακεκριμένος αξιωματικός του Λιμενικού Σώματος, καλός οικογενειάρχης, διακρινόταν για την μεγαλοψυχία του, τη μόρφωσή του, την τόλμη του, την γενναιότητά του. Υπηρέτησε σε κεντρικές και περιφερειακές Υπηρεσίες του ΥΕΝ και τιμήθηκε με όλες τις προβλεπόμενες διακρίσεις λόγω θέσεως και βαθμού. Αποστρατεύτηκε με το βαθμό του Πλοίαρχου Λ.Σ. 15-02-1990 ως ευδοκίμως τερματίσας. Απεβίωσε στις 10-10-2014 στην Αθήνα σε ηλικία 81 ετών. Η νεκρώσιμη ακολουθία και η ταφή του έγιναν στις 11-10-2014 από τον Ιερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών Κοιμητηρίου Χολαργού. Στην νεκρώσιμη ακολουθία παραβρέθηκαν εκτός από τους συγγενείς του, αντιπροσωπεία αξιωματικών Λ.Σ.-ΕΛ.ΑΚΤ. καθώς και συμμαθητές του εκλιπόντος ως και πολλοί φίλοι του.

* Υποπλοίαρχος Λ.Σ. (ε.α.) **ΜΑΡΤΙΔΗΣ Βασίλειος του Νικολάου** (1929-2014). Γεννήθηκε στις 29-12-1929. Κατατάχθηκε στο Λ.Σ. ως ΔΥΛΣ στις 12-1-1954 και ανήλθε τις βαθμίδες της Στρατιωτικής Ιεραρχίας μέχρι το βαθμό του Υποπλοίαρχου. Κατά τη διάρκεια της θητείας του στο Λ.Σ. υπηρέτησε σε Κεντρικές και Περιφερειακές Υπηρεσίες του ΥΕΝ και τιμήθηκε με όλες τις προβλεπόμενες διακρίσεις λόγω θέσεως και βαθμού. Αποστρατεύτηκε με το βαθμό του Υποπλοίαρχου Λ.Σ. στις 24-11-1980. Ήταν έγγαμος με την Καλλιόπη Μαρτίδου με την οποία απέκτησαν τρία παιδιά, τον Νικόλαο, Ιωάννη και Πέτρο. Απεβίωσε στις 10-10-2014 σε ηλικία 84 ετών. Η νεκρώσιμος ακολουθία και η ταφή έγιναν το Σάββατο στη Νέα Σαμψούντα Πρεβέζης.

Το Δ.Σ. της ΕΑΑΛΣ εκφράζει τα θερμά συλλυπητήριά του στις οικογένειες των εκλιπόντων συναδέλφων.

Επιμέλεια Πλοιάρχου Λ.Σ. ε.α. Νικολάου Γκλεζάκου

Από το Γραφείο Αθλητισμού Λ.Σ. πληροφορηθήκαμε ότι:

Επιτυχίες των Ομάδων Λ.Σ. στους ετήσιους Αγώνες Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας έτους 2014

Στους Αγώνες Πρωταθλήματος Κολύμβησης που πραγματοποιήθηκαν την 19/07/2014 στην Τρίπολη Αρκαδίας η Ομάδα του Λιμενικού Σώματος- ΕΛ.Α.ΚΤ. πραγματοποίησε αξιοπρεπή εμφάνιση, κατακτώντας συνολικά οκτώ (08) μετάλλια, με τους παρακάτω αθλητές και αθλήτριες:

1. ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ κατέκτησε η Αρχικελευστής Λ.Σ. Πρίσινα Δήμητρα, καταλαμβάνοντας την 1η θέση στα 100 μέτρα ελεύθερο γυναικών με χρόνο 1'.09.83.

ΑΡΓΥΡΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ κατέκτησε η Επικελευστής Λ.Σ. Πάτερου Αμαλία, καταλαμβάνοντας την 2η θέση στα 100 μέτρα ύπτιο γυναικών με χρόνο 1'.22.45.

ΑΡΓΥΡΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ κατέκτησε η Αρχικελευστής Λ.Σ. Πρίσινα Δήμητρα, καταλαμβάνοντας την 2η θέση στα 50 μέτρα πρόσθιο γυναικών με χρόνο 39''.26.

ΑΡΓΥΡΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ κατέκτησε η Υποπλοίαρχος Λ.Σ Μωραϊτή Αντωνία, καταλαμβάνοντας την 2η θέση στα 50 μέτρα ελεύθερο γυναικών με χρόνο 43''.89.

ΧΑΛΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ κατέκτησε η Επικελευστής Λ.Σ. Καρούσου Χριστίνα.- Άννα, καταλαμβάνοντας την 3η θέση στα 50 μέτρα πρόσθιο γυναικών με χρόνο 43''.89.

ΧΑΛΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ κατέκτησε η Επικελευστής Λ.Σ. Καρούσου Χριστίνα.- Άννα, καταλαμβάνοντας την 3η θέση στα 50 μέτρα ελεύθερο γυναικών με χρόνο 36''.33.

2. ΑΝΔΡΕΣ

ΑΡΓΥΡΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ κατέκτησε ο Λ/Φ Κασαρτζιάδης Δημήτριος, καταλαμβάνοντας την 2η στα 50 μέτρα πρόσθιο ανδρών με χρόνο 34''.91.

ΧΑΛΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ κατέκτησε ο Λ/Φ Κασαρτζιάδης Δημήτριος, καταλαμβάνοντας την 3η θέση στα 100 μέτρα πρόσθιο ανδρών με χρόνο 1'.23.23.

ΑΡΧΗΓΟΣ ΟΜΑΔΑΣ: Επικελευστής Λ.Σ. Ζιώγας Χρήστος

ΠΡΟΠΟΝΗΤΕΣ:

01. Επικελευστής Λ.Σ. Ζιώγας Χρήστος
02. Κελευστής Λ.Σ. Οικονόμου Αθανάσιος

ΑΘΛΗΤΡΙΕΣ - ΑΘΛΗΤΕΣ:

01. Υποπλοίαρχος Λ.Σ Μωραϊτή Αντωνία
02. Σημαιοφόρος Λ.Σ Ίντρα Ανδρέας.-Ελευθέριος
03. Ανθυπασπιστής Λ.Σ. Διαρεμές Παύλος
04. Αρχικελευστής Λ.Σ. Πρίσινα Δήμητρα

05. Επικελευστής Λ.Σ. Καρούσου Χριστίνα.- Άννα

06. Επικελευστής Λ.Σ. Πλεμμένος Δημήτριος

07. Επικελευστής Λ.Σ. Πάτερου Αμαλία

08. Λ/Φ Κασαρτζιάδης Δημήτριος

Η διοργάνωση των αγώνων από το Ανώτατο Συμβούλιο Αθλητισμού Ενόπλων Δυνάμεων, είχε απόλυτη επιτυχία τόσο σε αγωνιστικό όσο και σε οργανωτικό επίπεδο.

Πρωτάθλημα ΤΑΕ KWON DO

Στους ετήσιους αγώνες των Ε.Δ. και Σ.Α. που πραγματοποιήθηκαν στο κλειστό γυμναστήριο Δήμου Χαϊδαρίου (Χρήστος Αγγουράκης) την 13/09/2014, η Ομάδα του Λιμενικού Σώματος πραγματοποίησε εντυπωσιακή εμφάνιση καταλαμβάνοντας επτά (07) μετάλλια με έξι (06) συμμετοχές αθλητών, επιτυχία πολύ μεγάλη για τα δεδομένα της διοργάνωσης.

Αναλυτικά:

Την 1η θέση και το ΧΡΥΣΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ έλαβε ο Βασιλεδάκης Γεώργιος στα 74 κιλά

Την 2η θέση και το ΑΡΓΥΡΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ έλαβε ο Μαρακάκης Ιωάννης στα 87 κιλά

Την 2η θέση και το ΑΡΓΥΡΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ έλαβε ο Βαγενάς Κωνσταντίνος στα 80 κιλά

Την 3η θέση και το ΧΑΛΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ έλαβε ο Κεβρεκίδης Ιωάννης στα 63 κιλά

Την 3η θέση και το ΧΑΛΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ έλαβε η

Καλυβάκη Στέλια στα 73 κιλά.

Στη γενική κατάταξη ομάδων στις Γυναίκες το Λιμενικό Σώμα κατέλαβε την 3η θέση και το ΧΑΛΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ καθώς την 3η θέση και το ΧΑΛΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ στην γενική κατάταξη των ανδρών.

Η σύνθεση της ομάδας του Λ.Σ. - ΕΛ.ΑΚΤ. ήταν:

Αρχηγός Ομάδας: Επ/σσης Λ.Σ. ΝΤΙΝΑΣ ΝΤΙΝΑΚΟΣ Ευστάθιος.

Προπονητής: Κελ/σσης Λ.Σ. ΠΟΥΝΤΖΟΥΚΙΔΗΣ Κωνσταντίνος.

ΑΘΛΗΤΡΙΕΣ - ΑΘΛΗΤΕΣ:

01. Ανθ/σσης Λ.Σ. ΚΑΛΙΒΑΚΗ Στέλια

02. Επ/σσης Λ.Σ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Σπύρος

03. Κελ/σσης Λ.Σ. ΚΕΒΡΕΚΙΔΗΣ Ιωάννης

04. Κελ/σσης Λ.Σ. ΜΑΡΑΚΑΚΗΣ Ιωάννης

05. Λ/Φ ΒΑΓΕΝΑΣ Κωνσταντίνος

06. Λ/Φ ΒΑΣΙΛΕΔΑΚΗΣ Γεώργιος

Στον Τελικό Αγώνα παρευρέθη ως εκπρόσωπος Λ.Σ - ΕΛ.ΑΚΤ η Υποπ/ρχος Λ.Σ ΚΑΡΑΠΑΤΑΚΗ Αγγελική.

ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΥΔΑΤΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ ΑΝΔΡΩΝ ΕΔ & ΣΑ 2014

Στο Κολυμβητήριο του Ναυτικού Ομίλου Βουλγαγμένης πραγματοποιήθηκε το Πρωτάθλημα Υδατοσφαίρισης ΕΔ & ΣΑ 2014 .από 22/09/2013 έως 27/09/2013

Η Ομάδα ΛΣ - ΕΛ.ΑΚΤ κατέλαβε την 2η θέση και

το ΑΣΗΜΕΝΙΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ μετά από ένα συγκλονιστικό παιχνίδι που στην κανονική διάρκεια έληξε ισόπαλο με σκορ 9-9.

Στην διαδικασία των πέναλτι το σκορ διαμορφώθηκε σε 13-11 υπέρ της Πυροσβεστικής.

Αναλυτικότερα οι αγώνες:

22-09-2013: ΠΡΟΚΡΙΜΑΤΙΚΗ ΦΑΣΗ ΛΣ - ΕΛ.ΑΣ 16 - 7

24-09-2013: ΠΡΟΚΡΙΜΑΤΙΚΗ ΦΑΣΗ ΞΞ - ΛΣ 4 - 16

26-09-2013: ΗΜΙΤΕΛΙΚΗ ΦΑΣΗ ΛΣ - ΠΝ 13 - 1

27-09 -2013: ΤΕΛΙΚΟΣ ΠΣ - ΛΣ 13 - 11

Αρχηγός Ομάδας: Αρχικελευστής Λ.Σ ΚΑΡΟΥΣΟΥ ΧΡ.-ΑΝ.

Προπονητές: Σημαιοφόρος Λ.Σ. ΔΙΑΡΕΜΕΣ Π. - Αρχικελευστής Λ.Σ ΒΛΑΧΟΣ Θ.

Σύνθεση Ομάδας Λ.Σ.: Υποπλοίαρχοι Λ.Σ. -ΧΑΤΖΗΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. -ΛΟΥΔΗΣ Κ.- ΨΥΧΟΣ Γ. - ΧΑΤΖΗΣ Θ. - ΡΕΠΠΑΣ Γ. - ΜΑΖΗΣ Δ. - ΒΛΟΝΤΑΚΗΣ ΑΝΤ. - ΑΦΡΟΥΔΑΚΗΣ Γ. - ΚΑΛΑΚΩΝΑΣ Θ.- Σημαιοφόροι Λ.Σ ΓΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ ΕΛ. -ΚΑΡΑΜΑΝΗΣ Ν.- ΔΙΑΡΕΜΕΣ Ι. - Αρχικελευστές Λ.Σ. ΒΛΑΧΟΣ Θ. - ΠΑΥΛΙΔΗΣ Θ. - ΔΑΝΔΟΛΟΣ Κ. -Επικελευστές Λ.Σ ΖΙΩΓΑΣ Χ. - ΠΛΕΜΜΕΝΟΣ Δ. - ΦΑΝΑΡΙΩΤΟΓΛΟΥ ΑΓ. - Κελευστής Λ.Σ ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΝΑΚΗΣ Γ.

Στον Τελικό Αγώνα παρευρέθη ως εκπρόσωπος Λ.Σ - ΕΛ.ΑΚΤ η ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ Υποπλοίαρχος Λ.Σ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ Ευτυχία.

Δραστηριότητες Επαρχιακών Συλλόγων ΓΙΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΦΩΚΑ

Ο Σύλλογος Αποστράτων Λιμενικού Σώματος Νομού Αργολίδας την 22 Σεπτεμβρίου 2014 εόρτασε την μνήμη του προστάτη τους Ιερομάρτυρα Φωκά Επισκόπου Σινώπης.

Η θεία λειτουργία, μετ' αρτοκλασίας και με θρησκευτική κατανύξη, τέλεσε ο πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Μητροσύλης (επίτιμο μέλος του συλλόγου), βοηθούμενος από τους ιεροψάλτες Ευάγγελο Μητροσύλη και Δημόκριτο Μπαλακίδη.

λη και Δημοβασίλη Χαράλαμπο, καθώς και από τους Απόστρατους ΑΞ/κούς Λ.Σ Μητροσύλη Μιχαήλ και Γεροβασίλη Ιωάννη.

Μετά το τέλος της θείας λειτουργίας σε παρακείμενη καφετέρια ο Σύλλογος προσέφερε καφέ και γλυκίσματα, τα οποία ήταν προσφορά των συζύγων των συναδέλφων.

Στην συνέχεια οι συμμετέχοντες μετέβησαν στην παραλιακή ψαροταβέρνα "ΦΑΡΟΣ" στους Μύλους Αργολίδας, όπου γεύθηκαν θαλασσινά εδέσματα.

Την εκδήλωση αυτή τίμησε με την παρουσία του ο Υπολιμενάρχης Ναυπλίου πλωτάρχης Λ.Σ Δανόπουλος Ευάγγελος .

Ο πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ του συλλόγου ευχαριστούν όσους συμμετείχαν στην παραπάνω εκδήλωση και τους εύχονται ο Άγιος Ιερομάρτυρας Φωκάς να βοηθά αυτούς και τις οικογένειές τους.

Ο πρόεδρος
Αντ/ρχος Λ.Σ (ε.α)
Μπλάτσος Δημήτριος

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΠΙΤΑ Ε.Α.Α.Λ.Σ.

Ανακοίνωση

Γνωστοποιούμε στα μέλη μας, ότι η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας, θα πραγματοποιηθεί την 11η Ιανουαρίου 2015 ημέρα Κυριακή και ώρα 12.00 στην αίθουσα εκδηλώσεων του Ο.Λ.Π. (Ακτή Μιαούλη 10, Πειραιά).

Παρακαλούνται οι συνάδελφοι και μέλη της Ε.Α.Α.Λ.Σ. να τιμήσουν με την παρουσία τους την εκδήλωσή μας αυτή.

Σκέψεις Σοφών

Από τη συλλογή της φίλης της Ένωσής μας
Ελευθερίας Κατσούλη

1. Μη νιώθεις άσχημα αν σ' έχουν απορρίψει... μερικές φορές οι άνθρωποι απορρίπτουν ακριβά πράγματα... γιατί δεν ταιριάζουν με τη φτώχεια τους.

2. Σχεδόν όλοι οι άνθρωποι έχουν μια κακιά συνήθεια: Δεν εκτιμούν τις στιγμές όταν τις ζούνε... μα όταν γίνουν αναμνήσεις...!

3. Άδικο στεναχωριέσαι. Όσα είναι νά 'ρθουν, θα 'ρθουν και όσα δεν έγιναν, δεν ήταν για να γίνουν. Τόσο απλά.

4. Είμαστε όλοι καμωμένοι από αδυναμίες και λάθη. Ας συγχωρέσουμε αμοιβαία τις ανοησίες μας: είναι ο πρώτος νόμος της φύσης.

Βολτέρος

5. Ο αδύναμος δε μπορεί ποτέ να συγχωρήσει. Η συγχώρεση είναι το χαρακτηριστικό του ισχυρού.

Γκάντι

6. Η αληθινή αξία ενός ανθρώπου φαίνεται στο πώς φέρεται σε κάποιον, από τον οποίο δεν μπορεί να έχει κανένα όφελος.

7. Μην υπόσχουσαι όταν είσαι χαρούμενος, μην απαντάς όταν είσαι θυμωμένος και μην αποφασίζεις όταν είσαι λυπημένος.

8. Και τέλος κάθε φορά, που τα (βλέπετε) όλα μαύρα... χαμογελάστε... Είναι το καλύτερο διαλυτικό σκούρων χρωμάτων.

Ο συνάδελφος Πχος Λ.Σ. ε.α.
Λεωνίδας Χονδρογιάννης μουσικός
του Λ.Σ. έχει αναρτήσει στο Youtube
μουσικά του έργα. Κάθε συνάδελφος
είναι δυνατόν να τα κατεβάσει και να
τα απολαύσει.

ΛΕΣΧΗ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Προς Όλα τα Μέλη της ΛΕΣΧΗΣ Λ.Σ.

Π Ρ Ο Σ Κ Λ Η Σ Η

Σας καλούμε να παραστείτε στην επιμνημόσυνη δέηση, που θα πραγματοποιηθεί την Κυριακή 7 Δεκεμβρίου 2014 υπέρ αναπαύσεως των ψυχών όλων των εκλιπόντων Αξιωματικών, Υπαξιωματικών, οπλιτών και Λιμενοφυλάκων, στελεχών του Λιμενικού Σώματος, που επέστρεψαν στον δημιουργό ή έπεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

Η δέηση θα τελεσθεί μετά την θεία λειτουργία περί ώραν 09.30 στον ιστορικό ιερό ναό του Αγίου Νικολάου Πειραιά από τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Πειραιά κ. Σεραφείμ.

Μετά το πέρας της τελετής θα προσφερθούν κόλλυβα και καφές στο πνευματικό κέντρο στο ισόγειο του ιερού ναού.

Από το Διοικητικό Συμβούλιο

ΔΗΛΩΣΗ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΑΣ

ΕΠΩΝΥΜΟ
ΟΝΟΜΑ
ΒΑΘΜΟΣ
Διεύθυνση κατοικίας
ΟΔΟΣ
ΑΡΙΘΜ.
ΤΟΠΟΣ
Τ.Κ.
ΤΗΛΕΦΩΝΟ
ΚΙΝΗΤΟ
e-mail:

Πειραιάς Ιανουαρίου 2015

Προς
Την Γραμματεία της Ε.Α.Α.Λ.Σ.
Ιλας Μεραρχίας 11
185 35 Πειραιάς

Με την παρούσα μου δηλώνω, ότι επιθυμώ να θέσω υποψηφιότητα για την εκλογή μου ως Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου ή της Ελεγκτικής Επιτροπής της ΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ στις αρχαιρεσίες, που θα γίνουν την Κυριακή 25 Ιανουαρίου 2015, σύμφωνα με το άρθρο 15 του Καταστατικού της ΕΝΩΣΗΣ.-

Ο ΔΗΛΩΣΑΣ

(Βλέπε σελ. 3)

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Του Αετού

Αετός στη δύναμη ο νιος, αετός κι ο νους του γέρου.
Όταν αετός ψηλοπετά, πετάς και συ μαζί του.
Κάθε ζευγάρι, δυο αετοί: αετός και αετίνα.
Λάμπει ο αετός στα σύννεφα, η πλάση γαληνεύει.
Σαν φτερολάμπει ο αετός, όλα τα ζούδια τρέμουν.
Ο βασιλιάς, που κυβερνά μονάχος απ' τα ύψη.
Αετοφωλιά, τ' απρόσιτο του αετού παλάτι.
Ήθελα νά' μouna αετός απόμακρ' απ' τον κόσμο.
Ο αετός από ψηλά τα γήιν' αγναντεύει.
Δε βασιλεύουν δυο αετοί στου ουρανού τα χάη.
Άξιος ο αετός στο βλέμμα του, άξιος και στο νού του.
Οι άνθρωποι δεν έχουνε τ' αετού την περηφάνια.
Κανείς δεν ξέρει στη φωλιά, τι λεν αετός κι αετίνα.
Η λεβεντιά του σταυραετού, η πιο τρανή στον κόσμο.
Ο αετός στα σύννεφα, μες στη φωλιά η αετίνα.
Ο αετός κι η λευτεριά στα ύψη αργοπετάνε.
Η θώρηση του αετού, της λογικής σημάδι.
Η λεβεντιά κι ο αετός άλλο δεν έχουν ταίρι.
Λίγοι αετοί στον ουρανό, πάνω στη γη κανένας.
Όσο ψηλότερα ο αετός, τόσο καθάρια βλέπει.

Των Γερατειών

Δυο πλοία αντιπλέοντα οι νέοι και οι γέροι.
Μόνοι κινάνε οι γονείς κι όταν γεράσουν μόνοι.
Του γέροντα τη συμβουλή ποτέ μην προσπεράσεις.
Στα γερατειά ο χρόνος μας μετριέται κάθε μέρα.
Του δειλινού το λιόγερμα στα γερατειά μας μοιάζει.
Οι αναμνήσεις έρχονται, όταν περνούν τα χρόνια.
Όσο γερνάει ο άνθρωπος, τόσο μετράει το χρόνο.
Ποιος άραγε δε σκέπτεται την άκρη της ζωής του!
Ο γέρος πάντ' αγωνιά για τέλος δίχως τύχη.
Όλους μας σκιάζει τ' άγνωστο, μα πιο πολύ τους γέρους.
Πάνω στο χρόνο περπατούν τα γερατειά τ' ανθρώπου.
Αν σέβεσαι το γέροντα, σέβεσαι και το χρόνο.
Απ' τη ζωή ο γέροντας ποθεί να φύγει όρθιος.
Ο άρρωστος ο γέροντας είν' ο πιο πονεμένος.
Να μην ξεχνάνε και οι νιοι, μια μέρα θα γεράσουν.
Στο πρόσωπο του γέροντα βλέπε τα γερατειά σου.
Όταν ο γέροντας πεινά, είναι ντροπή για όλους.
Κάθε ημέρα, που περνά, τα γερατειά φορτώνει.
Όταν γερνάς είσαι σοφός, μα και βαρύς σαν πέτρα.
Χαρά σ' αυτόν, που γέρασε κι έφυγ' ευτυχισμένος.

Δημοσθ. Γ. Γεωργοβασίλη:

Γιώργος Σπαρτιώτης Ένας θαλασσόληπτος τεχνουργός

Το υγρό στοιχείο, η πρωταρχή του κόσμου, συνδυασμένο στη σκέψη των Ελλήνων με το πυρ, απέδωσε το δίδυμο της ζωής ως ύλης και ψυχής. Η θάλασσα με τον ατέρμονα ωκεανό διήκει μέσα από τη Μυθολογία και την Ιστορία των Ελλήνων ως σύμβολο της κήρης και της ελευθερίας. Με την ορμή της κίνησης οι Έλληνες ανήγαγαν τη σκέψη τους μέχρι τον υπερουράνιο τόπο και στοχάστηκαν για την πέμπτη ουσία του κόσμου, ενώ με την ελευθερία κατήγαγαν τους δώδεκα άθλους κατά του χάους του παραλόγου και απ αυτούς αποκρυστάλλωσαν τις δώδεκα λογικές κατηγορίες, με τις οποίες σύνθεσαν το έπος του ανθρώπου, ο οποίος θέτοντας τον αγώνα ως απαραίτητη προϋπόθεση του εξανθρωπισμού του, δημιούργησε το τελειότερο σύστημα τη συμβιωτικής του κοινωνίας, τη δημοκρατία.

Στη θάλασσα χρωστάει η Ελλάδα τη γένεσή της, τον πολιτισμό της και την αθανασία της. Στο διαγωνισμό για τον πολιούχο της Αθήνας, η επιλογή της Αθηνάς με την ταυτόχρονη αποδοχή των δώρων της είχε ως αποτέλεσμα την ανάπτυξη ενός πλουτοκρατικού και δουλοκτητικού συστήματος. Και χρειάστηκε να απειληθεί με εξαφάνιση αυτή η χώρα, ώσπου να πεισθούν οι Αθηναίοι στις πιεστικές προτροπές του Θεμιστοκλή. Τα "ξύλινα τείχη", δηλ. τα πλοία, θα έσωζαν την Ελλάδα. Τότε έγινε κατανοητό και το νόημα των δώρων του Ποσειδώνα: Ο ίππος και το ύδωρ. Γιατί πράγματι, απαιτείται άσκηση, δύναμη και τόλμη για την τιθάσευση και των δύο αυτών όντων. Κι όσοι κατορθώνουν να χαλιναγωγούν τους ίππους και με τη βοήθειά τους καταβάλλουν τον εχθρό κερδίζουν το στέφανο της νίκης, στερεώνουν την ελευθερία τους και γίνονται παιδιά της Γης. Όσοι δαμάζουν με τα καράβια, με αυτά τα "άλογα της θάλασσας", τα στοιχεία της, χαλυβδώνουν την ψυχή τους, σφυρηλατούν το χαρακτήρα τους και γίνονται αδελφοί και συμπολίτες των θεών. Γιατί και σύμφωνα με την ομηρική κοσμογονία όλοι οι θεοί είχαν μητέρα την Τηθύ, δηλ. τη Γη, και πατέρα τον Ωκεανό.

Είναι άρρηκτη λοιπόν η σχέση της Ελευθερίας με τη θάλασσα. Σ' αυτήν οφείλει η Αθήνα το μεγαλείο της και η Ελλάδα την αιώνια και παγκόσμια δόξα της. Σ' αυτήν χρωστάει το Βυζάντιο την για ένδεκα αιώνες μεγάλη ιστορία του. Σ' αυτήν εγγράφεται και το θαύμα της εθνικής παλιγγενεσίας μας με τον αγώνα του 1821. Απ' αυτήν τέλος προήλθε και η ευλογία του σύγχρονου εξευρωπαϊσμού της Ελλάδας. Οχι μόνον πολιτικοί ηγέτες, όχι μόνο δικαιοκρίτες ιστοριοδίφες, αλλά και σπουδαίοι ποιητές, παλαιοί και νεότεροι, ομολογούν απερίφραστα

αυτή την εύλαλη ελληνική πραγματικότητα. Με προεξάρχοντα τον Ανδρέα Κάλβο μεταξύ των Νεοελλήνων, όσων αναγνώρισαν αυτόν τον εθνεγερτικό και απελευθερωτικό ρόλο της θάλασσας, και σημερινό συνεχιστή του τον Οδυσσέα Ελύτη, τονίζεται από όλο και περισσότερους, όλο και εμφαντικότερα, η αξία της θάλασσας για τα πεπρωμένα του λαού και της χώρας του. Δεν είναι μόνον το Αιγαίο, το Ιόνιο και το Κρητικό πέλαγος ο χώρος του Ελληνισμού σήμερα. Το λογοτεχνικό ψευδώνυμο "Οδυσσέας Ελύτη" εκφράζει τόσο την ποιότητα όσο και την οικουμενικότητα του ελληνικού πολιτισμού. Η σκέψη των Ελλήνων, ο ελληνικός τρόπος ζωής, η Δημοκρατία ξαπλώνεται και κατακτά όλο και περισσότερους λαούς. Ο ομηρικός ήρωας Οδυσσέας, είναι ο τύπος ανθρώπου, που μέσα από περιπετειώδεις αγώνες θεραπεύει και αποκτά τις δώδεκα αρετές και μ' αυτές ολοκληρώνει οικουμενικά, κάτω από την επικράτεια του ήλιου, το ιδεώδες της καλοκαγαθίας, όπως το διετύπωσε επιγραμματικά ένας από τους επτά σοφούς της Ελλάδας, ο Πιπτακός ο Μυτιληναίος.

* * *

Ένας σύγχρονος Αγρινιώτης, παιδιόθεν ζηλωτής της Μυθολογίας και της θάλασσας, ο Γιώργος Σπαρτιώτης, αφιέρωσε τη ζωή του στα δύο αυτά αγαπήματα: Τριανταπέντε ολόκληρα χρόνια ως αξιωματικός του Λιμενικού Σώματος, καθώς ξεφύλιζε τα βιβλία των νόμων και των κανονισμών ή διευθετούσε ευόρκως υπηρεσιακά θέματα, ερεθιζόμενος από την αύρα της θάλασσας, δεν έπαυε να στέλλει με τα βλέμματά του κρυφές ερωτικές θωπείες στη γαλήνη της ή με περιπάθεια να σιγοτραγουδάει τον ερωτά του για τη θάλασσα συνοδεύοντας το φλοίσβο των κυμάτων. Συχνά εύρισκε τον εαυτό του "πάνω στ' αλαφροκύματα / μες του πελάου τα μάκρη/σα θαλασσόχαρο πουλί/ ν' απλώνει τον καημό του. Κι όταν τρικύμιζε κι ουρανός πυρπολημένος αγκάλιαζε με βαιοπάθεια πι θάλασσα και απειλούσε να την αρπάξει στη χώρα των Υπερβορείων, όπως κάποτε ο Βορέας άρπαξε την Ωρείθια, τη θυγατέρα του Ερεχθέα, του βασιλιά της Αθήνας, ο Γιώργος Σπαρτιώτης, άφηνε το γραφείο και οπτασιασμένος ταξίδευε προς τα πίσω, στα βάθη της Ιστορίας μας, καθώς η φαντασία του οιστρηλατούταν από τους βρυχηθμούς των κυμάτων, τους ορμαγδούς της πλημμυρίδας και το πανδαιμόνιο των τυφώνων.

Κι όταν η ζωή του πρόσφερε τη χαρά της ρέμβης, ο Γιώργος μοναχός, μακριά από τους ανθρώπους, βάδιζε "παρά θιν' άλλος άτρυγέτοιο", φιλοσοφώντας για το νόη-

μα της διαπάλης μεταξύ ζωής και θανάτου. Η θάλασσα είναι κίνηση, είναι ελευθερία, είναι ζωή. Η στεριά είναι αδράνεια, είναι δουλεία, είναι θάνατος. Αλλά τότε γιατί η θάλασσα χτυπάει αδυσώπητα τη στεριά; Ποιος είπε πως μπορεί κάποτε να καταργηθεί ο θάνατος; Εκείνος ο ρομαντικός Ναζωραίος παρομοιάζοντας τον εαυτό του με "ύδωρ ζών", είπε πως είναι ο ίδιος η αλήθεια. Κι αυτός κατάργησε το θάνατο. Και είχε δίκιο, αφού ταύτισε τον εαυτό του με το ύδωρ, με τον πατέρα του τον Ωκεανό. Η θάλασσα γεννάει τη ζωή, αυτή είναι η ζωή και η αλήθεια. Και μόνο ο ποιητής μπορεί να σώσει αυτή την αλήθεια και να την κάμει αισθητή.

Έτσι, όταν η ζωή τον αξίωσε να ζήσει χωρίς ης ψυχοβόρες μέριμνες του υπηρεσιακού καθήκοντος, ο Γιώργος Σπαρτιώτης πήρε τους απόμακρους γιालούς, ακροβατώντας πάνω στη μεθόριο ζωής και θανάτου. Τα αποστρογγυλωμένα οστά της γης, τα βότσαλα, μακάβρια λειψανοθήκη της στεριάς, δεν τα πάτησε, σεβόμενος την ιερότητά τους. Όμως τον οίκτο του τον κέρδισαν κάποια κομμάτια ξύλων, "σκέλεθρα χιλιοχτυπημένα από τα αμέτρητα κύματα και τους βράχους", ("αλίκυπα") ("κύμα αλίκυπον άλμας" Εύριπίδης, Ιππόλυτος), έμοιαζαν σα λείψανα αρχαίου ναυαγίου. Ο ρεμβασμός ως ευάρεστη περιπλάνηση της φαντασίας και της σκέψης, είναι ο ανιχνευτής των τοπίων της ελευθερίας. Μάζεψε, λοιπόν, πολλά απ' αυτά, όσα ραψωδούσαν την οδύσσειά τους μέσα στη φαντασία του περιπατητή, τα συνδύασε με το σκαρί πλοίων, που ο αξιωματικός κατά τη μακρά θητεία του στο Ναυτικό γνώρισε είτε στα βιβλία των σπουδών του είτε στα διάφορα μουσεία είτε και στα πολλά λιμάνια, όπου υπηρέτησε. Και ιδού, μια αξιοθέατη συλλογή σκαριφημάτων, η οποία αναπαριστά ολόκληρη την εποποιία του ανθρώπου στον ανειρήνευτο αγώνα του να κατακυριεύσει τη γη μέσα από τη θάλασσα, θραυόντας τα δεσμά του και κατακτώντας ηρωικά την ελευθερία του.

Στην έκθεση των έργων του Γ. Σπαρτιώτη, η οποία είχε τον τίτλο "Καράβια από αλίκυπα ξύλα" και έγινε από 22 Μαΐου έως 2 Ιουνίου 2001 σης αίθουσες Τέχνης (Ξενοφώντος 7, Σύνταγμα) του Πολιτιστικού Οργανισμού του Δήμου Αθηναίων, είχαμε τη χαρά να ζήσουμε το παιγνίδι της φαντασίας ενός ερασιτέχνη (εραστή της τέχνης) και ονειροπόλου Έλληνα ευλογημένο από την αγάπη και τον ίμερο της ψυχής για την παιδική αθωότητα. Ο Γιώργος Σπαρτιώτης παίζοντας με τα αλίκυπα ξύλα της τρικυμίας και της ερημιάς, δεν φιλοδοξεί να πολιτογραφηθεί στη χώρα των καλλιτεχνών. Ο άνθρωπος έχει δύο ιδιότητες, απότοκες της πνευματικής του ουσίας, που τον ξεχωρίζουν από τα άλλα έμβια όντα: το γέλιο και το παιγνίδι, (homo ridens και homo ludens). Με αυτό το εξαισιο παιγνίδι της φαντασίας του ο Γ. Σπαρτιώτης, αφαιρώντας μεθοδικά από τις εποπτείες του όλο τον φόρτο των χρηστικών λεπτομερειών, συγκράτησε μονάχα την ουσία και την απέδωσε με αδρές γραμμές σαν σκίτσο, σαν επιτύμβιο επίγραμμα, για κάθε τύπο πλεούμενου. Έχοντας ξεφορτώσει τα πλεούμενα από την πολυτέλεια των λεπτομερειών τους, και παρουσιάζοντας το σκελετό τους, ο δημιουργός, όπως λέει ο Έλληνας φιλόσοφος Κώστας Αξελός, δίνει "ατάραχη σοφία που αντιμετωπίζει τις στιγμές του χρόνου με ειρωνεία και θλίψη". Τότε ο χρόνος του δημιουργού γίνεται ειρωνικός

και σκυλεύει τα όπλα της αλαζονικής δύναμης, αφήνοντας στην ευσπλαχνία τη μνήμη τον τραγικό ρόλο της γέννησης της σκέψης. Αυτό τελικά είναι το κέρδος εκείνων, που θα συναντηθούν και με το σκοπό της τέχνης του Γ. Σπαρτιώτη.

Τα έργα που εκτέθηκαν ήταν συνολικά 83. Απ' αυτά τα 73 εξεικόνιζαν διάφορους τύπους πλοίων, με τους οποίους είναι συνδεδεμένη η ιστορία του έθνους μας από καταβολής του μέχρι σήμερα: Τριήρεις, αρχαϊκά ιστιοφόρα, το πλοίο του Αινεία, του Οδυσσέα, του Μενίππου, πλοία των Βίκιγκς, ιστιοφόρα με λατίνι, ιστιοφόρα με τραπεζοειδή ιστία, γολέτες, φελούκες, φρεγάτες, το Σάντα Μαρία του Κολόμβου, караβέλες, σκούνες, δίκροτα, μπρίκια, βυζαντινά πλοία, κλίππερ, καγιάκ, γόνδολες, υπερωκεάνεια, μικρά φορτηγά, λίμπερτυ, ωκεανοπόρα, μεσογειακά, ποστάλια, κρις-κραφτ, ναυαγοσωστικά, και άλλα δέκα έργα με φιγούρες από διάφορα όντα, όπως θηρία της θάλασσας, εξωτικά, πουλιά (ερωδιός, τσικνιάς, αετός και φίδι κλπ.).

Ο φιλότεχνος και φιλοεθνής επισκέπτης της Εκθέσεως καταλαβαίνει εύκολα ότι δεδηλωμένος σκοπός του δημιουργού αυτών των έργων δεν είναι άλλος από την παιγνιώδη και εποπτική μνημείωση ολόκληρης της ναυτικής εποποιίας των Ελλήνων. Ο κάθε μέτοχος αυτής της εποπτείας αναβαπτίζεται στην κολυμβήθρα της παιδικής αθωότητας και παρακινείται να γίνει συμπαίκτης του δημιουργού. "Αιών παις έστι παίζων, πεσσεύων παιδος ή βασιλήη" φθέγγεται ο Ηράκλειτος. Δηλ. σ' ολόκληρη τη διάρκεια της ζωής μας, μένουμε παιδιά, που παίζουν, ρίχνοντας τά ζάρια εδώ κι εκεί. Ενός παιδιού η βασιλεία. Ο Γ. Σπαρτιώτης με τα δημιουργήματά του συνέλαβε την κίνηση της ολότητας του έθνους και η κίνηση αυτή είναι ο χρόνος του. Η ηλικία του χρόνου, παρά την αιώνια διάρκειά του, παραμένει για τον κάθε δημιουργό πάντοτε παιδική.

Για την ευρύτερη, τη λαϊκή μορφωτική προσφορά της Έκθεσης θα χρειαζόταν ίσως κι ένα μικρό φυλλάδιο με σύντομες πληροφορίες για κάθε τύπο πλοίου. Έτσι η Έκθεση θα μπορούσε να χρησιμεύσει και ως διδακτικό εποπτικό υλικό των σχολείων μας. Στον εμπορικό στόλο ελληνικής πλοιοκτησίας, που είναι ο πρώτος στον κόσμο, λίγοι Έλληνες συμπληρώνουν τα πληρώματά του. Είναι εθνική ανάγκη όχι μόνον όλα αυτά τα πλοία να είναι γραμμένα στον ελληνικό νηολόγιο, αλλά και όλα τα πληρώματά τους να αποτελούνται από Έλληνες. Γιατί μόνο μέσω της θάλασσας θα επιτύχει η Ελλάδα να ξαναγίνει δυνατή και μεγάλη. Και μεγάλη θα γίνει, μόνον, όταν αυτή τη φιλοδοξία την αποκτήσουν οι νέοι. Αυτό το νόημα έχουν και οι στίχοι από την ωδή του Κάλβου («Ο Ωκεανός»), όπου ο ποιητής βλέπει την Ελευθερία να παρακαλεί τον πατέρα της τον Ωκεανό να της ξαναδώσει τον ένδοξον θρόνον, που είχε κάποτε στην Ελλάδα.

*Ένδοξον θρόνον είχαν
εις την Ελλάδα τύραννοι
προ πολλού τον κρατούσι
σήμερον συ βοήθησον,
δος μου τον θρόνον".*

Δημοσθένης Γ. Γεωργοβασίλης

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

• Από τον συνάδελφο κ. Ιωάννη Οικονομόπουλο

ΠΡΟΣ: Ε.Α.Α.Λ.Σ. 20/08/2014
II Μεραρχίας 11 - Πειραιάς
Γραφείο Αθλητισμού
Κον Γκλεζάκο Νικόλαο Πλοίαρχο ΛΧ ε.α.

Κυρίες και Κύριοι και Αγαπητοί μου Συνάδελφοι, σας χαιρετώ εγκάρδια και εύχομαι σε όλους να έχετε πάντα υγεία, χαρά και δημιουργία για το καλό του Λιμενικού Σώματος και της Πατρίδας μας.

Μετά από παρότρυνση συναδέλφων να γράφω για το περιοδικό μας δύο λόγια από τα περασμένα της αθλητικής μου διαδρομής, γράφω τα παρακάτω:

Κατετάγην ως εθελοντής Λιμενοφύλαξ μετά το γυμνάσιο το 1947, δύσκολα χρόνια με πολλές στέρησεις. Στην προπαίδευση απέκτησα και γνώρισα καλούς φίλους. Στο διάστημα αυτό το Λιμενικό Σώμα μου πρόσφερε την νοητή πειθαρχία, το σεβασμό στους ανωτέρους μου και την απέραντη αγάπη για την πατρίδα. Εγώ με την σειρά μου πάλι σκεφτόμουν και πέρναγε από το μυαλό μου, παρακαλώντας το Θεό να μου δοθεί η ευκαιρία να ανταποδώσω όσο μου ήταν δυνατό κάποιο τίμημα στο Λιμενικό Σώμα.

Στον Πειραιά, στο Πασαλιμάνι είχε τότε ο Ολυμπιακός μία αίθουσα- γυμναστήριο Πυγμαχίας. Τότε δεν υπήρχε ποδόσφαιρο και μπάσκετ. Εγώ από μικρός ασχολιόμουν πολύ με τον Αθλητισμό. Βρήκα λοιπόν την ευκαιρία και πήγα και γράφτηκα.

Θα γνωρίζετε ότι το άθλημα της Πυγμαχίας είναι δυνατό, τεχνικό και πολύ επικίνδυνο, γιατί τα κτυπήματα στο κεφάλι φέρνουν κακώσεις στον εγκέφαλο.

Άλλωστε και οι Αρχαίοι ημών πρόγονοι εν καιρώ πολέμου το είχαν πρώτο στην μάχη σώμα με σώμα.

Εγώ λοιπόν από το 1951 έως το 1960, που το Λιμενικό Σώμα πέρναγε δύσκολα χρόνια, αγωνιζόμουν και έβγαινα νικητής. Έλαβα πολλά χρυσά μετάλλια, κερδίζοντας όλους τους αντιπάλους μου των Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας, παρέχοντας παράλληλα και τις υπηρεσιακές μου υποχρεώσεις στο ακέραιο. Τα περισσότερα συνεχόμενα τα έτη 1951, 1952, 1953, 1954.

Επίσης αγωνίστηκα με την Εθνική Ελλάδα πολλές φορές και με πρωταθλητές των Ενόπλων Δυνάμεων της Αμερικής, χαρίζοντας χαρά και δόξα στο Λιμενικό Σώμα. Στην Αθλητική μου διαδρομή αυτή με παρασημοφόρησαν Δήμαρχοι, Ναύαρχοι, Υπουργοί και ο Βασιλεύς των Ελλήνων Παύλος. Ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας κος Μακρινδάκης το 1951 γράφει για μένα σε ευαρέσκεια, μεταξύ άλλων τα εξής: "Ποιούμεν όλως ιδιαίτερος εύφημον μνηϊαν δια τον αθλητήν Πυγμαχον Λ/Φ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟ ΙΩΑΝΝΗΝ, διότι δια την φιλότιμον προσπάθειάν του και δια τον ακατάβλητον ψυχικόν του σθένους ανεδείχθη πραταθλητής Πυγμαχίας των Ενόπλων Δυνάμεων εις την κατηγορία των ημιβαρέων βαρών, τιμήσας ούτω το Λιμενικό Σώμα εις το οποιον ανήκει. Η παρούσα να αναγνωσθεί εις τας Επιθεωρήσεις του Πληρώματος Λ.Σ."

Τελειώνοντας, θέλω να σας πω ότι χωρίς τη βοήθεια από έξω, είναι πολύ δύσκολα τα πράγματα για νίκες. Γι' αυ-

τό θέλω να ευχαριστήσω κάτι ψυχούλες, που είναι στον Παράδεισο:

1. Τον κ. Σταθακόπουλο, Δ/ντή του Υ.Ε.Ν.
2. Τον Σωτήριο Καμαρινό, Προϊστάμενο των Αθλητών Λ.Σ.
3. Τον Παναγιώτη Θεοχάρη, Κ.Λ. Πειραιώς
4. Τον Νικολάκη Κλειώση, τον αεικίνητο Πελοποννήσιο
5. Τον Σπυριδώνα Παπαμιχαήλ.

Οι πιο πάνω με βοήθησαν ηθικά και υπηρεσιακά.

Επίσης όλους τους Αξιωματικούς του Λ.Σ., τους Υπαξ/κους και περισσότερο τους Λιμενοφύλακες που ήταν πάντοτε παρόντες όταν αγωνιζόμουν και χαιρόντουσαν για τη νίκη μου.

Θέλω να προσθέσω με συναδελφική αγάπη ότι στο Λ.Σ. υπηρετούσαν οι καλύτεροι και πιο άξιοι διεθνώς πυγμάχοι:

1. Οικονομόπουλος Ι., Αρχηγός
2. Μαντούβαλος Η.
3. Χωσάκος
4. Λαμπίδης

Όλοι ήταν κάτοχοι χρυσών μεταλλίων.

Αυτά και με συγχωρείτε εάν σας κούρασα. Ας τα διαβάσουν οι νεώτεροι.

Τελειώνοντας, εγκάρδια σας δηλώνω, ότι εάν είχα 10 ζωές, θα τις θυσιάζα όλες για το καλό του Αθλητισμού, της δόξας του Λ. Σώματος και της Πατρίδας μας.

Αναφορά προς το αρχηγείο χωροφυλακής Εν Κούλουρη τη 10η Νοεμβρίου 1894 Προς το Σεβαστόν και Αξιότιμον Αρχηγείον Χωροφυλακής ΑΘΗΝΑΖΕ

Έχω την τιμήν, να φέρω εις γνώσιν υμών τα κάτωθι.

Χθες περί λύχνων αφάς, καιροφυλακτίσας λάθρα και υπούλως, συνέλαβον ζεύγος ερωτομανές, αποτελούμενον εκ μίας εγχωρίου νεανίδος και ενός αλλοφύλου άρρενος εις στάσιν απρεπή αλλά λόγω του δημοτικού σκότους και ελλείψει ιδιωτικού φαναρίου εις χείρας μου, απέδρασαν και εξακολουθούν απέδρα, αφήσαντες ακουσίως εις τον τόπον του εγκλήματος, τα τεκμήρια της ανόμου πράξεώς των, την τε γυναικειάν σκελεάν, τη εγχώριον παντούφλαν και τον πήλον του αλλοφύλου άρρενος, άτινα συνέλαβον ανευ αντιστάσεως τινός.

Ο ανήρ διετέλη ενταύθα εξ Αθηνών προσωρινώς και επί συστάσει, εις πανδοχείον και απέδρα περί το λυκαυγές κρυφίως και υπούλως, διά του πορθμείου.

Αύριον θα επωφεληθώ της ενταύθα παγκοσμίου ζωοπανηγύρεως και θέλω προβάλλει την εγχώριον παντούφλαν εις τους πόδας των γυναικών προς αναγνώρισιν της ενόχου οικοδεσποτίσης, ταύτης κηρυχθείσας εις άγνοιαν. Την σκελεάν κρατώ ως πειστήριον.

Ευπειθέστατος

Ο Αναφερών

ΜΙΧΑΗΛΣ ΖΟΥΛΑΧΜΑΚΗΣ

Ενωμοτάρχης

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ Ε.Α.Α.Λ.Σ.

Από τον Ταμία της Ε.Α.Α.Λ.Σ. Πλοίαρχο Λ.Σ. (ε.α.) Ρώτα Βικέντιο

Κατά το χρονικό διάστημα από 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 2014 έως και 6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2014 το Ταμείο της Ε.Α.Α.Λ.Σ. ενισχύθηκε με τις ευγενικές προσφορές από τους φίλους και τα μέλη της, όπως αναφέρεται στον παρακάτω πίνακα.

Α.- ΓΙΑ ΣΤΗΡΙΞΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ "ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ"

Μαούνη το γένος Βαμβακοπούλου
Σταμάτη 100 Ευρώ

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΑΑΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ Λ.Σ

ΜΑΝΩΛΕΛΗ Ειρήνη-Θέκλα για τη
Μνήμη του συζύγου της Ανωτέρου
Αξιωματικού Λ.Σ. ΜΑΝΩΛΕΛΗ
Νικολάου 20 Ευρώ

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΑΑΑΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ Λ.Σ

ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΑΤΟΥ Χρυσούλα εις την
μνήμη του συζύγου της Υποναύαρχου
Λ.Σ. Βασιλείου ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΑΤΟΥ 300 Ευρώ
ΜΑΡΙΝΟΥ-ΞΑΝΘΟΥ Ναυσικά εις την
Μνήμη του συζύγου της ανωτ. Αξ/κου
Λ.Σ. ΜΑΡΙΝΟΥ-ΞΑΝΘΟΥ Ιωάννη 50 Ευρώ

Β.- ΓΙΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΕΑΑΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ Λ.Σ.

ΑΝΩΤΑΤΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ Λ.Σ. εε & εα
ΚΟΡΑΚΑΣ Παναγιώτης εις την μνήμη
του Υποναύαρχου Λ.Σ. Βασιλείου
ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΑΤΟΥ 60 Ευρώ

Γ.- ΔΙΑΦΟΡΑ

ΚΑΤΣΟΥΛΗΣ Ιδομενέας για την
ετήσια Συνδρομή έτους 2014 15 Ευρώ

ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ Λ.Σ. εε & εα

ΜΑΟΥΝΗΣ Φώτιος εις μνήμη της
Συζύγου του Ζαχαρούλας Φωτίου

Όλους τους πιο πάνω συναδέλφους και φίλους του Λ.Σ. και
της Ε.Α.Α.Λ.Σ. τους ευχαριστούμε θερμά για τις οικονομικές
ενισχύσεις.-

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΤΑΜΕΙΟΥ Ε.Α.Α.Λ.Σ. ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 2014 ΕΩΣ ΚΑΙ 6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2014

Α/Α	ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΙΟΥΛΙΟΣ	ΑΥΓΟΥΣΤΟ Σ	ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟ Σ	ΜΕΧΡΙ & 6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2014	ΣΥΝΟΛΟ
Α. ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ						
1	Ευγενικές προσφορές για ενίσχυση της ΕΑΑΑΣ και βιβλίου «ΙΣΤΟΡΙΑΣ Λ.Σ.»		100	300	110	510
2	Ευγενικές προσφορές για στήριξη περιοδικού «ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»		20			20
3	Ετήσια Συνδρομή έτους 2014 Μελών ΕΑΑΑΣ		15			15
	Πιστωτικό υπόλοιπο την 30-6-2014	164.722,33				164.722,33
	ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	164.737,33	120	300	110	165.267,33
Β'. ΠΛΗΡΩΜΕΣ - ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ						
1	Γενικά Έξοδα περιοδικού 98 ^{ου} τεύχους ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	4.568,22				4.568,22
2	Για λειτουργικά έξοδα γραφείων ΕΑΑΑΣ (ΟΤΕ, ΔΕΗ, δακτυλογραφία, ανυπόστρα Η/Υ, ΦΑΞ, φωτοτυπικό κ.λ.π.)	431,12		534,21		965,33
3	Δαπάνη κοινογράφησης	84,64		222,04		306,68
4	Έξοδα κοινωνικών εκδηλώσεων (σπίρανα κ.λ.π.)	155		205		360,00
5	Προμήθεια 3000 SMS	154,98				154,98
6	Ανανέωση ιστοσελίδας	12,88				12,88
	Σύνολο Εξόδων	5.406,84		961,25		6.368,09
	Πιστωτικό Υπόλοιπο την 6/10/2014					158.899,24
	ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ					165.267,33

Ο ΤΑΜΙΑΣ
ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ Λ.Σ (εα) ΡΩΤΑΣ ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ--

Βιβλιοκρισία

Υποναύαρχου Λ.Σ.(εα) Κώστα Μιχ. Σταμάτη

Ενρίκο Μάρκο Τσιπολλίνι, «Ταξίδι ένδον», δοκίμια, 2014

Μετά την κυκλοφορία της περισοπούδαστης μελέτης του «Πραγματεία της Αρχαίας Ελληνικής Φιλοσοφίας», την οποία διεξοδικά παρουσιάσαμε σε παλαιότερο τεύχος των «Λ.Χ.», κυκλοφόρησε μόλις το νέο βιβλίο του Ιταλού φίλου – συγγραφέα Ενρίκο Μάρκο Τσιπολλίνι, το οποίο ήδη ανακοινώσαμε στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού μας, με τον πολυσήμαντο τίτλο «Ταξίδι

ένδον». (συνώνυμο του τίτλου του τρίτου δοκίμιου του Α' Μέρους). Τα εξαιρετικού ενδιαφέροντος δοκίμια, που το απαρτίζουν, είναι σε όλο το βάθος τους, διαποτισμένα από τις προσωπικές διαπιστώσεις και την αγωνία ενός σύγχρονου ανθρώπου, που αντιλαμβάνεται γύρω του να καταρρέουν όλα όσα μέχρι σήμερα πίστευε και δημιούργησε η γόνιμη πορεία του ανθρώπου. Ασφαλώς πρόκειται για ένα ταξίδι ουσίας, το οποίο αγγίζει τις παρυφές της ανθρώπινης ψυχής, που εντοπίζει και αναλύει τα αμέτρητα ερωτηματικά, που επισημαίνει αίτια και αιτιατά της δεινά παραπαίουσας κοινωνίας μας, από την οποία πλέον έλειψαν οι ηθικές αρχές και αξίες, η ανθρώπινη αξιοπρέπεια, η αλληλεγγύη και η αλληλοκατανόηση.

Ο φιλόσοφος – συγγραφέας, βαθύς γνώστης της αρχαίας ελληνικής, αλλά και της παγκόσμιας φιλοσοφικής σκέψης, επιχειρεί καιρίως τομές της σύγχρονης σκέψης και πραγματικότητας, προσεγγίζοντας ζέοντα προβλήματα του καιρού μας και χαράσσοντας διεξόδους, όσο ακόμα υπάρχει καιρός.

Ο άνθρωπος είναι το μόνο ον επάνω στη γη, που ξέρει ότι θα πεθάνει. Αυτή η γνώση του, συνδυασμένη με το μοναδικό όπλο της σκέψης του, τον οδηγεί σε στα δαιδάλια μονοπάτια της φιλοσοφίας και της ενδοσκόπησης. Αυτή η στροφή του ανθρώπου προς τη φιλοσοφία, δεν είναι μόνο μια αέναη αναζήτηση της λύσης των προβλημάτων, αλλά και μια στέρεη και μακρά προετοιμασία του ανθρώπου για την αντιμετώπιση του επερχόμενου τέλους. Συνειδητοποίηση της παροδικότητας της ζωής, αναπόφευκτη η πο-

ρεία προς το επέκεινα και απόκτηση εφοδίων ψυχικής προετοιμασίας ενώπιον ενός γεγονότος, που, ενώ συγκλονίζει τον άνθρωπο από την πρώτη ενηλικίωσή του μέχρι σήμερα, εντούτοις, παρά τις τεράστιες γνώσεις του, γύρω από το αδήριτο φαινόμενο του τέλους, δεν κατάφερε ακόμη να το αποδεχτεί και να το ξεπεράσει.

Το νέο βιβλίο του συγγραφέα, με ιδιαίτερη προσοχή και τεκμηριωμένη επιχειρηματολογία και σκέψη, προσεγγίζει πολυάριθμα καυτά προβλήματα του σημερινού ανθρώπου και με την ανάλυσή τους, προσπαθεί να προσφέρει στον αναγνώστη του την ψύχραιμη και τη φιλοσοφημένη αντίληψη ότι ο θάνατος αποτελεί ένα γνωστό εκ των προτέρων σε αυτόν τέλος, το οποίο πρέπει να το αντιμετωπίσει ως μέρος της επίγειας διαδρομής του. Για να πετύχει το σκοπό του, πραγματοποιεί ένα λυτρωτικό ταξίδι προς τα ένδον του ανθρώπου και τον εξοπλίζει με αυτοπεποίθηση, θάρρος και γενναιότητα. Ο βαθύτερος στόχος του αναφέρεται στον υπότιτλο του βιβλίου: «έναν δρόμο για να ψάξουμε μέσα μας». Τα θέματά του έχουν επιλεγεί με περίσκεψη και οργανωμένη φιλοσοφική κρίση, ώστε να μπορέσουν να πείσουν όσους θα γίνουν κοινωνοί αυτών των πολύτιμων δοκιμιακών καταθέσεων του.

Το βιβλίο «Ταξίδι ένδον» καλύπτει 167 σελίδες και το περιεχόμενό του ταξινομείται σε 4 Μέρη, των οποίων προηγείται συνοπτική «Εισαγωγή». Αναλυτικότερα:

Μέρος Α: Με 8 δοκίμια, σελ. 15 – 54.

Μέρος Β: Με 9 δοκίμια, σελ. 55 – 134.

Μέρος Γ: Με 8 δοκίμια, σελ. 136 147 και

Μέρος Δ: Με 5 δοκίμια, σελ. 148 – 165.

Η «Εισαγωγή» (σελ. 11 – 13), αποτελεί ένα βαθυστόχαστο προπαρασκευαστικό κείμενο, που επιδιώκει να εξοικειώσει τον αναγνώστη με το περιεχόμενο των δοκιμίων, που ακολουθούν, παρέχοντας σε αυτόν πολύτιμα κλειδιά – οδηγίες κατανόησης των θέσεων, απόψεων και προτάσεων του συγγραφέα. Επιπρόσθετα η συγκλονιστική εικόνα του εξωφύλλου: τρεις σχεδόν στρογγυλές πέτρες, που ισορροπούν με δυσκολία η μία επάνω στην άλλη, αφήνοντας από κάτω τους ένα θλιβερά βιβλικό τοπίο, που αντικατοπτρίζει το κυρίαρχο χάος, μας προδιαθέτει πως το βιβλίο τούτο μεταρσιώνει τη σκέψη και τον έσω κόσμο μας πάνω από τα ανθρώπινα και τις προκαταλήψεις.

Στα 30 δοκίμια του βιβλίου, δημοσιευμένα σε έγκυρα ιταλικά έντυπα και άλλα ακόμη ανέκδοτα, ο συγγραφέας διαπραγματεύεται μια σειρά από αυτοτελή θέματα, τα οποία ωστόσο, συνδέονται εσωτερικά με τη μελέτη της ψυχής του ανθρώπου και τους τρόπους αντιμετώπισής τους, την αξία της σκέψης και του στοχασμού, την κατάδυση στον έσω κόσμο μας και την αυτοκριτική, την αλλαγή των πολιτικών δογμάτων, τις κυρίαρχες θέσεις των φιλοσόφων, τη στάση των εθνών μεταξύ τους, τον σύγχρονο άνθρωπο σε συνάρτηση με την κρίση και τις αξίες της ζωής, τα διάχυτα σημεία των κανόνων μεταξύ των ανθρώπων, το παλιό και το μοντέρνο, την εξυγίανση ξε-

περασμένων θέσεων και απόψεων της κοινωνίας, τις δυσκολίες επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων, το καλό και το κακό, τις ευθύνες της νεολαίας και τα αμαρτήματα των παλαιότερων γενεών... Τις σκέψεις του συγγραφέα συνοδεύουν οι θέσεις πολλών φιλοσόφων όλων των εποχών: από τον μεγάλο δάσκαλο Πλάτωνα ως τους Βολταίρο, Σπινόζα, Νεύτωνα, Ράσσελ, Καντ, Τζιοβάννι Μπαττίστα Βίκο, Πασκάλ, Λάιμπνιτς, Σοπενχάουερ, Προυστ και άλλους.

Στο Α΄ Μέρος αντιμετωπίζεται εισαγωγικά η παρούσα κατάσταση των θεμάτων του, στο δεύτερο εισχωρεί στη φιλοσοφική τους σκέψη, στο Γ΄ Μέρος εξετάζονται θέματα, όπως η ιταλική μετανάστευση, το ενωμένο κράτος, η πολιτική, η έλλειψη επικοινωνίας ανάμεσα στους ανθρώπους και αφού κάνει αυτές τις πικρές διαπιστώσεις διαπορεί: «Δε μας μένει παρά να κλαίμε;». Όχι, βέβαια, αξίζει ν' αγωνιστούμε μέχρις εσχάτων! Και στο Δ΄ Μέρος προσεγγίζει τρεις μεγάλες φιγούρες της ευρωπαϊκής λογοτεχνίας του χθες και του σήμερα: Ούγκο Φώσκολο, Ντίνιο Καμπάνα και Γκαβίνο Λέντα, Ο πρώτος γνωστός Ελληνοϊταλός ποιητής από τους πιο σημαντικούς, ο δεύτερος κορυφαίος Ευρωπαίος ποιητής του ερμητικού ρεύματος και ο τρίτος γνωστός αναρχικός πεζογράφος, που έγινε παγκόσμια γνωστός με το μυθιστόρημά του «Πατέρας - τύραννος».

Με τούτο το πολύχυμο, το πολύχρωμο και το πολυσήμαντο πανόραμα αυτού του θαυμάσιου έργου, ο συγγραφέας του Ενρίκο Μάρκο Τσιπολλίνι, αναλύει τις ποικίλες διαπορήσεις της καθημερινότητάς μας, με τρόπο σαφή και θεμελιωμένο, τεκμηριώνει τις θέσεις, προτάσεις και διεξόδους με τη φιλοσοφική προσέγγισή τους, διερευνά σε βάθος τις παραμέτρους της κοινωνικής και πολιτικής των ημερών μας και κλείνει με 3 μεγάλους των γραμμάτων, οι οποίοι φώτισαν την ανθρωπότητα στη δική του εποχή ο καθένας, που, δυστυχώς, και τότε μαστιζόταν από αδήριτες κρίσεις, σαν αυτές, που ταλανίζουν τον χειμαζόμενο σύγχρονο άνθρωπο των εξαθλιωμένων κοινωνιών μας.

Το βιβλίο δοκιμίων του Ενρίκο Μάρκο Τσιπολλίνι εκδόθηκε από τον πρωτοποριακό εκδοτικό οίκο «Η-ΩΣ», και είναι το δεύτερο της σειράς. Το πρώτο ήταν η επιτυχημένη «Ανθολογία» σύγχρονων Ιταλών ποιητών με τίτλο «Πάνω από την Ιθάκη, ψηλαφίζοντας τον ουρανό», η οποία αυτές τις μέρες κυκλοφόρησε σε δεύτερη έκδοση.

Διονύση Π. Μαυρογιάννη, «Οι αναμνήσεις ενός καπετάνιου», αφηγήματα

Ο καπτα – Διονύσης Π. Μαυρογιάννης οριοθέτησε τις αναμνήσεις της θαλασσινής του διαδρομής με έναν ιδιαίτερα ευρηματικό και πρωτότυπο τρόπο: κατάγραψε τις αναμνήσεις του από όλα σχεδόν τα καράβια, στα οποία υπηρέτησε διασώζοντας έτσι όσες από τις αναμνήσεις του έκρινε άξιες να προβληθούν. Η καταγραφή έγινε με χρονολογική σειρά, για κάθε πλοίο και τερματίστηκε με τη συνταξιοδότησή του, ύ-

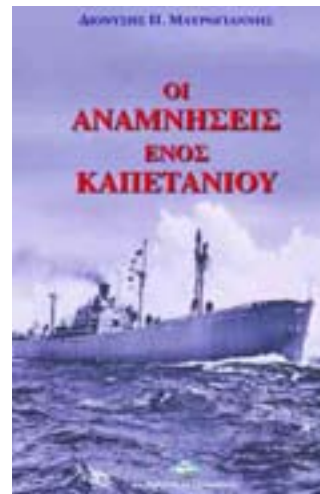
στερα από 42 χρόνων ταξίδια, αρχίζοντας από το πρώτο μπάρκο με το πλοίο «Δημοσθένης» (1952) και τελειώνοντας με το πλοίο «Πάτροκλος» (1994). Το αποτέλεσμα μοναδικό στο είδος του, καθώς πραγματοποιήθηκε ένα φαντασμαγορικό ταξίδι διαδοχικά σε πάνω από 23 πλοία, στα οποία συνεπιβαίνεις και μοιράζεσαι τις χαρές και τις δύσκολες ώρες τους.

Ο Κεφαλλονίτης πλοίαρχος Διονύσης Π. Μαυρογιάννης, κλείνει μέσα στην καρδιά του τη θάλασσα και την αλμυρή της ανάσα. Έχει τη στόφα των ανθρώπων του νησιού του και συγχρόνως είναι οπλισμένος με το χάρισμα του αφηγητή. Ξέρει να γράφει σωστά και με γνώση, κι ας είναι το πόνημα τούτο το πρώτο του, έχει το κριτικό αισθητήριο να επιλέγει εκείνο, που εντυπωσιάζει, ξεχωρίζει γεγονότα και πρόσωπα, τόπους και λιμάνια, χώρες και θάλασσες και δίνει στο καθένα από αυτά βήμα να μιλήσουν στη σκηνή των αφηγήσεών του. Η γραφή του είναι απλή, ώριμη, πυκνή, ευχάριστη, με διάχυτη την ευγένεια, το κοσμοπολιτικό πνεύμα και την πλατιά εμπειρία των ταξιδιών του δημιουργού ανά την υφήλιο.

Στα κεφάλαια του βιβλίου παρελαύνει ένας αλλιώτικος, άγνωστος, μακρινός και όμορφος κόσμος, με τα γεγονότα, τις εικόνες, τα καιρικά και μετεωρολογικά φαινόμενα, τις εντυπώσεις και την εξιστορήσή τους, διανθισμένος με πολυποικίλα συναισθήματα, σκέψεις, θέσεις και απόψεις ανθρώπων διαφόρων περιοχών του πλανήτη, που ζωντανεύουν με την παρουσία τους πολλές σελίδες του βιβλίου. Η αφήγηση είναι τερπνή και δεν κουράζει και όταν ακόμη ο συγγραφέας αναφέρεται σε ναυτικές, ναυτιλιακές, οικονομικές, μετεωρολογικές και άλλες παρατηρήσεις και πληροφορίες. Θα πρέπει ιδιαίτερα να επισημάνω τη γλώσσα, στην οποία ο συγγραφέας γράφει και να επαινέσω την καθαρότητα, την ευγένεια, τη συντομία, την ακριβολογία και το προσωπικό του ύφος.

Η ύλη του βιβλίου του καπτα - Διονύση Π. Μαυρογιάννη, που καλύπτει 290 σελίδες, είναι μοιρασμένη σε 23 άνισα μεταξύ τους κεφάλαια (σελ. 11 – 290), τα οποία αντιστοιχούν σε ισάριθμα πλοία, τα οποία δίνουν και τους τίτλους αυτών των κεφαλαίων. Αυτά τα 23 αφηγήματα, αυτόνομα και εξωτερικά μεταξύ τους διαφορετικά, έχουν μια εσωτερική σύνδεση και δομή, που τα δένει με τη θάλασσα, τους ανθρώπους της, τα ταξίδια, τις ταξιδιωτικές εντυπώσεις και μια αύρα της σκέψης, που ξεχωρίζει τον ταξιδευτή του πολίτη του κόσμου. Από την άποψη αυτή όλα τα κεφάλαια αποτελούν μια συμπαγή ενότητα με κύριο άξονα τη θάλασσα και τους ανθρώπους της.

Συνομιλώντας τότε στη βαρδιόλα, τότε στο κα-

πνιστήριο και τότε κοιτώντας τον ορίζοντα με τα κιάλια στο μακρινό μας ταξίδι με τον πλοίαρχο Διονύση Π. Μαυρογιάννη, όταν τερμάτισα το προτελευταίο μου ταξίδι στο πλοίο «Αλκυονίδες», είχα την αίσθηση πως ήμουν κι εγώ ένας κοσμοπολίτης συνταξιδιώτης του, που χάρηκε τις ωκεάνιες διασταυρώσεις σε γνωστά και άγνωστα μέρη και τις τόσες εμπειρίες από ανθρώπους, τόπους, λιμάνια, ιστορίες και τη θάλασσα να βρυχάται ή να γαληνεύει, ενώ πάνω της ο ουρανός σελάγιζε αργά την έναστρη πολιτεία του.

Αδυνατώντας στο σύντομο τούτο σημειώμά μου να αναφερθώ στις τόσο ενδιαφέρουσες λεπτομέρειες του κάθε κεφαλαίου, συνιστώ στους αναγνώστες να διαβάσουν αυτό το βιβλίο, για να απολαύσουν και αυτοί ένα αξέχαστο μπάρκο, πλημμυρισμένο από συγκινήσεις και εμπειρίες από τις θάλασσες του κόσμου.

Κλείνοντας, στο τελευταίο κεφάλαιο, με τον τίτλο πλοίο «Πάτροκλος», δοκίμασα μια βαθιά ανθρώπινη πικρή γεύση και εμπειρία. Πρώτα γιατί μαζί με το πλοίο αυτό τελείωσε το γλυκό παραμύθι του ταξιδιού μου και δεύτερο, γιατί σε αυτό το πλοίο κλονίστηκε η υγεία του συγγραφέα, γεγονός, που τον υποχρέωσε να αποχαιρετήσει τη θάλασσα, που τόσο πολύ λάτρεψε.

Παραθέτουμε στη συνέχεια το μονοσέλιδο 22ο κεφάλαιο του πλοίου «Πάτροκλος», στη συντομία του οποίου διαφαίνεται το ύφος, η σκέψη, η απλότητα και η αφηγηματική ικανότητα του συγγραφέα:

M/V "PATROCLUS"

Το "Patroclus" ήταν το τελευταίο και μοιραίο πλοίο της καριέρας μου. Ανέλαβα την πλοιαρχία του στο Μόντρεαλ του Καναδά, στις 16 Αυγούστου του 1994. Την ημέρα αυτή γινόταν στην Κεφαλλονιά το καλοκαιρινό πανηγύρι του Αγίου Γεράσιμου, πολιούχου του νησιού μας, και οι σκέψεις μου πετούσαν εκεί.

Η διαχείριση του βαποριού γινόταν από την εταιρεία Union Commercial Co, της οποίας πρόεδρος ήταν ο πλοιοκτήτης κ. Μακάριος Σκούφαλος.

Θυμάμαι ότι, με την παραλαβή, με επισκέφτηκε ο θεός μου, Παναγιώτης Σβορώνος, που είχε μεταναστεύσει στον Καναδά από μικρό παιδί. Ήταν παλιός ναυτικός και είχε χρόνια ν' ανεβεί σε βαπόρι. Όπως είναι φυσικό, είχε εντυπωσιαστεί από την εξέλιξη της τεχνολογίας.

Το καράβι περίμενε σειρά για μερικές ημέρες και μετά φόρτωσε χύμα σιτάρι για το Αλγέρι της Αλγερίας.

Το ταξίδι μας ήταν ήσυχο και φθάσαμε στον προορισμό μας λίγες ημέρες πριν βγει ο Οκτώβρης. Θυμάμαι, φουντάραμε στη ράδα και σύμφωνα με πληροφορίες που πήρα από τον πράκτορα θα περιμέναμε εκεί για αρκετές ημέρες.

Θυμάμαι, ήταν 29 Οκτωβρίου και ετοιμαζόμουν να κλείσω λογαριασμούς. Ενώ έγραφα αισθάνθηκα ένα μούδιασμα στο δεξί μου χέρι. Δεν έδωσα σημασία σε αυτήν την προειδοποίηση. Τα χαράματα έπαθα το ε-

γκεφαλικό.

Έτσι τελείωσε η καριέρα μου, και μαζί η καλή μου υγεία.

Αργότερα έμαθα ότι πέθανε και ο θεός μου. στον Καναδά. Έτσι γίνεται κανείς προληπτικός...

(σελ. 290).

Αγαπητέ μου καπτα – Διονύση Π. Μαυρογιάννη, παρά το γεγονός ότι δεν σε γνωρίζω προσωπικά, σ' ευχαριστώ για το υπέροχο ταξίδι, που μου χάρισες και για την τόσο φιλόξενη συντροφιά και άψογη ξενάγησή σου στη μαγική πορεία των караβιών, στα οποία υπηρέτησες..

Η. Κατσικάρου, «Ζωή και Εργασία», ανθολογία σχετικών με την εργασία κειμένων, Πειραιάς 1939

Με πρωτοβουλία της βιβλιοθήκης των Μηχανικών Σχολών «Αρχιμήδης», από τις εκδόσεις Σ. Π. Βαρβαρέσου, το 1939, κυκλοφόρησε «Ανθολογία» σχετικών με την εργασία κειμένων, με τον τίτλο «Ζωή και Εργασία», από τον καθηγητή της Σχολής Η. Κατσικάρο. Το σπάνιο αυτό βιβλίο, που μας το εμπιστεύτηκε, από το αρχείο της η ευγενική Αιγιήτισσα κ. Λελέκα Γιάπαπα – Μαρίνη, κόρη Πλοίαρχου

Ε.Ν., καλύπτει 200 και πλέον σελίδες, περιλαμβάνει συγγραφείς και ποιητές της εποχής, σύντομες μελέτες, δοκίμια, πεζά κείμενα και ποιήματα, των οποίων το περιεχόμενο έχει να κάνει με την εργασία. Συνεργάτες του παλαιότεροι και νέοι, που αργότερα διέπρεψαν στα Γράμματα, όπως, μεταξύ άλλων και οι: Τέλλος Άγρας, Κώστας Αθάνατος, Γιάννης Βλαχογιάννης, Λάμπης Βολονάκης, Τάσος Βουλόδημος, Νικηφόρος Βρεττάκος, Φώτος Γιοφύλλης, Κώστας Καιροφύλας, Αντρέας Καρκαβίτσας, Η. Κατσικάρος, Κώστας Κρυστάλλης, Χρήστος Λεβάντας, Λορέντζος Μαβίλης, Νίκος Μαράκης, Στράτης Μυριβήλης, Τίμος Μωραϊτίνης, Σάββας Παπαδόπουλος, Θανάσης Παπαθανασόπουλος, Ζαχαρίας Παπαντωνίου, Ιωάννης Πολέμης, Μαρίνος Σιγούρος, Διονύσιος Σολωμός, Κώστας Σούκας, Ανδρέας Συγγρός, Δημήτρης Ταγκόπουλος, Νίκος Χατζάρας κ. ά.

Η πλούσια ύλη της «Ανθολογίας» είναι μοιρασμένη σε δυο μέρη:

Μέρος Α': Πεζογραφήματα, με τις εξής 9 ενότητες: «Ηθικά» (4 κείμενα), «Εθνικά» (6 κείμενα), «Μηχανικά» (14 κείμενα), «Εργατικά» (5 κείμενα), «Αγροτικά» (2 κείμενα), «Θαλασσινά» (12 κείμενα), «Φυσικά» (1 κείμενο), «Ηθογραφικά» (3 κείμενα) και «Μυθολογικά» (3 κείμενα).

Μέρος Β': Ποιήματα, με τις ακόλουθες 4 ενότητες: «Εθνικά» (4 ποιήματα), «Αγροτικά» (4 ποιήματα),

«Εργατικά» (5 ποιήματα) και «Δημοτικά» (4 δημοτικά τραγούδια).

Συνολικά στην «Ανθολογία» συμμετέχουν 48 συγγραφείς και 13 ποιητές (μερικοί συμμετέχουν με περισσότερα του ενός κείμενα). Στο Μέρος Α' καταχωρίζονται 50 πεζογραφήματα και στο Μέρος Β' δημοσιεύονται 13 ποιήματα και 4 δημοτικά τραγούδια.

Πρόκειται για μια πλούσια και ενδιαφέρουσα ανθολογία, τα κείμενα της οποίας προσεγγίζουν με επιτυχία το ζήτημα και την αξία της εργασίας. Από αυτήν ανθολογούμε ενδεικτικά ένα πεζό κείμενο και ένα ποίημα, για να πάρουμε μια ιδέα του περιεχομένου του βιβλίου, που γράφτηκε ακριβώς πριν από 75 ολόκληρα χρόνια και διατηρεί αμείωτη και σήμερα την επικαιρότητά του. Η «Ανθολογία», που κοσμείται με 113 σχέδια, εικόνες, βινιέτες και φωτογραφίες, περιλαμβάνει «Βιογραφικά» των συνεργατών της (σελ. 201 – 209), γλωσσάρι και κλείνει με πίνακα ταξινόμησης της ύλης του.

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ Β. Α. Καστριώτη

Είναι γνωστό, πώς οι πρώτοι άνθρωποι προσπάθησαν με το κυνήγι και το ψάρεμα να βρουν μέσα στα πυκνά δάση και στη γαλάζια θάλασσα την τροφή τους.

Η πρώτη όμως τέχνη, που έμαθε και χρησιμοποιήσεν ο άνθρωπος στο να βρει την τροφή του, ήταν χωρίς αμφιβολία το ψάρεμα, που γινόταν στην αρχή κοντά στις ακτές και τούτο, γιατί ο άνθρωπος περισσότερο από τη θάλασσα φοβήθηκε τους κινδύνους, που τον απειλούσαν μέσα στα δάση από τα άγρια ζώα.

Είναι λοιπόν πολύ φυσικό ο άνθρωπος να έστρεψε κατά πρώτο λόγο την προσπάθειά του στη θάλασσα και πολύ αργότερα, όταν απέκτησε το θάρρος της αμύνης με την χρησιμοποίηση των πρωτογόνων όπλων, να εστράφει και προς τα δάση όπου τα ζώα θα μπορούσαν με την σειρά τους να τον διαθρέψουν, όπως τον έτρεφε μέχρι τότε ο θησαυρός της θάλασσας.

Ο πρωτόγονος άνθρωπος μέσα στη θάλασσα θα φοβόταν λιγότερο, ενώ μέσα στα πυκνά δάση τον κατέλαμβανε δέος στη θέα των αγρίων ζώων.

Χωρίς κανένα δισταγμό θα μπορούσε κανείς να υποστηρίξει, πως ο άνθρωπος υπήρξε πρώτα ψαράς και μετά κυνηγός.

Την γνώμη αυτή την επικυρώνει και ένα ακόμη γεγονός, ότι οι πανάρχαιοι συνοικισμοί των πρωτογόνων ανθρώπων βρέθηκαν κοντά στη θάλασσα, που ενέπνεε σ' αυτούς περισσότερη εμπιστοσύνη.

Τα πρώτα αλιευτικά όργανα ήσαν πρωτόγονου μορφής καμάκια και αγκίστρια, τα οποία με την πάροδο του χρόνου τεχνοποιούσε ο άνθρωπος με τα μέσα, που διέθετε.

Το ψάρεμα κατά την μακρινή αυτή εποχή γινόταν από την στεριά, μα αργότερα η ελπίδα ότι πιο ανοικτά θα υπήρχε αφθονότερη ποσότητα ψαριών, οδήγησε τους ανθρώπους στην κατασκευή μονόξυλων, τα οποία χρησιμοποίησαν ως πλωτά μέσα για να κινηθούν

στην παράκτια ζώνη.

Αργότερα τα μέσα αυτά, αφού πέρασαν από διαδοχικά στάδια εξελίξεως, ετελειοποιήθησαν περισσότερο, για να φθάσουμε από την εποχή της κωπηλασίας στην εποχή των ιστιοφόρων σκαφών, τα οποία ταξίδευαν στις μακρινές θάλασσες.

Τα δίχτυα ήλθαν να συμπληρώσουν ή να εκτοπίσουν τα πρωτόγονα αλιευτικά μέσα, την εποχή, που η κλωστή κατασκευασμένη από φλοιούς δένδρων και από κλωστές φυτών έπαιξε ένα σημαντικό ρόλο στην απλοποίηση των μέσων της ζωής.

Είναι λοιπόν αναμφισβήτητο, πως η ανάγκη του ψαρέματος οδήγησε τον άνθρωπο στη θάλασσα.

Τον υποχρέωσε μάλιστα να ταξιδέψει και μακριά από την γνώριμη στεριά του, για να συναντήσει άγνωστες θάλασσες και στεριές.

Οι ψαράδες υπήρξαν οι πρωτοπόροι στην ανεύρεση νέας γης και νέων υγρών δρόμων και μπορεί κανείς χωρίς δισταγμό να υποστηρίξει, πως η ψαρική είναι μητέρα της ναυσιπλοΐας.

Ο πρώτος λοιπόν πολιτισμός ήταν παράκτιος και οι πρώτες υποτυπώδεις εμπορικές σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων είναι ως αντικείμενο τα προϊόντα της θάλασσας.

Έχουν βρεθεί πρωτόγονα ψαράδικα χωριά που το πιστοποιούν και αλιευτικά όργανα, που μαρτυρούν, ότι η τέχνη αυτή είχε φθάσει σε ακμή κάμποσες χιλιάδες χρόνια πριν από την εποχή μας.

Έτσι ξεκίνησε η τέχνη της ψαρικής με τα μικρά πρωτόγονα πλοία, για να φθάσει ύστερα από χιλιάδες χρόνια στη σημερινή βιομηχανική της μορφή.

Τις μακρινές θάλασσες διασχίζουν σήμερα αλιευτικά πλοία 500- 2000 τον., πλοία με μηχανές Ντίζελ, με εργαστήρια παρασκευής διαφόρων προϊόντων της αλιείας και με ψυγεία, που διατηρούν τα ψάρια επί δύο και τρεις μήνες τόσο φρέσκα, σαν να έχουν βγει από την θάλασσα αποβραδής.

Ακόμη υπάρχουν θαυμάσια όργανα για την εξακρίβωση της ποιότητας του βυθού, της θερμότητας της θαλάσσης και της αλμυρότητας των υδάτων, με τα οποία διαπιστώνουν το είδος και την ποσότητα των ψαριών, πολύ πριν τα ανασύρουν με τα δίχτυα του βυθού ή της επιφανείας, που χρησιμοποιούνται ειδικώς για τα μεταναστευτικά ψάρια - τα "αφρόψαρα" καθώς τα λένε οι ψαράδες μας.

Έτσι γεννήθηκε και ήκμασε η αλιεία, που αποτελεί σήμερα μια από τις πιο μεγάλες πηγές πλούτου της παγκοσμίου φυσικής παραγωγής, της οποίας ο ετήσιος όγκος ανέρχεται σ' όλο τον κόσμο σε 14. 975.000 τόνους ψάρια, που αυξάνουν το παγκόσμιο εισόδημα κατά 156,5 δισεκατομμύρια δραχμές.

Αυτός είναι ο αργυρένιος, σε χρώμα, θησαυρός της απέραντης θάλασσας, που με μόχθο ο άνθρωπος τον μεταβάλλει σε αληθινό χρυσάφι.

Οχτώβρης 1939

ΥΜΝΟΣ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ισιδώρα Καμαρινέα

Πειραιά,

Το πλατύ σου το μουράγιο στη σειρά
καθαρά
καραβιών τις σκιές καθρεφτίζει.
Πύλη εσύ που ο γιαλός κουβαλά
κι ο χρυσός στην Ελλάδα από ξένα κυλά
κι αυγατίζει.

Πειραιά,
Η βαριά της τύχης σου κληρονομιά,
η παλιά,
δουλευτή μοναχό σ' έχει τάξει,
για τους άλλους ιδρώ να σκορπιάς,
ντύνοντάς τους εσύ ο τραχύς, χαρωπιά
στο μετάξι.

Η φάμπρικα που μ' έρωτα
δουλειά αρχινά αξημέρωτα
σου μοιάζει.
Κι ο σκλάβος που δουλεύοντας
χρυσόν ιδρώ μαζεύοντας
μοιράζει.

Και κλείωντάς σε στ' αδρά μακρά σου τείχη,
της χώρας την καρδιά σ' έκαμε η τύχη.

Τάκη Κολιαβά – Μωλιωτάκη, «Παράθυρο στον κόσμο», σατιρική ποίηση, 2014.

Στα μέσα της ένατης και πλέον δεκαετίας της ζωής του ο χαλκέντερος φίλος και ποιητής Τάκης Κολιαβάς – Μωλιωτάκης, εμπνέεται, γράφει και λειτουργεί σαν έφηβος, που παρακολουθεί άγρυπνα τα όσα συμβαίνουν γύρω μας, λυπάται, εναντιώνεται, οργίζεται και στο τέλος αφήνει τη Μούσα του να στηλιτεύσει με το τσουχτερό μαστίγιο της σάτιράς της. Η έμπνευσή του, με νεανικό σφρίγος, αγκαλιάζει τα πάντα: πα-

τρίδα, πατριώτες, Έλληνες, ξένους, πολιτικούς, οικονομικά μέτρα, κοινωνική καταβάρθρωση, πρόσωπα, καταστάσεις, φευγαλέες φιγούρες και εικόνες, που ή βασανίζονται από την κατάρρευση των πάντων ή άλλους που παίρνουν μέρος στην πιο πέρα καταστροφή αυτού του άμοιρου πλέον λαού και τόπου.

Στο από 262 σελίδες αποτελούμενο ποιητικό του βιβλίο, που κυκλοφόρησε πρόσφατα, με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Παράθυρο στον κόσμο», περιλαμβάνει 225 ποιήματα (σελ. 11 – 225) καθώς και 21 κρίσεις Ελλήνων λογοτεχνών για προηγούμενα ποιητικά έργα του (σελ. 226 – 269). Το πρώτο ποίημα τιτλοφορείται «Ανοιχτό παράθυρο» και το τελευταίο «Σιωπητήριο». Στο εξώφυλλο ο ποιητής ατενίζει τη ζωή από

τη στοχαστική διαδρομή ενός περίπου αιώνα, μέσα από ένα ανοιχτό «παράθυρο στον κόσμο». Τούτη η ποίησή του έχει βέβαια όλα τα σατιρικά και ποιητικά φτερουγίσματα, που ξεχωρίζουν τον ποιητή και τη σατιρική του ισχύ, αλλά ταυτόχρονα, είναι μια ποίηση ανθρώπινων και κοινωνικών συμβόλων, καθώς ο δημιουργός της με πικρία και συγκρατημένη οργή, αλλά και υπεύθυνη στάση θεώρησης των γύρω του πρωτοφανών στον τόπο μας και στην κοινωνία δρώμενων. Το εξώφυλλο και τα περισσότερα από τα ποιήματά του μεταφέρουν τον αναγνώστη στο χώρο των συμβολισμών τόσο του γύρω μας κόσμου όσο και στην ίδια την πορεία της ατομικής μας ζωής και δράσης. Από την άποψη το τελευταίο βιβλίο του Τάκη Κολιαβά – Μωλιωτάκη «Παράθυρο στον κόσμο» μας προσφέρει τον έντονο προβληματισμό του ποιητή απέναντι στη στάση και την αντιμετώπιση αυτής της άναρχης και δίχως έλεος κατάστασης, στην οποία οδηγείται ο σύγχρονος άνθρωπος, παρά τις καταλογιζόμενες σε αυτόν τυχόν μεγάλες ή μικρές του ευθύνες.

Όμως στους στίχους αυτού του βιβλίου πνέει μια ιδιαίτερη αύρα, γεμάτη διάψευση και πικρία ενός ανθρώπου, που πέρασε τη ζωή του, κυνηγώντας την ειρήνη, το δίκαιο, την αλληλεγγύη, την ανθρωπιά, στη συναδέλφωση και την αγάπη προς τον πλησίον του. Δοκίμασε με όλες του τις δυνάμεις να πραγματοποιήσει τα όνειρα και τα οράματά του, αλλά βλέπει στο τέλος της διαδρομής του να πετυχαίνει μόνο το ένα τρίτο των όσων επιδίωξε και ότι πήγε χαμένη η εναγώνια προσπάθειά του να προσφέρει ένα μικρό λιθαράκι στην ανύψωση του ανθρώπου και της κοινωνίας του. Πρόκειται για ένα βιβλίο - απολογισμό, μετά τον οποίο ο άνθρωπος, ο κάθε ένας από μας, οδεύει προς τον αποχαιρετισμό της ζωής του.

Προτιμώ αντί άλλων σχολίων, να συμπορευτώ με τον ποιητή και να τον αφήσω να μιλήσει, όπως εκείνος τόσο εύστοχα γνωρίζει, σαν σημερινός πνευματικός, ταγός, την ώρα, που ολόκληρη η άλλη πνευματική ηγεσία του τόπου μας, καθεύδει άπρακτη, αδρανής και βολεμένη στην ανεξήγητη νιρβάνα της.

Η ποιητική συλλογή αρχίζει με το πολυσήμαντο ποίημα «Παράθυρο στον κόσμο»:

«Το παραθύρι ανοιχτό / και από μέσα χαιρετώ / τον ήλιο π' ανατέλλει. / Κι εκείνος, σαν από καιρό / να γνωρίζομαστε θαρρώ, / χαμόγελο μου στέλνει. / Το παραθύρι ανοιχτό, / με το δεξί μου χαιρετώ / κατά κανόνα αγνώστους. / Περνούν πολιτικοί τουρλού / γυρνούν τα μάτια τους αλλού / δεν είμαι οπαδός τους. / Το παραθύρι ανοιχτό / θέλω πολύ να ξανοιχτώ / να ξεμακρύνω πέρα. / Στων οριζόντων τις γραμμές / μ' ανθρώπινες υποδομές / σε μια καινούρια μέρα. / Το παραθύρι τ' ανοιχτό / ώρες πολλές το μελετώ / μια ζωντανή εικόνα. / Κι ίδια η ζωή κατρακυλά / απ' τα ψηλά στα χαμηλά / αιώνα με αιώνα. / Το παραθύρι ανοιχτό / θα στέκει όσο περπατώ / κάτω από το γείσο. / Και θα κλειστεί οριστικά / όταν τα μάτια ξαφνικά / δια παντός τα κλείσω.» («Ανοιχτό παράθυρο», σελ 11 – 12).

«Είμαι Έλληνας πληγωμένος, / αετός χωρίς φτερά, /

άγρια φορολογημένος / απ' τον κύριο Σαμαρά. / Μ' αποστέρησε το σπίτι, / βρίσκομαι εκτός δουλειάς, / καταντία του ιδιοκτήτη / και καημός της φαμελιάς. / Είμαι Έλλην πατριώτης / μέσα από τα Γιαννιτσά / του Σαράντα στρατιώτης, / νικητής στην Κορυτσά. / Έδωσα τό' να ποδάρι / στην πατρίδα ηρωικά / και μου σκίζουν το τομάρι / νυν φοροεισπρακτικά. / Με πληγώνει το χαράτσι / το βαρύ που μου ζητούν / και θαρρώ πως οι «Απάτσι» / όμηρό τους με κρατούν. / Είν' αβάσταχτο το ζόρι / που επί ετών κρατώ, / κύριοι, του κουβέρνου, σόρυ, / απaráδεκτο αυτό. / ... Είμαι Έλλην κι όχι μόνον, / μιας παλιότερης γενιάς, / κι όχι των απατεώνων / με δομή Κεφαλονιάς...» («Είμαι Έλλην», σελ. 29 – 30).

«Της Κυριακής η μοναξιά / το κέντρο της ερήμου, / η στεναχώρια από δεξιά / κι η θλίψη εξ ευωνύμου. / Κι εσύ στο κέντρο μοναχός / ήρωας της αρένας / αναστενάζων συνεχώς / χωρίς ν' ακούει κανένας. / Της Κυριακής η ερημιά / είναι σκληρή φοβέρα / εκτεθειμένη καλαμιά / στον παγερόν αέρα. / Είναι ο τρόμος της ψυχής / στην τραγική του φάση / είναι το δάκρυ της βροχής / λίγο προτού Ξεσπάσει. / Η ερημιά της Κυριακής / είναι στενό μανίκι, / είναι αγώνας διαρκής / και πάλη δίχως νίκη. / Το πάλεψες ως αθλητής / είσαι ευχαριστημένος / κι εκεί που νιώθεις νικητής / βρίσκεσαι νικημένος. / Της Κυριακής ο εγκλεισμός / είναι βαθύ σκοτάδι, / είναι υπόγειος ελιγμός / που οδηγεί στον Άδη. / Είναι του βίου μια στροφή / που εκτός πορείας βγαίνει / και σε χωρίς επιστροφή / ταξίδι μας πηγαίνει. / Έχουμε πέσει στην καλή / περίπτωση της μοίρας,

/ μέχρι με διάθεση πολλή / φανεί ένας σωτήρας. / Έξαφνα κάποια πρωινή / στιγμή, να' ρθει ο ... Χάρος, / να μας διδάξει υπομονή / και να μας δώσει θάρρος!» («Της Κυριακής η μοναξιά», σελ. 44 – 45).

«Εν ουρανοίς Πάτερ ημών / από τη χώρα των λυγμών / που μάταια παλεύω. / Θολό το μάτι μου γυρνά / προς τον γαλάζιο ουρανό / κι ενθέρμως ικετεύω. / Έχουμε ως άνθρωποι χαθεί / σ' ένα κατάντημα βαθύ, / μεγάλης περιόδου. / Κι άνευ αιτίας κι εκτός νου / ο ένας φταίει τ' άλλου / εις εποχήν προόδου. / ... Πάτερ ημών εν ουρανοίς / τροπάρια της Κασσιανής / κι εδάφια Παραλύτου / διαβάζουμε νυχθημερόν / γιά να καλύτερο παρόν / του σύγχρονου πολίτου. / Θεέ των πάντων αγαθέ, / πρωτίστως εν Ελλάδα ελθέ / κι εν πνευματί σου κοίτα, / μείναμε κι από βλίτα. / Πεθαίνουμε ένα πρωινό / ερχόμαστε στον ουρανό, / μας βλέπεις και τα χάνεις / και βλέπουμε τι κάνεις.» «ΙΚεσία», σελ. 65 – 67).

Και το βιβλίο κλείνει με το σύντομο, αλλά άκρως συμβολικό ποίημα «Σιωπητήριο»:

«Στις σελίδες ενός τόμου / με ποικίλες εγγραφές / η ζωή κάθε ατόμου / κάνει ανάλογες στροφές. / Μια πορεία σημειώνει / με δική της συλλογή / κι η στερνή της τελειώνει / στην απόλυτη σιγή!» (σελ. 225).

Έχεις απόλυτο δίκιο, φίλε - ποιητή Τάκη Κολιαβά - Μωλιωτάκη και σε συγχαίρω για την υπέροχη προσφορά σου σε όλους μας.

**Υποναύαρχος Λ.Σ. (ε.α.)
Κώστας Μιχ. Σταμάτης**

«ΑΜΟΙ ΗΟΙ ΣΦΙ ΘΑΝΑΤΟΣ»*

Στρατιώτη των Ελλήνων!
Στης νύχτας το σκοτάδι πάλεψες,
με σμήνη επιάλτες και σκιές,
πότε βουλιάζοντας στις κόλασης την πίσσα
και πότε στη ζωή ξαναγυρνώντας,
ενώ το αίμα έτρεχε ποτάμι απ' τις πληγές σου.
Η έρμη σου ψυχή δεν ήθελε να φύγει
μονάχη μες στις νύχτας τη μαυρίλα,
δίχως τριγύρω σου ένα φως παρήγορο,
χωρίς την παρουσία ανθρώπου.
Μέσα στην αγωνία σου ήρθε η αυγή
και άκουσες τη ρήση του Ηροδότου:
«Άμοι ηοί σφι θάνατος»
κι ως σκόρπισε τη λάμψη του το φως
και η ψυχή σου ημέρεψε
κι άρχισαν να μιλούν οι άνθρωποι
και τα πουλιά να κελαηδούν,
τότε, εσύ, συνάντησες το θάνατο,
στρατιώτη των Ελλήνων!

(Ανέκδοτο)

* «Με την αυγή θα έρθει ο θάνατος».

ΣΤΑΥΡΟΛΕΙΞΟ Αρ.29

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Π	Ρ	Ο	Σ	Τ	Ε	Γ	Ο	Ν	
2	Λ	Ο	Λ	Ο		Ι	Ε	Ρ	Α	Ξ
3	Ο	Ι	Α	Κ	Ο	Σ		Ο	Μ	Ο
4	Η	Λ	Ι	Ο	Σ		Η	Σ	Α	Υ
5	Γ	Ο		Ν		Α	Ρ	Η		Θ
6	Ι	Σ	Τ	Ι	Ο	Ν		Μ	Π	Ο
7	Σ		Α		Π	Ι	Θ	Ο	Υ	Σ
8		Σ	Τ	Α		Α	Ρ	Ν	Ο	
9	Σ	Τ	Ι	Β	Α	Ρ	Α		Ν	Σ
10	Τ	Α		Ε	Π	Η	Ξ	Ε		Α

Υποναύαρχος Λ.Σ. (ε.α.) Ν. Βάρφης

Γιώργος Σπηλιώτης, Πλοίαρχος Ε.Ν., ποιητής

«ΠΥΘΕΑΣ»: Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ

Βουνά τα κύματα, θεριά χτυπούσαν τα πλευρά τους,
 ξέπλεναν το κατάστρωμα, χανόταν το κατάρτι
 και πάλι εξενέρωναν πάν' στην κορφή στο κύμα.
 Ώσπου κουράστη το θεριό και κρύφτηκε στα βάθη.
 Τον Πολικό ευθυγράμμισαν με το πλωριό κατάρτι,
 βλέποντας της Ιβηρικής τα δυτικά παράλια,
 μέχρι, που πιάσαν το Ιερό των Βάσκων ακρωτήριο,
 Αρτάβιο το ξέρουνε οι ναυτικοί στο χάρτη.
 Στροφή δεξιά, σαν μπόρεσαν, βάζοντας απ' την πρύμνη
 τα κύματα τ' ωκεανού κι ηρέμησαν τα πλοία.
 Έτσι, σαν καβατζάρανε τον καβο – Φινιστέρο,
 μπήκανε στο Βισκαϊκό, που βρήκαν κι απανέμι.
 Φαινόμενα παράξενα κατάγραψ' ο Πυθέας:
 του κόλπου τους αγέρηδες και το χλιαρό του ρεύμα
 στου Μπαίου Μπίσκι τα νερά, που τα γροικάει στην πρύμνη.
 Έγραψε τα φαινόμενα στου πλοίου το βιβλίο
 να μελετήσει αργότερα πορίσματα κι αιτίες.
 Κόστα την κόστα φτάσανε στον κάβο των Κελτόνων
 κι αφού τον καβατζάρανε, αλλάξανε πορεία
 κι ευθύγραμμα τον Πολικό με το πλωριό κατάρτι.
 Ο καπετάνιος χάραξε προς το Βορρά πορεία
 κι έτσι ανηφορίσανε για τις Κασσιτερίτες,
 τον τόπο του κασίτερου και της πικνής ομίχλης.
 Ο Μάης επλησίαζε να φτάσει προς τέλος
 και άστρα δε φαινόντουσαν, μα ούτε και φεγγάρι,
 πέπλο βαρύ απλώνεται η καταχνιά μπροστά τους.
 Ζυγώνανε στα σκοτεινά τα πλοία την Ουξασάμη,
 πού' χανε μέρες εκατό παραδαρμό στο κύμα
 κι ακόμα στάδια τέσσερα ώσπ' ο καιρός ν' αλλάξει
 και κύματα παλirroιας σαν τα βουνά μεγάλα,
 σηκώναν τα καράβια τους πάν' από δέκα μέτρα.
 Σπάσανε τα μισά κουπιά, ζημιές στα άλμπουρά τους.
 Σιμώνε στο Βαλέριο, τ' άκρα των Δαιμονίων,
 την πλούσια χώρα του Βορρά, πού' χει χαλκένια βράχια,
 κασίτερο και μέταλλα. Φιλόξενος ο τόπος
 και φιλικός απ' τα παλιά, τότε, που το εμπόριο
 από τους ντόπιους άκμαζε με Μικηναίους και Κρήτες.
 Εκεί την πέτρα καίγανε σε στρογγυλά καμίνια
 κι έρρεε η λάβα μέταλλο σε πήλινα καλούπια.
 Στην Ίκτη φύλαγαν σωρούς το μέταλλο στους ντόκους,
 εκείνου του παράξενου της παλιρροίας τόπου,
 π' άλλοτε γίνονταν νησί κι άλλοτε πάλι σμίγει
 με της ξηράς τ' ακρόγιαλο, πέρα στην Κορνουάλη...

Σημείωση:

Μικρό εξαιρετικά ενδιαφέρον απόσπασμα από το ανέκδοτο θαλασσινό επίπλο «Πυθέας» του Κεφαλλονίτη πλοίαρχου Ε. Ν., ποιητή και συγγραφέα Γιώργου Σπηλιώτη, που περιγράφει το θαυμαστό ταξίδι του μεγάλου Έλληνα θαλασσοπόρου στις εσχατιές της Βόρειας Ευρώπης.

Γιάννης Ανδρικόπουλος, ποιητής

ΜΝΗΜΗ ΝΙΚΟΥ ΚΑΒΒΑΔΙΑ

Καθώς, οργώνουν τους ωκεανούς τα εμπορικά βαπόρια,
 ταξιδεύει η ψυχή σου σ' ουρανούς ονειρών,
 και σκαρφαλώνουν οι ορφανεμένες ελπίδες,
 στα ψηλότερα ξάρτια, που τ' αγκαλιάζει το πούσι.

Θυμητάρια των λιμανιών σοδιάζει η μνήμη,
 συμπονάς τους ξάγρυπνους πόθους των ναυτικών,
 μ' αγκάθια δισταγμών ματώνεις τις αποφάσεις σου,
 για να μη θεμελιώσεις τη ζωή σου στη στεριά.

Η αλμύρα και η μαλάγα των θαλασσών
 σου οξειδωσαν αρμούς και κρουούς διαλογισμούς.
 Τα μακρινά άστρα σου έστησαν φωτεινές αψίδες
 για να διαβούν, μεσίστιες, οι παντιέρες της σκέψης.

Με το αίμα σου, ξεθωριασμένο μελάνι,
 ξαρμύριζες τις αμαρτωλές σου φαντασιώσεις
 κι έντυνες με γλυφή άρμη τις εμπνεύσεις σου,
 απογυμνωμένες απ' ανέμους φυγής και σκέψεις θανάτου.

Οι σκιές του Λόρκα και του Τσεβάρρα
 σε συντροφεύουν στις εξομολογήσεις του «Μαραμπού».
 Τις ώρες της μοναξιάς στη «Βάρδια»,
 οδοιπορούσες άτρομα σ' επαναστατικές στράτες...

(Ανέκδοτο)

**Υποναύαρχος Λ.Σ. (Ι) (εα.)
 Φραγκίσκος Παντελέων**

ΚΙΤΡΙΝΕΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ

Με τα θροίζοντα φύλλα
 σχημάτισα τη μορφή σου.
 Της έδωσα το χρώμα της Ηούς.
 Αεράκι η φωνή σου,
 μου ζήτησε τα λουλούδια,
 που αγαπάς,
 κίτρινες μαργαρίτες.
 Ίδρωμένος, σου έφερα μια αγκαλιά.
 Και κείνο, που θέλησα
 ήταν
 να ξεδιψάσω απ' το ποτήρι
 των χειλιών σου.

(Ανέκδοτο)

Η ΛΥΣΣΑ

Υποναύρχου Λ.Σ. (ε.α.) Κώστα Μιχ. Σταμάτη

Το καμίνι του Τρυγητή έβραζε. Έσκαγε ο τζιτζικας. Είχαν μελώσει πια οι αγουρίδες στ' αμπέλια κι όλοι τοιμάζονταν για το μεγάλο πανηγύρι της Παναγιάς. Κι έπειτα θ' άρχιζε το ξέγνοιαστο γλέντι του τρύγου. Παντού καθάριζαν τ' αλώνια νά' ναι έτοιμα για το λιάσιμο του ξανθού σταφυλιού, ξετύλιγαν κι έραβαν τα σταφιδόπανα της βροχής και στέριωναν γύρω στ' αυλάκια παλούκια, σύρματα, άγκιστρα, επισκεύαζαν τα καρότσια μεταφοράς των σταφυλιών, φώναζαν τον κοφινά το γύφτο να επιδιορθώσει τα κοφίνια κι οι αμαξάδες επισκεύαζαν τις σουσύτες και βάφανε παρδαλά τα παρμάκια στις ρόδες, έτοιμοι να μεταφέρουν τα κοφίνια από τ' αμπέλια στ' αλώνια. Σωστός συναγερμός. Σίμωνε γεμάτος προσδοκίες ο καιρός της μεγάλης ώρας της σοδιάς, η χαρμόσυνη στιγμή της ανταμοιβής τόσων και τόσων κόπων, αγωνίας και σκληρής δουλειάς μες στο ξεροβόρι και στο λιοπύρι. Σε λίγο, πέρ' από τ' αμπέλια, θ' αντιλαλούσε ξέφρενο το γέλιο της χαράς, σαν ευχαριστία στο Θεό, που στάθηκε ολοχρονίς προστάτης του μόχθου των ταπεινών, σαν τραγούδι της δουλειάς και των μεροκαματιάρηδων, σαν αληθινή ανθρώπινη μουσική, ανάμεσα στην πράσινη απεραντοσύνη του κάμπου και στο οργιαστικό ξέσπασμα της πλάσης...

Ήταν απομεσήμερο κι οι φωνές στο χωριό είχαν κουρνιαστεί μαζί με την κούραση κι οι περισσότεροι, ύστερ' από το μεσημεριανό φαγητό, τσακισμένοι από τη δουλειά και τη λαύρα, είχαν γείρει να ξαποστάσουν λιγάκι, πριν να συνεχίσουν το σκληρό ρυθμό της δουλειάς. Κι ο ιδρώτας έτρεχε ποτάμι.

Άξαφνα, έτσι απροειδοποίητα, σπάζει σε χίλια κομμάτια η κουφόβραση της γαλήνης, καθώς μια πολύβουη βαβούρα ακούγεται από πέρα: δυνατές φωνές και ξεφωνητά γυναικών, μια ακαθόριστη βουή στη μέση του δρόμου. Πετάχτηκαν όλοι έξω.

Φοβερός σκυλοκαυγάς είχε φουντώσει εκεί στην άκρη της μικρής πλατείας και τα ουρλιαχτά των σκυλιών μπερδεύονταν με τ' ανθρώπινα και γινόταν χάση κόσμου. Και στη μέση του καυγά ένα ξενόφερτο λυκόσκυλο, με την ουρά στα σκέλια, άγνωστο από πού κράταγε η σκούφια του, κατάμαυρο, σαν πίσσα, ξεσκίζει με τα δόντια του τα φιλήσυχα σκυλιά της γειτονιάς. Το κοπάδι των αντρών, που προπορευόταν, προσπαθούσε να ξεμοναχιάσει τον ξένο μακελάρη και να τον ξεκάνει με τα φτυάρια και τις αξίνες. Μα εκείνος μάχονταν με τα κοφτερά του σκυλόδοντα, κομμάτιαζε τις σάρκες των σκυλιών του χωριού και πήδαγε, σαν θεριό, δυο μπόγια πάνω και χίμαγε στους άντρες, ενώ τα σάλια κι ο αφρός κρέμονταν κομποσκοίνοι απ' τα ολάνοιχτα σαγόνια του.

Εμείς τα παιδιά, με προτροπή των μεγάλων, σκαρφλώσαμε πάνω στην πέτρινη μάντρα και πήγαινε η φωνή σύννεφο. Στη γωνιά του σπιτιού μας το ξένο λυκόσκυλο ρίχτηκε στο σκύλο μας τον Άρη, τον ανασκελώνει, σαν αστραπή, και, με τα ματωμένα δόντια του, ξεσκίζει τη ράχη του από τη μian άκρη ως την άλλη. Ο Άρης σπαρτάρησε και κλαίγοντας, σαν άνθρωπος, κουλουριάστηκε, σακατεμένος μέσα στα χώματα και τη σκόνη, ενώ από τις πληγές της πλάτης του πεταγόταν πίδακας το αίμα. Κρατήσαμε μ' αγωνία την ανάσα μας. Ο φτωχούλης ο Άρης την πλήρωσε πιο ακριβά απ' όλους τους συντρόφους του στη γειτονιά.

Τότε, και πριν προλάβουν να το μαντρώσουν οι άντρες, το μαύρο λυκόσκυλο, τινάχτηκε, σαν ελατήριο, ψηλά πάν' από το φράχτη κι εξαφανίστηκε πέρα στη στροφή του δρόμου. Οι χωριανοί άρχισαν σιγά - σιγά ν' αραιώνουν, σε πυκνές συντροφίες, δίχως να γνοιάζονται για την τύχη του καημένου του Άρη. Κι εμείς αμέσως ξεθαρρέψαμε, τρέξαμε με λαχτάρα, μεταφέραμε στη μέση της αυ-

← λής το τραυματισμένο σκυλί, που ψυχορραγούσε με βογκητά. Η μάνα του άλειψε με ζεστό λάδι τη μεγάλη πληγή κι έκαψε τρίχες από την ουρά του, τις οποίες έβαλε πάνω στην πληγή, γιατί λένε πως είναι φάρμακο για πληγές από σκυλί.

Δεν είχαν ακόμα τελειώσει τα γιατροσόφια της μάνας, όταν μπήκε στην αυλή ο γερο - Σταύρος, τράβηξε παράμερα τη μάνα και της είπε εμπιστευτικά:

- Λενιώ, το περαστικό σκυλί ήτανε λυσσασμένο. Εκείνη τον κεραυνοβόλησε μ' αγριωπή την όψη και τ' αποκρίθηκε, σα να τον έδιωχνε:

- Και ποιος στο μήνυσε σένα;

- Μα δεν είδες, που τρέχανε τα σάλια του κι είχε χωμένη την ουρά στα σκέλια;

- Άντε στο καλό σου, χριστιανέ μου, τον αποπήρε και τού' δειξε με το χέρι της την αυλόπορτα. Ο γέρος φουρκίστηκε, αλλά κράτησε τη γλώσσα δεμένη, γιατί ήξερε από την καλή τη μάνα.

Μόλις έφυγε ο γερο - Σταύρος εκείνη προσπάθησε κρυφά να μάθει ποιανού ήταν το λυκόσκυλο κι αν ήταν πραγματικά λυσσασμένο. Κανείς όμως δε μπόρεσε να την πληροφορήσει και κατάληξε στοχαστικά:

- Τι κάθουμαι και σκοτίζουμαι; Κát' από την πολιτεία θα μας ήρθε, όπως όλες οι πομπές και τα κακά στον τόπο μας.

Η μάνα, με τη βοήθεια του πατέρα, έδεσε τον Άρη με μια γερή τριχιά στον πουρναρένιο σύλο, κοντά στον φράχτη και τον φρόντιζε νύχτα - μέρα, για να γίνει καλά και σύγκαιρα παρακολουθούσε άγρυπνα τη συμπεριφορά του. Εμάς τα παιδιά δε μας άφηνε ούτε από μακριά να τον πλησιάσουμε. Μάλιστα, για περισσότερη προστασία μας, έβαλε τον πατέρα κι έφτιαξε έναν νέο φράχτη από ψηλά καλάμια κι απομόνωσε τον Άρη από την αυλή, όπου βρισκόταν ο υπαίθριος κάτοικας της Μάλτας, της γίδας, στο βάθος ήταν το κοτέτσι και πίσω του ο κουνελώνας, που άρχιζε από την αγκωνή και χανόταν στα λαγούμια kát' από τα θεμέλια της πέτρινης μάντρας.

Πέρασαν κάμποσες μέρες κι ο Άρης έγινε καλά. Τότε μας μάζεψε όλους γύρω της η μάνα και μας είπε αργά και σοβαρά:

- Αν ήτανε λυσσάρικο το σκυλί, που δάγκωσε τον Άρη, θα φανεί σε σαράντα μέρες. Προσέχτε, κακόμοιρα... Μη ζυγώστε ξανά κοντά του! Κι αν δείτε κάποια στιγμή να γαυγίζει επίμονα και θέλει να κόψει την τριχιά κι αφρίζει με σάλια στο στόμα του, να φωνάξετε εμένα ή τον πατέρα σας αμέσως, γιατί μπορεί να το έχει βαρέσει η λύσσα, πού ξέρεις!

Σκιαγμένοι, ξεκόψαμε από το σκυλί, ενώ μέσα μας η αγωνία για την τύχη του κάθε μέρα μεγάλω-

νε. Καθόμασταν στη γωνιά κρυφά από τη ματιά της μάνας και τον παρατηρούσαμε... Ξάπλωνε ήσυχος και σκεφτικός και πότε - πότε πάσχιζε ν' απαλλαγεί από την τριχιά, που δεν την είχε συνηθίσει ακόμα. Άλλοτε στεκόταν με τις ώρες όρθιος κι ακουρμαζόταν όλους τους θορύβους, αυτιαζόταν και γρύλλιζε, ατενίζοντας απέναντι το φανάρι του φάρου, που αναβόσβηνε ρυθμικά.

Κι ένα μεσημέρι του Σεπτεμβρη, κάπου ένα μήνα και κάτι από τον σκυλοκαυγά, ο Άρης παρουσίασε μια ασυνήθιστη ανησυχία! Άρχισε να τον ενοχλεί η τριχιά, την άρπαζε με τα δόντια του, τη δάγκωνε άγρια και προσπαθούσε να την κομματιάσει. Το γαύγισμά του ήταν επίμονο, βραχνό κι από το στόμα του έτρεχαν σάλια κι αφροί. Παγώσαμε! Μηνύσαμε αμέσως τα συμπτώματα στη μάνα. Εκείνη έτρεξε αλαφιασμένη στο φράχτη, στάθηκε σ' απόσταση ασφαλείας, του μίλησε φιλικά, τον κάλεσε με τ' όνομά του, τον εξέταζε προσεχτικά για αρκετή ώρα, αλλ' αυτός δε φαινόταν να γνοιάζεται για την παρουσία της κι έδειχνε να μην την αναγνωρίζει. Συνέχισε να σαλτάρει μανιασμένα όσο του άφηνε το σκoinί περιθώρια, γαύγιζε βραχνά και μέσα στα σάλια και στους αφρούς του ροκάνιζε άγρια τα δεσμά του. Συννέφιασε η μάνα. Πικρό φαρμάκι στάλαξε στην καρδιά της. Ένα σκυλί είναι ένα μέλος της οικογένειας κι είχε μεγαλώσει μαζί με τα παιδιά της, πίνοντας κι αυτός από το γάλα της Μάλτας, που πίνανε κι αυτά. Και τώρα ξαφνικά να λυσσάξει; Πήγε βιαστικά σ' αμπέλι, όπου ο πατέρας κέντρωνε σε μια κυδωνιά μια κοντούλα αχλαδιά και του μίλησε σοβαρά, με βαριά καρδιά:

- Θα τον φαρμακώσω με παραθείο, μη μας πειράξει τα παιδιά, μούγκρισε με μια φωνή αλλόκοτη. Εκείνος ένιωσε ένα σφίξιμο στο στέρνο του και της αποκρίθηκε διαλλακτικά:

- Ας τον ως την αυγή κι αν δεν καλύτερέψει, τότε προχωράμε. Η μάνα ανακουφίστηκε με την πρότασή του κι έφυγε συλλογισμένη.

Ακόμα δεν είχε χαράξει. Αυτιάστηκε η μάνα. Νεκροταφείο... ο Άρης δεν ακουγόταν καθόλου. Μια κρυφή ελπίδα χώθηκε στο μυαλό της. Το σκυλί επιτέλους είχε ηρεμήσει. Να, πού' βαλε το χέρι του ο Θεός. Πετάχτηκε πάνω και τι να δει. Άφαντο το σκυλί. Είχε κομματιάσει την τριχιά κι είχε ξαμολυθεί στο χωριό. Σε λίγο μας πρόφτασαν το ματτάτο. Ο Άρης λυσσασμένος, τριγύριζε, πιλαλώνοντας στα στενοδρόμια του χωριού κι έπεφτε πάνω στους περαστικούς να τους κατασπαράξει. Τούτη δω η λύσσα ήταν το πρώτο κρούσμα από τα δαγκώματα του περαστικού λυκόσκυλου. Τότε η μάνα τά' βαλε με τον πατέρα:

- Αν μ' άφηνες χτες να τον ξεκάνω, τώρα δε θά'χαμε τέτοια ντράβαλα.

- Μ' αφού, καλή μου, και συ, κατάλαβα πως τό' θελες, απολογήθηκε εκείνος σιγά:

- Τό' θελα, δεν τό' θελα, ο Άρης αλωνίζει στο χωριό και να δούμε το τέλος του, μOURMOΥΡΙΣΕ.

- Να δεις, που θα γυρέψει καταφύγιο εδώ, σε μας!

- Μακάρι, Παναγία μου, να τον λυτρώσουμε εμείς.

Μας μάζεψε όλους η μάνα στην αυλή. Ολάκερο το χωριό ξεσηκώθηκε, κραδαίνοντας στα χέρια φτυάρια, ξινάρια, λοστούς, τσεκούρια, δικράνια, παλούκια απ' τ' αλώνια κι έστρωσε το δυστυχημένο ζωντανό στο κυνήγι. Ένα κυνήγι άγριο μέχρι θανάτου. Ο Άρης, νιώθοντας τον κίνδυνο, αγριέψE, σαλτάρισε μάντρες και φράχτες, πέρασε, σαν αστραπή μέσ' από τον κλοιό των αντρών στην πλατεία του χωριού, ξέφυγε με το κεφάλι μπροστά, λάκισε έπειτα κατά την παραλία και μες στο σαλεμένο του μυαλό, από ένστικτο, όρμησε, σαν βολίδα, προς το σπίτι μας, πήδηξε τον ψηλό καλαμένιο φράχτη, βρέθηκε τρομαγμένος στην αυλή και με την ουρά στα σκέλια, χίμηξε στον χορταρένιο κάτοικα της Μάλτας. Ο όχλος, αναστατωμένος συγκεντρώθηκε με άγριες διαθέσεις γύρω μας και ζύγωσε απειλητικός το καλύβι της γίδας. Εμείς βλέπαμε τον Άρη ν' ανασαίνει γρήγορα και βαθιά, με μάτια ξαναμμένα και φωτερά, ενώ τα σάλια του έτρεχαν ποτάμι. Η γίδα, αποτραβηγμένη στην άκρη, τον κοίταζε με τα πελώρια μάτια της, σκιαγμένη, με προταμένο το πλατύ κούτελό της, έτοιμη ν' αμυνθεί εναντίον του φίλου της, αν χρειαζόταν. Συmpαράλιασε η χολή μας. Η μάνα στεκόταν απέναντι μ' ένα μακρύ φουρνόξυλο στο χέρι κι ο πατέρας έλειπε στη δουλειά. Κανένας από γύρω δεν τόλμαγε να πάει πιο κοντά στον κάτοικα της Μάλτας. Τότε η μάνα, πατώντας στα δάχτυλα, πλησίασε λοξά την πόρτα της γίδας, αλλά φαίνεται πως την πήρε είδηση ο Άρης, γιατί την ίδια στιγμή αντήχησαν άγρια ουρλιαχτά ανάκατα με δυνατά βελάσματα της κασίικας. Ο Άρης τινάζεται' έξω με μάτι θολό, βλέπει τον κλοιό του θανάτου, και, φέρνοντας βόλτες, εκεί κοντά στο σπιτάκι του, αποτόλμησε έναν απελπισμένο σάλτο, για να ξεπεράσει το φράχτη. Δεν τα κατάφερε όμως κι έπεσε εξουθενωμένος πίσω στο χώμα. Κείνη τη στιγμή ένα σιδερένιο παλούκι, που το πέταξε με δύναμη ο Γιάννης ο σιδεράς, χτύπησε με ξερό κρότο τον Άρη στο κεφάλι και τον άφησε στον τόπο. Η μάνα δε σάλεψε. Εμείς νιώσαμε ένα καυτό σίδερο να διαπερνάει τις καρδιές μας. Ο γερο - Σταύρος κόχEψε με νόημα τη μάνα. Εκείνη κατάλαβε τη σημασία της ματιάς του και, σηκώνοντας το φουρνόξυλο, κινήθηκε μOUTPOMÉNH προς το μέρος του. Ο γερος βιάστηκε να το σκάσει.

Όταν αραίωσε ο κόσμος, η μάνα πρόσεξε ένα κόκκινο γδάρσιμο πάνω στη μύτη της Μάλτας. Το ζωντανό είχε αγριέψει και δεν πλησίαζε το χορτάρι. Έμοιαζε, σαν να μην πίστευE πως ο καλός της φίλος ο Άρης, ξεχνώντας τη φιλία τους, της επιτέθηκε και τη δάγκωσε στη μύτη. Τα μεγάλα μάτια της ήταν γεμάτα απορία και φόβο. Πάλι από την αρχή. Ο καινούργιος στόχος τώρα η γίδα κι η πληγή της κι από κει και πέρα η αναμονή των σαράντα ημερών για την εκδήλωση της λύσσας. Αν το γδάρσιμο στη μύτη προερχόταν από το δόντι του Άρη, σίγουρα η Μάλτα βρισκόταν κοντά στη λύσσα. Τούτη η πελώρια μαλτέζικη γίδα, με τα κρεμασμένα αυτιά, τα δυο μακριά σκουλαρίκια στο λαιμό, το χιονάτο τρίχωμα και τη μαύρη βούλα καταμεσής στο κούτελο, με τα περίεργα σχιστά μάτια, σε χρώμα κάτασπρο με μια καφετιά οριζόντια γραμμή στη μέση, ήταν ένα ευγενικό ζώο, που γένναγε κάνα δυο φορές το χρόνο, είχε τη δύναμη καματερού και μας είχε μεγαλώσει με το άφθονο γάλα της.

Ο αλμπάνης, που καλέσαμε, μας είπε να μην τη σφάζουμε, γιατί μπορεί να υπήρχε στο αίμα της το μικρόβιο της λύσσας. Ούτε και το γάλα της να πιούμε, ήταν κι αυτό για τον ίδιο λόγο εξίσου επικίνδυνο. Έπρεπε να περάσουν σαράντα μέρες για να είμαστε σίγουροι. Ο πατέρας αγόρασε μια καινούργια μπιχλιμπιδωτή καπιστράνα, έδωσε τη γίδα σ' ένα λοστό σιδερένιο, αντί για το συνηθισμένο ως τότε παλούκι και από την ημέρα εκείνη δεν την πήγαμε ξανά στη βοσκή. Έτρωγε χορτάρι κι έτοιμη ταγή. Μόνον ο πατέρας κι η μάνα τη ζύγωναν με προσοχή. Άρμεγε η μάνα καθημερινά το γάλα της γίδας και το έπηξε μυζήθρες. Μια... δυο... τρεις... δεκατρείς... εικοσιτρείς... τριάντα οχτώ μέρες... Και ξαφνικά ένα ζεστό απομεσήμερο του φθινόπωρου η Μάλτα φάνηκε ανήσυχη: άρχισε να βελάζει επίμονα και μακρόσυρτα και να στριφογυρίζει με δύναμη γύρω από το βαρύ λοστό κι όπως τέντωνε το καινούργιο σκοινί με δύναμη, το λουρί της καπιστράνας χωνόταν βαθιά στα σάρκα της μύτης της, την αυλάκωνε και τη μάτωνε.

Φίδια φαρμακερά μας έζωσαν. Δίχως άλλο η Μάλτα είχε την τύχη του καημένου του Άρη. Όσο μάλιστα πέρναγε η ώρα, η ράχη της μύτης πρηζόταν, το τραύμα σχημάτιζε ένα πλατύ χαράκι στη μέση και τα σχιστά μάτια της, έτσι καθώς βάθαιναν στις κόγχες τους από το πρήξιμο, της έδιναν μιαν όψη διαβολική, που μας γέμιζε τρομάρα. Ωστόσο έφερνε βόλτες, βελάζοντας και με τη δύναμή της τράνταζε το σιδερένιο λοστό και τον λύγιζε στη μέση, σα νά 'ταν καλαμένιος. Στεκόμασταν εκεί όλοι του σπιτιού, σχηματίζοντας έναν κύκλο σ' απόσταση ασφαλείας και την κοιτάγαμε, ενώ συναι-

← σθήματα ανάμιχτα από συμπόνια και φόβο μπαινόβγαιναν μέσα μας. Όμως το βέλασμά της δεν ήταν απειλητικό, ήταν χαμηλό, μακρόσυρτο, παραποινιάρικο, πονεμένο, σαν ούρλιασμα πόνου. Πρώτη το πρόσεξε η μάνα. Πήγε και της έφερε από τ' αυλάκι μian αγκαλιά φρέσκια αγριάδα, που ήταν η αδυναμία της γίδας, αλλά το ζωντανό δεν την άγγιξε.

- Να δεις, που κάτι άλλο συμβαίνει, μουρμούριζε κι έβλεπε τη λύπη απλωμένη στο τριανταφυλένιο της πρόσωπο. Τη σιωπώσαμε εμείς τα παιδιά, κρεμασμένα από το στόμα της, χωρίς να μας απομακρύνει αυτή τη φορά, και συνέχισε:

- Την πονάω, γιατί τούτη σας έδωσε το στήθος της, ύστερ' από μένα. Κι ένα δάκρυ κύλησε χοντρό στο μάγουλό της.

- Τι άλλο να συμβαίνει; Δε βλέπεις πώς γυαλίζει η χάντρα των ματιών της, την έκοψε ο πατέρας.

- Πού' ναι, μωρέ, τα σάλια κι οι αφροί της λύσσας; Του φώναξε αποστομωτικά:

- Έλα, έλα, οι γίδες δεν είναι σκυλιά!

- Κι εγώ σου λέω πως δεν είναι λυσσασμένη, επίμεινε εκείνη.

Ήταν πια νύχτα, πέρασαν τα μεσάνυχτα και κανείς δεν το κούναγε από το πόστο του. Καμιά βοήθεια δεν είμαστε σε θέση να της δώσουμε. Μας θέριζε η αγωνία κι ο πόνος. Κι αυτή η δυστυχισμένη δός του και γυρόφερνε στο χοντρό λοστό, δίχως σταματημό κι όσο τράβαγε το σκοινί, τόσο το σκληρό λουρί της καπιστράνας χωνόταν στη σάρκα της και την έκανε να βελάζει πονεμένα.

- Θα πάω να της λύσω το καπίστρι, ξέσπασε σε μια στιγμή η μάνα, μη αντέχοντας το μαρτύριο του ζωντανού κι απομακρύνθηκε γοργά από κοντά μας.

- Να κάτσεις στ' αυγά σου, τη μάλωσε ο πατέρας.

Μα εκείνη βρισκόταν κιόλας μακριά και δεν τον άκουγε. Σε λίγο ξαναγύρισε αγνώριστη. Φορούσε διπλά παντελόνια, πέτσινο σακάκι, κουμπωμένο ως το λαιμό, τις γαλότσες, τα χοντρά γάντια του πατέρα και μια μάλλινη χοντρή σκούφια στο κεφάλι. Όλοι τρομάξαμε. Άρπαξε μια χεριά χορτάρι απ' το κοφίνι και ζύγωσε αργά τη Μάλτα, που δεν έδειξε καμιά επιθετική διάθεση. Αντίθετα, σα να περίμενε τούτη τη βοήθεια, έσυρε την πρησμένη της μύτη πάνω στο παντελόνι της μάνας κι έμεινε εκεί ακίνητη, περιμένοντας. Σβέλτα και με προφύλαξη η μάνα, έπιασε την κόπιτσα της καπιστράνας κι απότομα την ξεθιλούκωσε. Το ζωντανό άφησε ένα μακρόσυρτο βέλασμα, κάτι σαν ανακούφιση κι έφερε μια βόλτα γύρω από το λοστό. Ο πατέρας σκιάχτηκε:

- Φυλάξου, θα σε δαγκώσει! Ρέκαξε κι έκανε να τρέξει δίπλα της.

- Κάτσε στη θέση σου, κοντά στα παιδιά, τον αποστόμωσε, χωρίς να γυρίσει προς το μέρος του κι έχοντας στραμμένη την προσοχή της στις κινήσεις της Μάλτας. Μονάχα φέρε μου το λαδοροῖ για ν' αλείψω με λάδι την πληγή, που της έκανε η καπιστράνα κι αυτό είν' όλο, συνέχισε.

Ο πατέρας συμμορφώθηκε αμίλητος. Η Μάλτα γονάτισε ελαφρά κι όταν της άλειψε την πληγή με λάδι, ξάπλωσε ήσυχη κι έκλεισε τα σχιστά της μάτια.

- Η καινούργια καπιστράνα, που της βάλαμε γι' ασφάλεια, της πλήγιασε τη μύτη κι αυτό ήταν όλο κι όλο, μας εξήγησε η μάνα.

Μια γαλήνη, σαν ξανθό μέλι, κύλησε μέσα μας και πήγαμε να κοιμηθούμε, γιατί είχε αρχίσει να γλυκοχαράζει πίσ' απ' το βουνό...

Οι μυζήθρες στο πάτερο ψηλά πλήθαιναν, καθώς οι μέρες περνούσαν. Κανείς όμως δεν τόλμαγε να τις δοκιμάσει. Όταν κάναμε κουβέντα στη μάνα, εκείνη δεμίλαγε, αλλά μόνο χαμογελούσε κάπως αινιγματικά. Και μια μέρα ο πατέρας της είπε:

- Λενιώ, σήμερα, πού' ναι Κυριακή, δε βάζεις να δοκιμάσουμε τη γεύση, που έχουν οι μυζήθρες. Αλλιώς να τις πετάξουμε.

Τον κοίταξε λοξά, με νόημα κι αποκρίθηκε:

- Σήμερα έφτιαξα λαζάνια με κιμά για το μεσημέρι και θα βάλουμε μυζήθρα από την εποχή της λύσσας!

Όταν καθίσαμε στο τραπέζι τα λαζάνια, ζεματισμένα με φρέσκο βούτυρο και περιχυμένα με ζεστό κιμά, άχιζαν γαργαλιστικά. Αλλά κανένας δεν άπλωσε να δοκιμάσει, μόλις η μάνα έριξε πάνω τους άφθονη την τριμμένη μυζήθρα.

- Φάτε άφοβα, έβαλα απλά μυζήθρα της λύσσας. Πάλι κανείς δε σήκωσε πιρούνι. Βλέποντας το δισταγμό μας, μας φώναξε ενθαρρυντικά:

- Φάτε, μη σκιαζόσαστε, μωρέ, εγώ πρώτη δοκιμάζω τη μυζήθρα από την ημέρα, που ξεθιλούκωσα την καπιστράνα της Μάλτας! Κι αμέσως άρχισε να τρώει μεγάλες πιρουινίες, σα να μην έτρεχε τίποτα. Ο πατέρας την κοίταξε ξαφνιασμένος κι ένωσε να νοτίζεται το βλέφαρό του. Σηκώθηκε αργά και τη φίλησε στο μέτωπο:

- Η μάνα σας, παιδιά, είν' ένας θησαυρός, ποτέ δε θα φύγει από κοντά μας, γιατί η καρδιά της είναι αθάνατη! Κι άρχισε να τρώει λαίμαργα... Εμείς την μιμηθήκαμε...

Η μάνα άστραψε μ' ένα πλατύ χαμόγελο.

Κι όμως όταν σήμανε η ώρα της, η μάνα πέταξε, σαν πουλάκι, στην αγκαλιά μας, δίχως να μπορέσουμε να της δώσουμε καμιά βοήθεια. Έφυγε ήρεμη και θαρραλέα, όπως είχε ζήσει: περήφανη και μοναδική...

Πολιτιστική έκρηξη, 2700 π.Χ.

Διονυσίου Κατσούλη, Ιερέως - Αρχαιολόγου

Η μελέτη του ιερέως - αρχαιολόγου Διονυσίου Κατσούλη, που δημοσιεύεται στη συνέχεια, αποτελεί μια ιστορικο-θεολογική αναδρομή στην προϊστορία και στην Ελληνική προϊστορία και κομίζει πλήθος επιστημονικών και θεολογικών στοιχείων, τα οποία τεκμηριώνονται βιβλιογραφικά αναφορικά με την προέλευση των λαών και τα πρώτα πολιτιστικά βήματα της τότε ανθρωπότητας. Ανεξάρτητα αν συμφωνούμε ή διαφωνούμε με τις θέσεις του συγγραφέα, σημειώνουμε ότι αυτή απειχεί την προσωπική άποψη, στηριγμένη σε επίσημες πηγές και ως κατάθεση ιστορική και θεολογική παίρνει τη θέση της στα «Λιμενικά Χρονικά».

Κατά τη διάρκεια της Πρώιμης Εποχής του Χαλκού, που ξεκινά γύρω στο 3000 π.Χ. στους περισσότερους πολιτισμούς της ανατολικής Μεσογείου, παρατηρείται στην ίδια περίπου χρονική περίοδο ξαφνική πολιτιστική άνοδος και τεχνολογική πρόοδος. Εμφανίζονται πόλεις με μνημειακή αρχιτεκτονική και αναπτύσσονται νέες τέχνες και τεχνικές, με κυριότερη αυτή της μεταλλουργίας, η οποία ανατρέπει τα προγενέστερα δεδομένα των νεολιθικών κοινωνιών.

Η χρονική αυτή περίοδος είναι περίπου στο 2700 π.Χ., που θα μπορούσε να θεωρηθεί ένα *terminus post quem*, δηλαδή μια χρονολογία μετά την οποία έχουμε κάποια νέα δεδομένα. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι κάτι σημαντικό συμβαίνει τότε και ακολουθεί αμέσως η παράλληλη ανάπτυξη όλων των μεγάλων πολιτισμών της αρχαιότητας (Ελληνικού, Αιγυπτιακού, Ινδικού). Οπωσδήποτε, το επίκεντρο βρίσκεται στη Μεσοποταμία και στο Σουμεριακό πολιτισμό, ο οποίος είναι ο πρώτος στον οποίο εμφανίζονται μεγάλες και οργανωμένες πόλεις, ενώ ταυτόχρονα οι Σουμεριοί θεωρούνται οι πρώτοι άνθρωποι που εφεύραν τη γραφή, τη χρήση του τροχού και άλλα (γεωμετρία, αστρονομία).

Η επίδραση του πολιτισμού των Σουμερίων στους γύρω πολιτισμούς θεωρείται αναμφισβήτητη από τους αρχαιολόγους. Γιατί, όμως, γίνεται τόσο ραγδαία μετά το 2700; Όλοι οι παραπάνω πολιτισμοί, εκτός της Μεσοποταμίας, είχαν περάσει από τη Νεολιθική εποχή στην εποχή του Χαλκού, γύρω στο 3000 π.Χ., και ήταν ήδη σε φάση ανάπτυξης. Μόνο που αυτή η ανάπτυξη ήταν σταδιακή, σε αργούς ρυθμούς, ενώ μετά το 2700 η πολιτιστική πρόοδος αποκτά ταχύ ρυθμό και γίνονται αλματώδη βήματα, σαν να συνέβη κάποια έκρηξη που αλλάζει απότομα την πορεία των αρχαίων πολιτισμών.

Τα αρχαιολογικά δεδομένα μάς οδηγούν στο να αναζητήσουμε κάποιο συνταρακτικό γεγονός που συμβαίνει κάπου μεταξύ του 28ου και 27ου αι.π.Χ. και προκαλεί σαρωτικές αλλαγές και εξελίξεις στην ιστορία. Η απάντηση σχετίζεται με ένα άλλο συγκλονιστικό συμβάν που έγινε στη Μεσοποταμία και συνδέεται και με την ιστορία των Σουμερίων, τον κατακλυσμό.

Ο κατακλυσμός της Μεσοποταμίας

Η κοιλάδα της Μεσοποταμίας, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, ταλαιπωρείται από πλημμύρες, που σχετίζονται με την υπερχειλίση των δύο μεγάλων ποταμών, του Τίγρη και του Ευφράτη. Όμως, στη μνήμη των Σουμερίων και των γύρω λαών στη Μέση ανατολή διατηρήθηκε και καταγράφηκε στις πήλινες πινακίδες σφηνοειδούς γραφής μία πρωτόγνωρη και τεραστίων διαστάσεων βροχόπτωση, που σάρωσε τις πόλεις της Μεσοποταμίας, την εποχή που κυριάρχη πόλη ήταν η Εριντού (Eridu), και έπειτα η κυριαρχία πέ-

ρασε στην πόλη Κις (Kish).

Αυτό το γεγονός στη σουμεριακή γλώσσα αποδόθηκε με τη λέξη *amargu*, στα ακκαδικά - βαβυλωνιακά *abuibu*, στα εβραϊκά *magguil* και στα ελληνικά κατακλυσμός. Με τις ανασκαφές που ξεκίνησαν εντατικά στη Μεσοποταμία τη δεκαετία του 1920 άρχισαν να αποκαλύπτονται και τα ίχνη του κατακλυσμού στη στρωματογραφία των αρχαίων πόλεων, δηλαδή μέσα στα επάλληλα στρώματα οίκησης εμφανίζονταν ξαφνικά ένα στρώμα λάσπης και μετά βρισκόνταν ξανά ίχνη οίκησης.

Χάρτης με τις πόλεις των Σουμερίων.

Βέβαια, ο κατακλυσμός δεν άφησε παντού τα ίδια ίχνη. Ο πρώτος που τον εντόπισε ήταν ο Γούλλεϋ (Leonard Woolley), ο ανασκαφέας της πόλης Ουρ, το 1929. Κάτω από τους βασιλικούς τάφους (όπως τους ονόμασε) βρέθηκαν πήλινες πινακίδες και άλλα αντικείμενα, που χρονολογούνται στο 3000π.Χ. (Fisher 2008, σελ. 94) και έπειτα βρέθηκε στρώμα λάσπης πάχους από 2.40 ως 3 μέτρα.

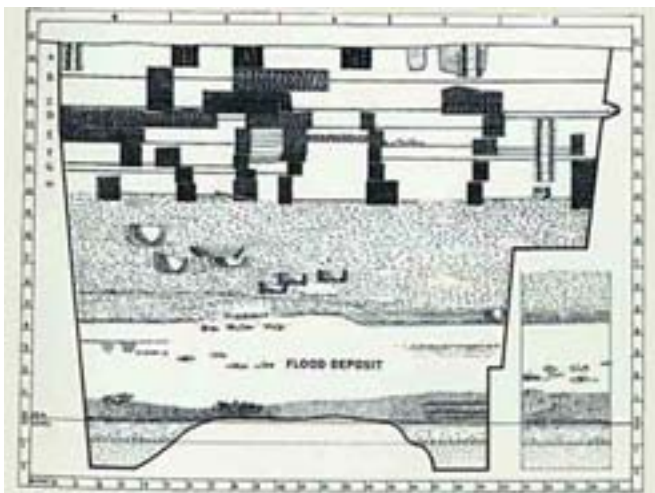

Fig. 21. Flood Layer at Kish. Fig. 22. Pre-Flood Chariot. (Courtesy of the Field Museum of Natural History.)

Το στρώμα του κατακλυσμού στην Ουρ.

Ο Γούλλεϋ πολύ εύστοχα είχε επισημάνει τα εξής: "Η-μασαν πολύ τυχεροί που βρήκαμε έστω και κάποια ίχνη από τη λάσπη, διότι μια πλημμύρα δεν αφήνει παντού το ίδιο στρώμα λάσπης. Αντίθετα, στα σημεία όπου η ορμή του νερού είναι μεγαλύτερη, αυτή μπορεί να παρασύρει το χώμα αντί να αφήσει πίσω του λάσπη. Η λάσπη εναποτίθεται εκεί που η ροή του νερού αποδυναμώνεται από κάποιο εμπόδιο." (Uhlig 2002, σελ. 109).

Την ίδια περίοδο έγιναν ανασκαφές και στην πόλη Κις από τον Λάγκτον (Stephen Langdon), ο οποίος επίσης βρήκε στρώμα λάσπης μικρότερου πάχους, κάτω από το οποίο μάλιστα βρέθηκε ένα τετράτροχο άρμα με τους σκελετούς των ζώων στους άξονες. Ο Λάγκτον, όπως και ο Γούλλεϋ, συνέδεσε το στρώμα αυτό με τον κατακλυσμό και το χρονολόγησε γύρω στο 3300 π.Χ. (Fisher 2008, σελ 95).

Το στρώμα του κατακλυσμού στην Κις.

Τα ευρήματα και οι ερμηνείες των ανασκαφών αμφισβητήθηκαν έντονα. Καθώς σε αρκετές πόλεις βρέθηκαν ίχνη από πλημμύρες που διέκοπταν τη στρωματογραφία, τέθηκε το ερώτημα ποιο τελικά είναι το στρώμα που συνδέεται με τη γιγάντια πλημμύρα των κειμένων και των παραδόσεων, όπως επίσης και με την αναφορά του βιβλίου της Γενέσεως στην Αγία Γραφή.

Πολλοί ερευνητές αναζητούν τη χρονική στιγμή του κατακλυσμού μεταξύ 3000 και 2900 (Samuel Noah Kramer, Reflections on the Mesopotamian Flood, the cuneiform data new and old, Expedition Summer 1967 & Max Mallowan, Noah's Flood reconsidered, Iraq, Vol. XXVI 1964, 62-83). Αν συνδυάσουμε, όμως, τα αρχαιολογικά δεδομένα με τα κείμενα των Σουμερίων (κυρίως τον Κατάλογο των Βασιλέων, Sumerian King List), παρατηρούμε ότι αποκλείεται να συνέβη τόσο αργά - στην καλύτερη περίπτωση (ίσως να συνέβησαν κάποιες άλλες πλημμύρες τότε, όχι όμως ο μεγάλος amaru - abubu!

Η απόδειξη είναι απλή. Ο Κατάλογος των Βασιλέων αναφέρει σαφώς ότι πριν από τον κατακλυσμό υπήρχαν πέντε (μεγάλες για την εποχή) πόλεις, με κορυφαία την Εριντού. Μετά η βασιλεία μεταφέρθηκε στην Κις και αργότερα στην Ουρούκ (Uruk, Warka). Οπότε η Κις και η Ουρούκ (όπως και η Ουρ) αναπτύχθηκαν ως πόλεις μετά τον κατακλυσμό, ενώ πριν ήταν ασήμαντα χωριά στα μάτια των Σουμερίων.

Με βάση τους αρχαιολόγους, τόσο η Κις όσο και η Ουρούκ εξελίσσονται σε πόλεις μετά το 3200. Ιδίως το 2900 η

Ουρούκ ήταν μια μεγαλούπολη, που δεν δείχνει να επλήγη από κάποιον κατακλυσμό. Γύρω στο 3000 π.Χ χτίστηκαν και τα μεγαλειώδη (για την εποχή) τείχη της, ενώ η πολεοδομική και πολιτιστική της επέκταση είναι αδιάκοπη. Ακόμη και αν δεν υπήρχαν ίχνη λάσπης, ο κατακλυσμός θα άφηνε ίχνη καταστροφής στην Ουρούκ και θα γινόταν αντιληπτός από τους αρχαιολόγους.

Αναπαράσταση του Λευκού Ναού του Αν(ού) στην Ουρούκ.

Ο μεγάλος κατακλυσμός, επομένως, συνέβη πριν από το 3200, πριν από τη μεγάλη άνθιση και ακμή της πόλης Ουρούκ. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το στρώμα λάσπης που ανακάλυψε ο Λάγκτον στην πόλη Κις ήταν το αποτέλεσμα του τρομερού κατακλυσμού, που ξέσπασε κάπου στο 3300 ή και λίγο αργότερα, πάντως σίγουρα πριν από το 3200, και όχι μεταξύ 3000 και 2900 π.Χ. σε επίπεδο απόλυτης χρονολόγησης, ενώ σε επίπεδο εποχών συνέβη κατά την περίοδο Ουρούκ 4 (Uruk IV) και όχι στην Ουρούκ 3 (Uruk III ή Jemdet Nasr). Όταν τα νερά του κατακλυσμού κατέληξαν στον περσικό κόλπο και στέγνωσε το έδαφος, οι Σουμερίοι ξανακατοίκησαν τις πόλεις τους, αλλά για κάποιο λόγο προτίμησαν για νέα έδρα τους την Κις και όχι ξανά την Εριντού.

Ο Γούλλεϋ και ο Λάγκτον πίστευαν στην αξιοπιστία της Αγίας Γραφής, ενώ αρκετοί άλλοι "αντιχριστιανοί" επιστήμονες ενοχλήθηκαν αφάνταστα, βλέποντας την αρχαιολογία να επαληθεύει την Αγία Γραφή με θεαματικό τρόπο! Κάπως έτσι προέκυψαν οι αμφισβητήσεις που υπάρχουν μέχρι σήμερα. Αρνητικό ρόλο έπαιξε και το γεγονός ότι ως προς τη χρονολογία του βιβλικού κατακλυσμού υπάρχει αντίθεση ανάμεσα στην ελληνική μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης των Ο' (Εβδομήκοντα, Septuagint) που χρησιμοποιεί μέχρι σήμερα η Ορθόδοξη Εκκλησία μας, και στο εβραϊκό πρωτότυπο, που χρησιμοποιούν οι Δυτικοί.

Αυτή η διαφορά μπέρδευσε αρκετούς ανθρώπους στη Δύση και τους έκανε να αναζητούν την εποχή του κατακλυσμού στο 2400 π.Χ., κάτι ασυμβίβαστο με όλα τα δεδομένα, και παράλληλα να δίνουν "τροφή" στους επιστήμονες-εχθρούς του Χριστιανισμού, για να ειρωνεύονται την αξιοπιστία της Αγίας Γραφής. Η αρχαιολογία δικαίωσε πανηγυρικά την ελληνική μετάφραση, με βάση την οποία ο κατακλυσμός έγινε το 3266 π.Χ., κάτι που εναρμονίζεται πλήρως με τη χρονολόγηση του Λάγκτον και τα υπόλοιπα στοιχεία.

Χαρακτηριστικό είναι ένα άρθρο που δημοσιεύθηκε σε εφημερίδα την εποχή των μεγάλων ανασκαφών και δημοσιεύει τις απόψεις του Λάγκτον και του επιχειρηματία και ε-

ρευνητή Charles Marston (The Morning Bulletin, Rockhampton, 3 Μαΐου 1933 - <http://trove.nla.gov.au/ndp/del/article/54728654>), που με βεβαιότητα συνδέουν τη βιβλική αναφορά των Ό με τα πορίσματα των ανασκαφών.

Το άλλο μεγάλο πρόβλημα είναι το ότι για αιώνες θεωρήθηκε ότι ο κατακλυσμός της Βίβλου ήταν παγκόσμιος, κάτι που επίσης είναι εσφαλμένο και προβλημάτισε πολλούς ερευνητές, αλλά αποδεικνύεται ότι ήταν τοπικός, στην κοιλάδα της Μεσοποταμίας. Ο κατακλυσμός οδήγησε τη στάθμη των υδάτων σε ύψος 15 πήχων, που αντιστοιχεί σε 7 ή 8,5 μέτρα (Γέν.7,20), όσο χρειαζόταν για να καλυφθούν οι χαμηλοί λόφοι της κοιλάδας της Μεσοποταμίας. Οι γύρω περιοχές, όπως η Περσία, η Συρία-Παλαιστίνη και η Αρμενία προφανώς δεν επηρεάστηκαν άμεσα, καθώς έχουν ορεινές περιοχές με μεγάλο υψόμετρο.

Αυτή η τόσο σημαντική λεπτομέρεια της Βίβλου "δέκα πέντε πήχεις επάνω υψώθη το ύδωρ και επεκάλυψεν πάντα τα όρη τα υψηλά" εννοώντας την περιοχή του σημερινού Ιράκ και όχι όλη τη γη (διότι τότε θα έπρεπε να φτάσει το νερό σε ύψος 10 χιλιομέτρων!) παραβλέφθηκε από πολλούς και προέκυψαν πλήθος από λανθασμένες θεωρίες και σχόλια.

Η κιβωτός του Νώε, ψηφιδωτό από τον Άγιο Μάρκο Βενετίας.

Σύνδεση κατακλυσμού και πολιτισμικής έκρηξης

Στους επόμενους αιώνες δεν συνέβη ξανά κάποιο τόσο συγκλονιστικό γεγονός, μέχρι που φτάνουμε στο 2700 π.Χ., όπου όπως αναφέραμε αρχικά, αναζητούμε το γεγονός που επηρέασε την παγκόσμια ιστορία. Ας κινηθούμε και πάλι με οδηγό τα αρχαιολογικά στοιχεία των μεγάλων πολιτισμών της εποχής και ύστερα θα εντοπίσουμε το πώς συνδέονται όλα αυτά με όσα προαναφέραμε για τον κατακλυσμό και τη Βίβλο.

Αιγαίο - Ελλάδα

Στην Ελλάδα εκείνη την εποχή περνάμε από την ΠΕ I στην ΠΕ II (Πρωτοελλαδική) και παρατηρούμε συνολικά στις τρεις πολιτιστικές ζώνες (Πρωτοελλαδικός, Πρωτοκυκλαδικός και Πρωτομινωικός ή Προανακτορικός) του Αιγαίου ταυτόχρονη ανάπτυξη, κυρίως βέβαια στην Κρήτη, όπου η ανάπτυξη είναι ταχύτερη και οδηγεί σταδιακά στην εμφάνιση μεγάλων πόλεων και τελικά ανακτόρων.

Η απότομη αλλαγή που συμβαίνει τόσο στην Κρήτη, όσο και στο υπόλοιπο Αιγαίο, μετά το 2700, έχει επισημανθεί από τους αρχαιολόγους εδώ και αρκετά χρόνια.: "Την πρώ-

τη μεταβατική φάση της Προανακτορικής Περιόδου ακολουθεί μια ξαφνική άνθιση του πολιτισμού και μια ουσιαστική μεταβολή της ζωής στην Κρήτη. Η ίδια αλματώδης εξέλιξη παρατηρείται και στα άλλα δύο πεδία του Αιγαίου Πολιτισμού, στο κυκλαδικό και στο ελλαδικό, καθώς και στην Τροία και στη Λήμνο (θησαυροί Πριάμου και Πολιόχνης). Φαίνεται ότι σ' αυτή την περίοδο σημειώνεται μια πολιτιστική ενίσχυση του μεσογειακού στοιχείου από την Ανατολία " (ΙΕΕ, Τόμος Α',σελ.111).

Συγκεκριμένα, στην Κρήτη την ΠΜ ΙΙΑ (πρωτομινωική) παρατηρούμε πληθυσμιακή αύξηση, με πιθανή έλευση στο νησί νέου πληθυσμού γύρω στο 2600 (ΙΕΕ, σελ. 110) , καθώς πολλαπλασιάζονται οι οικισμοί και παρατηρούνται τα παρακάτω στοιχεία: εντατική κατοίκηση σε περιοχές με εύφορη γη ή δίπλα στη θάλασσα, σημαντικές παράκτιες θέσεις λειτουργούν ως κέντρα θαλάσσιου εμπορίου, σημεία εισόδου, παραγωγής και διακίνησης πρώτων υλών, αντικειμένων και τεχνολογικής γνώσης κυκλαδικής προέλευσης. Τέλος, είναι φανερός υψηλός βαθμός τεχνικής εξειδίκευσης και τοπικά εργαστήρια παράγουν υψηλής ποιότητας προϊόντα με σκοπό την ευρεία διακίνηση.

Στοιχεία όπως ανάπτυξη μεταλλοτεχνίας, άνθιση εμπορίου και αύξηση οικισμών εμφανίζονται γενικότερα στην Ελλάδα κατά την ΠΕ ΙΙ. Το στοιχείο που απουσιάζει ακόμη στην Ελλάδα αυτής της εποχής είναι η μνημειακή αρχιτεκτονική (ογκώδη παλάτια, τεράστιοι ναοί κ.λπ), που αναπτύσσεται στους γύρω πολιτισμούς, αλλά στην Ελλάδα εμφανίζεται με τα παλαιά μινωικά ανάκτορα μετά το 2000 π.Χ.

Αναπαράσταση του Νέου Ανακτόρου στην Κνωσό.

Μεσοποταμία

Η Μέση Ανατολή κατά την Πρώιμη εποχή του Χαλκού.

◀ Στην κοιλάδα της Μεσοποταμίας συνεχίζει η άνθιση του σουμεριακού πολιτισμού και τώρα αρχίζει η πρώτη δυναστική περίοδος (Early Dynastic II). Οι Σουμέριοι δεν κατάφεραν να συστήσουν ένα ενιαίο κράτος σαν της Αιγύπτου, αλλά παρέμειναν διαιρεμένοι σε αυτόνομες πόλεις-κράτη. Και εδώ έχουμε την εμφάνιση μνημειακής αρχιτεκτονικής, με τα περίφημα ζιγκουράτ (ναοί σε σχήμα βαθμιδωτής πυραμίδας), τα οποία εμφανίζονται αιώνες πριν, αλλά τώρα πλέον αποκτούν μεγαλύτερες διαστάσεις.

Αναπαράσταση ενός Ζιγκουράτ στη Μεσοποταμία.

Αίγυπτος

Στην Αίγυπτο εγκαινιάζεται η περίοδος του Παλαιού Βασιλείου, με τον Φαραώ Τζοσέρ (2681-2648). Τότε αρχίζουν να κτίζονται τα πρώτα μνημειώδη οικοδομήματα στην Αίγυπτο, με αφετηρία τη βαθμιδωτή πυραμίδα στη Σακκάρα με αρχιτέκτονα τον Ιμχοτέπ (Saqqara, νεκρόπολη της Μέμφιδος).

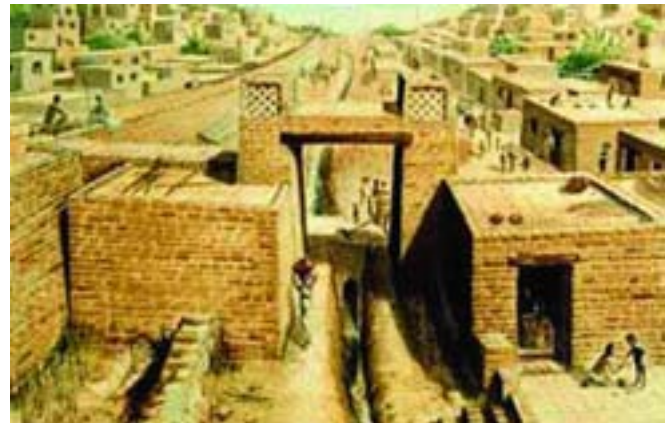
Η πρώτη πυραμίδα της Αιγύπτου.

Ινδία

Ancient Indus Civilization

Προς το τέλος του 27ου αιώνα αναπτύσσεται ραγδαία και ο πολιτισμός στην κοιλάδα του Ινδού ποταμού, ιδίως στις πόλεις Χαράππα (Harappa) και Μοχένζο Ντάρο (Mohenjo-Daro), οι οποίες εντυπωσιάζουν με τον πολεοδομικό σχεδιασμό τους και το εξελιγμένο σύστημα ύδρευσης και αποχέτευσης, με το οποίο προστατεύονταν από τις πλημμύρες του Ινδού ποταμού. Οι ομοιότητες στον τομέα της εκμετάλλευσης του νερού με τα αντίστοιχα τεχνολογικά επιτεύγματα της μινωικής Κρήτης είναι εντυπωσιακές.

Αναπαράσταση πύλης στην πόλη Χαράππα.

Κίνα

Μεταξύ μύθου και ιστορίας βρίσκουμε το 2697 και στην Κίνα σημάδια ξαφνικής ανάπτυξης, με τον λεγόμενο Κίτρινο Αυτοκράτορα (Huangdi), ο οποίος θεωρείται κατά παράδοση ο εμπνευστής του κινεζικού πολιτισμού και ο εισηγητής πολλών εφευρέσεων, που έβγαλε την Κίνα από την πρωτόγονη κατάσταση.

Αμερική

Χάρτης του Περού και των αρχαιολογικών θέσεων.

Ακόμη πιο μακριά, στη Νότια Αμερική, παρατηρούμε ότι πάλι μετά το 2700 ανθίζει ο πολιτισμός στην περιοχή του σημερινού Περού, αιώνες πριν αναπτυχθούν στην ίδια περιοχή οι Ίνκα, στις πόλεις Καράλ (Caral, πολιτισμός Norte Chico), όπου εντυπωσιάζουν τα ερείπια βαθμιδωτών πυραμίδων, Ελ Παραίσο (El Paraiso) και Παράκας (Paracas).

Ερείπια βαθμιδωτής πυραμίδας στην πόλη Καράλ

Σύνδεση καιακλυομού - πολιτιστικής έκρηξης

Με βάση τις γενεαλογίες και τις ηλικίες των πατριαρχών πριν από τον Αβραάμ, από την ελληνική μετάφραση και πάλι της Παλαιάς Διαθήκης, υπολογίζουμε ότι 532 χρόνια μετά τον κατακλυσμό συνέβη το γεγονός της ανοικοδόμησης του πύργου της Βαβέλ, το οποίο οδήγησε στη δημιουργία νέων εθνών. Εφόσον ο κατακλυσμός συνέβη στο 2734 π.Χ., μετά από 532 χρόνια φτάνουμε στο 2734 π.Χ., δηλαδή κοινά στο έτος - κλειδί 2700! Οπότε η Βίβλος μάς δίνει την απάντηση στο μυστήριο γύρω από το φαινόμενο της πολιτιστικής έκρηξης: οφείλεται στη διάσπαση και διασπορά των εθνών στη Βαβέλ.

Φυλή Αδάμ

Προκειμένου να κατανοήσουμε το βαθύτερο νόημα των δύο αυτών καθοριστικών γεγονότων (κατακλυσμός, πύργος Βαβέλ), θα έπρεπε να αναφέρουμε πλήθος στοιχείων.

Ας αναφερθούμε αρχικά στη φυλή Αδάμ. Εκτός από τον πρώτο άνθρωπο, που ονομάζεται Αδάμ, στη Γένεση βλέπουμε ότι οι απόγονοι του Αδάμ από τον τρίτο γιο του, τον Σηθ, ονομάζονται επίσης Αδάμ. Είναι η λεγόμενη φυλή Αδάμ (δηλαδή οι απόγονοι του Σηθ), η οποία διατηρούσε ανόθευτη την πίστη στον αληθινό Θεό και από την οποία επρόκειτο να γεννηθεί ο Μεσσίας, ο Ιησούς Χριστός. Αυτή η φυλή κατοικούσε στη Μεσοποταμία, μαζί με τους Σουμερίους και άλλους λαούς γύρω.

Δυστυχώς, η φυλή Αδάμ άρχισε σταδιακά να κάνει μικτούς γάμους με τους άρχοντες των γύρω λαών (Γέν.6,2), με αποτέλεσμα να αρχίσει να αλλοιώνεται ηθικά. Οι Σουμέριοι, με τους οποίους κυρίως αναμείχθηκαν οι "Αδαμίτες", ήταν εξαιρετικά ανήθικοι σε θέματα γενετήσιου ενστίκτου και διέπρατταν πράγματα τα οποία "... αισχρόν έστι καί λέγειν"(Εφ.5,12). Ο Θεός όμως ήθελε να παραμείνει αγνή τουλάχιστον αυτή η γενιά - φυλή και μην παρασυρθεί σε ασέβεια ή σε λάθος θρησκευτικές αντιλήψεις (λ.χ. ειδωλολατρεία).

Τελικά η πνευματική και ηθική αλλοίωση προχώρησε τόσο πολύ, που η φυλή Αδάμ στα τέλη της 4ης π.Χ. χιλιετίας είχε ξεπέσει πλήρως και είχε απομακρυνθεί οριστικά από τον Θεό (Γέν.6,4 και εξής). Ο κατακλυσμός, επομένως, στόχευε στην εξάλειψη και αναγέννηση της ξεπεσμένης φυλής Αδάμ και όχι ενάντια στην υπόλοιπη ανθρωπότητα, που έμεινε ανεπηρέαστη από το γεγονός. Προφανώς σώθηκαν και Σουμέριοι (ιδίως οι έμποροι που έλειπαν σε ταξίδια) και άλλες φυλές της Μεσοποταμίας, όσοι κατοικούσαν κοντά στα γύρω βουνά, όπως οι Ελαμίτες.

Ο Νώε ήταν ο μόνος, ανάμεσα σε χιλιάδες ανθρώπους της φυλής, που είχε μείνει ευλαβής και πιστός στον Θεό και ο Θεός χρησιμοποίησε τον άξιο και δίκαιο Νώε και την οικογένειά του για να αναγεννήσει τη φυλή Αδάμ. Ο Νώε, η γυναίκα του, οι τρεις γιοι του, Σημ, Χαμ και Ιάφεθ, και οι γυναίκες των γιων του, σύνολο οκτώ πρόσωπα, γλιτώνουν μέ-

σω της κιβωτού και συνεχίζουν τη ζωή στη Μεσοποταμία και την αναπαραγωγή αυτής της φυλής.

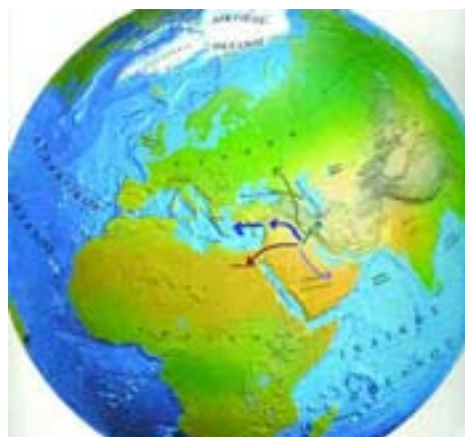

Ο Νώε κατασκευάζει την κιβωτό. Ψηφιδωτό από την Καπέλλα Παλατίνια στο Παλέρμο της Σικελίας.

Μέχρι τον καιρό της ανοικοδόμησης του πύργου της Βαβέλ ολόκληρη η φυλή Αδάμ (ή το μεγαλύτερο τμήμα της) κατοικούσαν από κοινού στη Μεσοποταμία και μιλούσαν την ίδια γλώσσα. Κάποια στιγμή αποφάσισαν να κτίσουν έναν πελώριο πύργο, για να ικανοποιήσουν τον εγωισμό και την υπερηφάνειά τους, τον γνωστό πύργο της Βαβέλ. Ο Θεός όμως, ο οποίος "υπερηφάνους αντιτάσσει"(Ιακ.4,6), ανέτρεψε τα σχέδιά τους (να χτίσουν ένα πύργο μέχρι τον ουρανό) με υπερφυσικό τρόπο, συγχέοντας τη γλώσσα τους και δημιουργώντας ταυτόχρονα πλήθος γλωσσών, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να συνεννοηθούν και να συνεχίσουν τα οικοδομικά έργα.

Αυτή η σύγχυση - μπέρδεμα των γλωσσών (βαβέλ στα εβραϊκά) δημιούργησε διάφορα έθνη, καθώς κάθε ομόγλωσση ομάδα ανθρώπων μετατράπηκε ταυτόχρονα σε ξεχωριστό έθνος. Παράλληλα άρχισε η διασπορά των εθνών, καθώς έπαψαν να κατοικούν όλοι μαζί και εγκαταστάθηκαν σε άλλες περιοχές της γης. Αμέσως μετά τον κατακλυσμό ο Θεός είχε ευλογήσει την οικογένεια του Νώε και τους ζήτησε να γεμίσουν τη γη, δηλαδή να εξαπλωθούν παντού (Γέν.9,1).

Αυτό ήταν το σχέδιο του Θεού και φαίνεται ότι το γνώριζαν οι άνθρωποι της φυλής Αδάμ, όπως φαίνεται από τη φράση "και ποιήσωμεν εαυτοίς όνομα προ του διασπαρήναι επί προσώπου πάσης της γης" (Γέν.11,4). Τελικά, χρειάστηκε να επέμβει ο Θεός για να γίνει η διασπορά της φυλής σε όλο τον κόσμο, μέσω της σύγχυσης, εκτός από να τους πλήξει την υπερηφάνεια.

"Ότε καταβάς τās γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν έθνη ο Ύψιστος..." Κοντάκιο Πεντηκοστής.

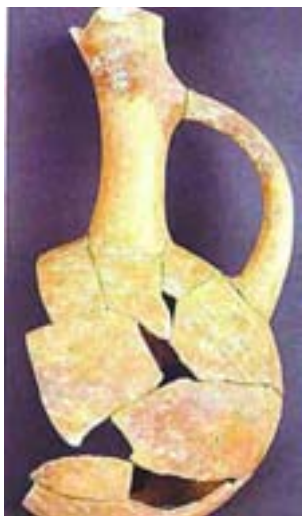
◀ Το βιβλίο της Γενέσεως μάς παρέχει και άλλα χρήσιμα στοιχεία, όπως τα ονόματα των πατριαρχών της φυλής, πόσο έζησαν, σε τί ηλικία τεκοποίησαν και πού κατέληξαν. Έτσι υπολογίζουμε ότι από τον κατακλισμό μέχρι τη διασπορά των εθνών, που έγινε όταν γεννήθηκε ο Φάλεκ (ή Πελέγ στο εβραϊκό πρωτότυπο, Γέν.10,25) μεσολαβούν 532 χρόνια. Παράλληλα μαθαίνουμε ότι από τον Ιάφεθ προέρχονται οι περισσότερες Ευρωπαϊκές και Ασιατικές φυλές, από τον Χαμ κάποιες Αφρικανικές και από τον Σημ οι Εβραίοι, οι Άραβες, οι Ασσύριοι και άλλοι.

Δεν γνωρίζουμε βέβαια άλλες λεπτομέρειες, όπως πόσα μέλη είχε κάθε έθνος όταν έγινε η Βαβέλ (σίγουρα θα ήταν εκατοντάδες ή και χιλιάδες), πώς αποφάσισαν να επιλέξουν προορισμό (για παράδειγμα ο γιος του Χαμ, ο Μισραΐμ, με τους συγγενείς και τους απογόνους του, κατέληξε στην Αίγυπτο). Φαίνεται όμως ότι σε λίγα χρόνια αυτά τα νέα έθνη (η πρώτη φυλή Αδάμ) έφτασαν σε πολύ απομακρυσμένες περιοχές, όπου συνάντησαν τους αρχαίους λαούς που ήδη κατοικούσαν εκεί, από τη νεολιθική εποχή, συγχωνεύτηκαν μαζί τους, είτε με ειρηνική διείσδυση είτε με πόλεμο, και έτσι οδηγηθήκαμε σε δημιουργία νέων εθνών και πολιτισμών.

Αναμφίβολα, όλα αυτά τα έθνη ήταν φορείς του πολιτισμού της Μεσοποταμίας, καθώς ζούσαν για τόσους αιώνες εκεί. Επόμενο ήταν, όπου και αν εγκαταστάθηκαν, να μεταλαμπαδεύσουν αυτές τις γνώσεις στις νέες χώρες που βρέθηκαν και να δώσουν ώθηση στους εγχώριους πολιτισμούς που συνάντησαν, με αποτέλεσμα να έχουμε αυτή την ξαφνική πολιτιστική πρόοδο μετά το 2700.

Ιαυάν

Οι αποδείξεις για την ιστορικότητα των όσων προαναφέραμε αποδεικνύεται και από άλλα στοιχεία, που αφορούν άμεσα την Ελλάδα. Η Γένεσις αναφέρεται και στη δημιουργία του ελληνικού έθνους. Ένας από τους γιους του Ιάφεθ ήταν ο Ιαυάν (οι Ο' τον αποδίδουν ως Ιωύαν). Τόσο ο Ιάφεθ, όσο και ο Ιαυάν υπάρχουν ως ονόματα στην ελληνική μυθολογία (Ιαπετός - 'Ιων). Ο Ιαυάν με τους τέσσερις γιους του και την υπόλοιπη οικογένεια (εγγόνια, δισέγγονα) είναι οι πρώτοι Έλληνες, που μετά το γεγονός της Βαβέλ έρχονται στην Ελλάδα και εγκαθίστανται πρώτα στην Κρήτη και μετά εξαπλώνονται στο υπόλοιπο Αιγαίο.

Πρωτοελλαδική πρόχους από το Κοντοπήγαδο Αλίμου.

Εδώ στο Αιγαίο συναντούν άλλους πληθυσμούς, που υπήρχαν από τη Νεολιθική εποχή, τους Πελασγούς, τους Λέλεγες και τους Κάρες, όπως μας πληροφορούν οι αρχαίοι συγγραφείς. Τα πρωτοελληνικά φύλα όμως κυριαρχούν, δημιουργούν τον λαμπρό πολιτισμό της εποχής του Χαλκού, στην Κρήτη, στις Κυκλάδες και αργότερα στις Μυκήνες. Στο πέρασμα των αιώνων όμως η ανάμνηση του παρελθόντος αρχίζει να σβήνει και να αλλοιώνεται, με αποτέλεσμα ιστορική μνήμη και φανταστικές παραδόσεις να συγχωνευθούν στην ελληνική μυθολογία.

Εκτός από την ανάμνηση του Ιαπετού και του 'Ιωνα, για τον οποίο και ο Ευριπίδης στην ομώνυμη τραγωδία αναφέρει ότι είχε τέσσερις γιους, εκτός από τη Γένεσι (εντυπωσιακή συμφωνία παραδόσεων!), διατηρήθηκε η ανάμνηση του κατακλισμού (Δευκαλίων), της αρχικής παραδεισένιας κατάστασης των ανθρώπων (ΗΣίοδος, Χρυσό γένος ανθρώπων), της ύπαρξης Γιγάντων (υψηλόσωμων ανθρώπων με μεγάλη μυική δύναμη, Διόδωρος Σικελιώτης 5,71). Μέχρι και γλωσσολογικά φαίνεται η ομοιότητα στις ελληνικές και βιβλικές καταλήξεις ονομάτων σε -αν.

Αν συγκρίνουμε τη λέξη Τιτάν, τα ονόματα από τους κορυφαίους Τιτάνες Ουρανός και Ωκεανός, τα αρχαία ελληνικά φύλα Αρκτάνες, Αινιάνες και Αθαμάνες, και την ίδια τη λέξη Έλληνες (στα δωρικά Έλλανες), και από την άλλη τα βιβλικά Ιαυάν, Δωδάν ή Ροδάν, βλέπουμε ότι έχουν κοινή κατάληξη. Ακόμη και αυτό είναι ανάμνηση της ζωής στη Μεσοποταμία!

Στη μυθολογία των Σουμερίων αν ονομάζεται ο θεός-ουρανός (και Ανού στα ακκαδικά). Όπως λοιπόν έχουμε ελληνικά σύνθετα ονόματα με τη λέξη θεός (Τιμό-θε-ος, Δωρό-θε-ος κλπ), οι Πρωτοέλληνες συνέθεσαν και ονόματα με το σουμεριακό -αν, που τους θύμιζε την προηγούμενη πατρίδα. Αντίστοιχα, η θεά Γη στα σουμεριακά λέγεται Κί, που προφερόταν και σαν γκι. Τέλος η θεά Τηθύς στα σουμεριακά είναι η Τιαμμάτ. (Burkert 2003, σελ. 141).

Είναι ηλιού φαεινότερον ότι οι Πρωτοέλληνες, αιώνες πριν επικρατήσει το Δωδεκάθεο, λάτρευαν τον Ουρανό και τη Γη, τα ονόματα των οποίων τα διατήρησαν στη γλώσσα τους όμοια με τους πρώην γείτονες Σουμερίους, έστω και αν οι γλώσσες διαφοροποιήθηκαν. Δεν αποκλείεται, όμως, κάποιοι Πρωτοέλληνες να διατηρούσαν ακόμη την πίστη στον αληθινό Θεό όταν ήρθαν στην Ελλάδα, όπως ο "παππούς" μας Ιάφεθ και ο προπάππος Νώε.

Μέχρι και το αγαπημένο κτίριο της φυλής Αδάμ, η (βαθμιδωτή) πυραμίδα, εντοπίστηκε στην Ελλάδα, κοντά στη Θήβα (λόφος του Αμφείου), και χρονολογείται και αυτή στη χρονολογία ορόσημο, στο 2700 π.Χ. Βέβαια οι Έλληνες, είτε λόγω των σεισμών είτε λόγω διαφορετικής νοοτροπίας από τους άλλους λαούς, τελικά απέφυγαν τα τεράστια σε ύψος κτίρια και προτίμησαν να επενδύσουν σε πλάτος και σε ποιότητα (μινωικά ανάκτορα).

Επίλογος

Κατά αντίστοιχο τρόπο, πιστεύουμε ότι η Αγία Γραφή και η παράδοση της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας δεν είναι πλάσματική ή αλλοιωμένη καταγραφή στοιχείων, αλλά η αλήθεια που σώζεται με τη συνεργασία Θεού και ανθρώπων. Ιδίως το βιβλίο της Γενέσεως, αν γνωρίζαμε να το χρησιμοποιούμε και να το ερμηνεύουμε σωστά, θα μας βοηθούσε απεριόριστα στην έρευνα της ανθρώπινης ιστορίας.

Τέλος, πιστεύουμε ότι το ελληνικό έθνος, όπως και τόσα άλλα, δημιουργήθηκε αυτόματα, κάπου στο 2700, στη Σεναάρ της Μεσοποταμίας, όπως εξηγήσαμε στη διήγηση για τη Βαβέλ. Γενάρχης μας ήταν ο Ίωνας με την εκτεταμένη οικογένειά του, που ήρθε ως το Αιγαίο και έφερε την πρωτοελληνική γλώσσα και τα πολιτιστικά επιτεύγματα της Μεσοποταμίας.

Αυτό, ασφαλώς, δεν σημαίνει ότι είμαστε Εβραίοι ή Σημίτες, αφού ξεκάθαρα λέει η «Γένεσις» ότι γενάρχης όλων των Εβραίων είναι ο Σημ (Γέν.10,21) και ιδίως ο γιος του, ο Αρφαξάδ, από όπου τελικά δημιουργήθηκε ο λαός των Εβραίων. Σίγουρα, όμως, έχουμε όλα τα έθνη κοινή καταγωγή, είτε μέσω του Αδάμ είτε μέσω του Νώε.

Σε σύγκριση με τους υπόλοιπους λαμπρούς πολιτισμούς της εποχής του Χαλκού, οι Έλληνες υπερέιχαν στο ότι δεν εγκλωβίστηκαν στον εαυτό τους (όπως οι Ινδοί ή οι Αιγύπτιοι), αλλά επεκτάθηκαν γρήγορα στη Μεσόγειο, μέσω της ναυτιλίας και τελικά φτάνουν στη βόρεια Ευρώπη (Βρετανία, Βαλτική, όπου έχουν βρεθεί μινωικά και μυκηναϊκά ευρήματα σε ανασκαφές) και κατά πάσα πιθανότητα στον Καναδά (!), από όπου εξορύσσουν χαλκό και χρυσό και τον φέρνουν στην Ελλάδα. (Πλουτάρχου, «Περί του εμφανιζομένου προσώπου τω κύκλω της Σελήνης», 941-942, που έχουν σχολιάσει οι καθηγητές Η.Μαριολάκος και Μ.Τσικρισής).

Η μυθολογία μας είναι γεμάτη από αναφορές στη ναυτική εξάπλωση σε πολλές περιοχές (χώρα Υπερβορείων, Αιθιοπία, Ινδία) πέρα από τη Μεσόγειο, κάτι που δείχνει ότι μάλλον οι Έλληνες έλαβαν κάποιο ξεχωριστό χάρισμα από τον Θεό συνολικά σαν λαός και πέτυχαν να εξαπλωθούν και να επηρεάσουν πολιτιστικά την ανθρωπότητα περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο λαό.

Βιβλιογραφία

«Ιστορία του Ελληνικού Έθνους», Εκδοτική Αθηνών, Τόμος Α΄

Στυλιανού Αλεξίου, «Μινωικός πολιτισμός», έκδοση τέταρτη, Ηράκλειο

Γάννη Παπαδάτου, «Προανακτορική Κρήτη, Η ανάδυση του Μινωικού Πολιτισμού»

Ελληνική Τέχνη, «Η αυγή της ελληνικής τέχνης», Εκδοτική Αθηνών

Sinclair Hood, «Η τέχνη στην προϊστορική Ελλάδα, Εκδόσεις Καρδαμίτσα», Αθήνα 1993

Walter Burkert, «Αρχαίος Ελληνικός Πολιτισμός, η επίδραση της Ανατολής», Εκδόσεις Παπαδήμα, Αθήνα 2003

Amelie Kuhrt, «The ancient Near East», Vol.I, Routledge history of ancient world

Helmut Uhlirg, «Οι Σουμέριοι, Ένας λαός στις απαρχές της ιστορίας», Εκδόσεις Κονιδάρη, Αθήνα 2002

Ian Shaw -Robert Jameson, «A dictionary of archaeology», Blackwell Publishers Ltd 1999

Ορθόδοξη ομάδα δογματικής έρευνας, «Μελέτες στη Γένεση», ιστοσελίδα: <http://www.oodegr.com/>.

Η Παλαιά Διαθήκη μετά συντόμου ερμηνείας, Εκδόσεις Σωτήρ, Αθήνα 1997, Τόμος Α΄

Η Παλαιά Διαθήκη, μετάφραση από τα πρωτότυπα κείμενα, Ελληνική Βιβλική Εταιρία

Richard James Fisher, «Historical Genesis, From Adam to Abraham», University Press of America, 2008

Halley's, Bible Handbook (http://craigpages3.100megs-free5.com/Bible_Study/bib/HHBG.html#p73).

Η Καθημερινή, «Παγκόσμιος Άτλας», έκδοση Dorling Kindersley

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ

411 Π.Χ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Αλέξη Γερακίνη, Ιστορικού

Η ιστορία διδάσκει και φρονιματίζει και με την περιοδική της επανάληψη, επισημαίνει τα καλά και τα κακά, που έλαβαν χώρα από το τέλος του προηγούμενου κύκλου της μέχρι σήμερα. Η Αθήνα υπήρξε η κοιτίδα, στην οποία σφυρηλατήθηκε και εφαρμόστηκε για πρώτη φορά το πολίτευμα της Δημοκρατίας. Η ιστορία διδάσκει ότι η Δημοκρατία είναι ένα πολίτευμα, που βιάστηκε και βιάζεται στο διηνεκές από τη γέννησή της. Η καταβαράθρωση των αρχών της Δημοκρατίας στον τόπο μας σήμερα, φέρνει στην επικαιρότητα της κατάργηση της Δημοκρατίας σε αυτή την ίδια την κοιτίδα της στην Αθήνα το 411 π.Χ., χρονολογία θανάτου του ιστορικού Θουκυδίδη. Το απόσπασμα από ευρύτερη ιστορική μελέτη του Αλέξη Γερακίνη μιλάει με άκρα σαφήνεια για την πτώση της Δημοκρατίας κατά το 411 π.Χ. στην πόλη της Αθήνας, γεγονός που μας προβληματίζει για την επικαιρότητά του και σήμερα.

Η διάψευση του Πείσανδρου και των Αθηναίων από τη στάση του Αλκιβιάδη και του Τισσαφέρνη, τους υποχρέωσε να συνεχίσουν τον πόλεμο, καταβάλλοντας οι ίδιοι τα έξοδά τους, να ενισχύσουν την παρουσία τους με στρατό, να προτρέψουν τους Σάμιους να καταλύσουν τη δημοκρατία και να στείλουν στην Αθήνα τον Πείσανδρο με τους πρέσβεις, που είχαν επισκεφτεί τον Τισσαφέρνη και που για να οργανώσει τη συνωμοσία ανατροπής της αθηναϊκής δημοκρατίας, απέστειλε ανθρώπους σε διάφορες συμμαχικές πόλεις. Κατά την προς την Αθήνα πορεία του ο Πείσανδρος κατέλυσε τη δημοκρατία των συμμαχικών πόλεων, στις οποίες κατέπλεε, στρατολογήσε οπλίτες, οργάνωσε ολιγαρχικές συνωμοτικές ομάδες και όταν έφτασε στην Αθήνα άρχισε η διαδικασία της μεταπολίτευσης με καλά οργανωμένους στρατηγούς. Οι ολιγαρχικοί, που από χρόνια προετοιμάζαν τη μεταπολίτευση, συγκρότησαν αμέσως ομάδες φανατικών νέων, οι οποίοι ήταν ικανοί να φτάσουν μέχρι και το φόνο των αντιπάλων τους. Αρχικά οι ηγέτες των συνωμοτών Αντιφών, Φρύνιχος και Πείσανδρος ήταν καιροσκόποι και υποστήριζαν ως τα άκρα την ανατροπή της δημοκρατίας, ο καθένας για τους δικούς του λόγους. Στόχος των οργανωμένων ολιγαρχικών ήταν ο εκφοβισμός των δημοκρατών, ο προσεταιρισμός του Αλκιβιάδη και ο λαός, ο οποίος είχε, μετά τα σικελικά, χάσει την εμπιστοσύνη του στο δήμο. Μετά τη δολοφονία του δημαγωγού Ανδροκλή και άλλων δημοκρατικών, διέδωσαν το πρόγραμμα τους στους Αθηναίους για την επιδιωκόμενη μεταβολή του πολιτεύματος και τη διάσωση της πόλης. Στην Εκκλησία του δήμου αγόρευαν ελεύθερα μόνον οι ολιγαρχικοί. Οι συνωμοτές, που δεν αποκάλυπταν τον αριθμό των ομοϊδεατών τους και η άκρα μυστικότητα στη δράση τους, προκάλεσε τη δυσπιστία του λαού και τον έστρεψε στην πτώση του δημοκρατικού πολιτεύματος. Όταν έφτασε στην Αθήνα ο Πείσανδρος συνάντησε αυτό το ευνοϊκό κλίμα της αλλαγής. Στην Εκκλησία του δήμου ο Μηλόβιος πρότεινε να εκλεγεί επιτροπή από 10 συγγραφείς, προκειμένου αυτοί να συντάξουν το μανιφέστο της μεταπολίτευσης στην Αθήνα. Ύστερα από διάφορες διαδικασίες, η συνέλευση του δήμου έγινε στον Κολωνό εκτός των τειχών προς αποφυγήν επεισοδίων, στην οποία οι πρυτάνεις έθεσαν σε ψηφοφορία όλες τις προτάσεις, όρισαν τους όρους μετάβασης στο νέο πολίτευμα, παραμέρισαν τα νομικά εμπόδια, επέβαλαν έκτακτα μέτρα, οι συγγραφείς παρουσίασαν το ολιγαρχικό πρόγραμμα περιορισμού δαπανών, ανάθεση της πολιτικής εξουσίας ως το τέλος του πολέμου, σε 5.000 πολίτες, που είχαν αρμοδιότητα να συνάπτουν ελεύθερα συνθήκες και πρότειναν συγχρόνως την εκλογή 100 "καταλογίων", 10 από κάθε φυλή.

Με την επικύρωση των πιο πάνω προτάσεων οι ενεργοί πολίτες, το 411 π. Χ., εξέλεξαν πέντε προέδρους για την εκλογή 100 πολιτών, προκειμένου αυτοί να συντάξουν το οριστικό πολίτευμα. Έτσι το ολιγαρχικό πολίτευμα στην πόλη της Αθήνας εγκαθιδρύθηκε σε δυο φάσεις: λ) Το Προσωρινό Πολίτευμα, που περιλάμβανε:

- α) Τους "Πεντακισχιλίους" (Προσωρινή Εκκλησία του δήμου).
- β) Τους Πέντε Προέδρους.

γ) Τα 100 μέλη της Προσωρινής Βουλής.

δ) Τους 300 της Προσωρινής Βουλής και τους 100.

ε) Τη Βουλή των 400, 40 από κάθε φυλή.

στ) Τους εκλεγόμενους από τη Βουλή: 10 στρατηγούς, 10 Φύλαρχους και έναν Ίππαρχο και, 2) Το Οριστικό Πολίτευμα, που περιλάμβανε: α) 100 Καταλογείς (από κάθε φυλή).

β) Πεντακισχιλίους (από τον οριστικό κατάλογο), ως Εκκλησία του δήμου, γ) Βουλή των 400 (από τους Πεντακισχιλίους), κάθε χρόνο εκ περιτροπής, δ) Δέκα στρατηγούς, Εννέα άρχοντες, Ιερομνήμονα, Ταξιάρχους, Ίππάρχους, Φυλάρχους, Άρχοντες στα φρούρια, Ταμίες των Ιερών Χρημάτων, Είκοσι Ελληνοταμίες, Δέκα Ιεροποιοί, Δέκα Επιμελητές. Με το νέο καθεστώς ολοκληρώθηκε η εξουσία περιήλθε στις πρώτες τάξεις και μάλιστα στην ουσία στους 400 ολιγαρχικούς, ο οποίος, ένοπλοι και αγρυπνούντες, βρίσκονταν στο κέντρο της πόλης, έτοιμοι να καταστείλουν κάθε μορφή ανταρσίας. Αυτοί οι 400 εγκαταστάθηκαν στο Βουλευτήριο, εξέλεξαν τους πέντε πρυτάνεις και κατέλυσαν τη δημοκρατία χωρίς καμιά αντίδραση. Αυτή η μεταπολίτευση συνετελέστηκε 100 χρόνια μετά την πτώση των Πεισιστρατιδών. Αμέσως μετά την ανάληψη της εξουσίας οι 400 ολιγαρχικοί της Αθήνας, έστειλαν κήρυκες στον Άγι στη Δεκεία και του πρότειναν τη λήξη του πολέμου με όσα κατείχε ο καθένας ως εκείνη τη στιγμή, αλλά ο Σπαρτιάτης βασιλιάς απέρριψε τις προτάσεις των Αθηναίων και τους παρέπεμψε στη Σπάρτη. Στη συνέχεια οι ολιγαρχικοί απέτυχαν στη Σάμο, ο Θρασύβουλος από τη Σάμο εισήγαγε την ανάκληση του Αλκιβιάδη από την εξορία με δικαιολογία την εξασφάλιση βοήθειας από τον Τισσαφέρνη, ο Αλκιβιάδης έφτασε στη Σάμο, μεσολάβησε στον σατράπη των Σάρδεων υπέρ των δημοκρατικών της Σάμου και επιστρέφοντας στο νησί εξελέγη στρατηγός.

Όταν οι Πελοποννήσιοι της Μιλήτου πληροφορήθηκαν την ανάκληση του Αλκιβιάδη, δυσφόρησαν εναντίον του στρατηγού και του Τισσαφέρνη, που καθυστερούσε να τους συνδράμει με τον φοινικικό στόλο και κατηγόρησαν τον Αστύοχο για ιδιοτελή ανοχή. Ακολούθησαν προστριβές στο στρατόπεδο των Λακεδαιμονίων και ο Αστύοχος αντικαταστάθηκε από τον Μίνδαρο. Για να καθησυχάσει τους Λακεδαιμόνιους ο Τισσαφέρνης, επισκέφτηκε τον φοινικικό στόλο στην Ασπενδο, στην οποία ήταν αγκυροβολημένα 147 πλοία των Φοινίκων και παρέμεινε εκεί, στοχεύοντας στη σκόπιμη επιβράδυνση του απόπλου του στόλου και έτσι να φθειεί Αθηναίους και Σπαρτιάτες. Μεσολάβησε σοβάρη διάσταση μεταξύ των ολιγαρχικών της Αθήνας και σημειώθηκαν σημαντικές ανακατατάξεις, οι Αθηναίοι ηττήθηκαν στην Ερέτρια, επικράτησε αναβρασμός στην Αθήνα, ο Άγιος στρατοπέδευε στη Δεκεία και ο Αλεξανδρίδης ετοιμαζόταν να πλεύσει προς τον Πειραιά. Όλα αυτά τα γεγονότα οδήγησαν τους Αθηναίους εναντίον των ολιγαρχικών, με αποτέλεσμα να καταλύσουν την ολιγαρχία, ύστερα από τέσσερις μήνες από την εγκαθίδρυση της και διαμόρφωσαν ένα μίγμα πολιτεύματος ολιγαρχίας και δημοκρατίας. Οι πρωταίτιοι της επιβολής της ολιγαρχίας Πείσανδρος και Αλεξικλής, κατέφυγαν στον Άγι, ο Αρίσταρχος στους Κορίνθιους, ο

Φρύνιχος είχε από μεταξύ δολοφονηθεί και ο Αντιφών έμεινε στην Αθήνα και καταδικάστηκε σε θάνατο.

Το 411 π. Χ. οι Λακεδαιμόνιοι στη Μίλητο, είχαν πλέον πειστεί ότι ο Τισσαφέρνης δεν επρόκειτο να τους καταβάλει τους στρατιωτικούς μισθούς και να τους ενισχύσει με τον φοινικικό στόλο, όπως είχε με τη συνθήκη συμμαχίας δεσμευτεί, γεγονός, που έκανε τον Λακεδαιμόνιο ναύαρχο Μίνδαρο να αποτανθεί στον Φαρνάβαζο σατράπη της Δερκυλίτιδας, που του είχε προτείνει να τον βοηθήσει με το στόλο του για να αποστατήσουν οι παράλιες πόλεις της σατραπείας του στον Ελλήσποντο από τους Αθηναίους. Κρυφά από τους Αθηναίους της Σάμου, ο Μίνδαρος, με 73 πλοία, απέπλευσε από τη Μίλητο προς τον Ελλήσποντο, όπου τον ανέμεναν άλλα 16 συμμαχικά πλοία. Όμως μεγάλη θαλασσοταραχή τον υποχρέωσε να προσορμιστεί στη Χίο και να γίνει αντιληπτός από τους Αθηναίους, οι οποίοι με τον Θράσυλο και τον Θρασύβουλο, που κατέπλευσαν και έχοντας και οι δυο 67 πλοία, παρεμπόδισαν τον απόπλου των Λακεδαιμονίων. Παρά τα εμπόδια ο Μίνδαρος απέπλευσε από τη Χίο και καταπλέοντας στο Ροίτειο, στα νότια της εισόδου του Ελλήσποντου, ανησύχησε τους Αθηναίους με τα 18 πλοία τους στη Σηστό, τα οποία ωστόσο κατάφεραν να διαφύγουν την προσοχή των 16 πελοποννησιακών πλοίων της Αβύδου και ενώ επιχειρούσαν να αποπλεύσουν από τον Ελλήσποντο καταδιώχτηκαν από τον Μίνδαρο και κατέφυγαν στη Λήμνο και στην Ίμβρο με σοβαρές απώλειες. Στη συνέχεια ο ναύαρχος ενώθηκε με τα 16 πλοία και διαθέτοντας συνολικά 86 πλοία, προσορμίστηκε στην Άβυδο, διαπιστώνοντας ότι δεν ήταν εύκολη η άλωση του Ελαιούνα στη βόρεια πλευρά του Ελλήσποντου.

Όταν οι Αθηναίοι πληροφορήθηκαν το εγχείρημα του Μίνδαρου, έλυσαν την πολιορκία στην Έρεσο και τον Σεπτέμβριο του 411 π. Χ. έπλευσαν στον Ελαιούνα και ενώθηκαν με τα εκεί 18 συμμαχικά πλοία της Ίμβρου. Ενώ ο αθηναϊκός στόλος παρέπλεε τη Χερσόνησο προς τη Σηστό, ο πελοποννησιακός στόλος εξέπλευσε από την Άβυδο προς συνάντησή του. Στη ναυμαχία, που έλαβε χώρα, αν και οι Αθηναίοι στην αρχή πιέστηκαν σοβαρά, λόγω της σε πλοία υπεροχής του αντιπάλου, στο τέλος κατατρόπωσαν τους Πελοποννήσιους και κατάλαβαν 21 πλοία τους, ενώ οι ίδιοι απώλεσαν 15 πλοία και κατέπλευσαν στη Σηστό. Μετά ο στόλος των Πελοποννησίων έπλευσε προς την Άβυδο. Επρόκειτο για μια ναυμαχία, που αναπέρωσε το ηθικό των Αθηναίων ύστερα από τη σκελική συμφορά.

Ο Αλκιβιάδης από τη Σάμο με 22 πλοία, αφού πρώτα εισέπραξε πολλά χρήματα από την Αλικαρνασσό, έπλευσε στην Κω, όπου περιπολούσε ο Δωριέας με 13 πλοία, τον οποίο είχε στείλει στη Ρόδο ο Μίνδαρος, για να μην αποστατήσει από τη συμμαχία. Ο Αθηναίος στρατηγός οχύρωσε την Κω, όρισε εκεί άρχοντα της εμπιστοσύνης του και γύρισε στη Σάμο. Στο μεταξύ ο Μίνδαρος από τον Ελαιούνα ζήτησε ενισχύσεις και επειδή αυτές δεν έφτασαν ποτέ, κάλεσε τον Δωριέα από τη Ρόδο να πειύσει σε βοήθειά του, πλην όμως οι Αθηναίοι ανάγκασαν τον Δωριέα να σύρει τα πλοία του στην ξηρά του Ροίτειου και θα τα πυρπολούσαν, αν δεν έφτανε εγκαίρως από την Άβυδο ο Μίνδαρος. Αμέσως μετά ο στόλος των Αθηναίων έπλευσε προς την Άβυδο και στα ανοικτά του λιμανιού της συνήψε ναυμαχία, της οποίας την αμφίροπη έκβαση έλυσε ο Αλκιβιάδης, που καταπλέοντας με τα 18 πλοία του, χάρισε τη νίκη στους Αθηναίους, οι Λακεδαιμόνιοι υποχώρησαν στο λιμάνι της Αβύδου, καταδιωκόμενοι και με τη βοήθεια του Φαρνάβαζου, διέσωσαν στην ξηρά το στόλο τους. Ο Τισσαφέρνης, όταν ενημερώθηκε για τις κινήσεις του Μίνδαρου, προσπάθησε να δικαιολογηθεί για τις καθυστερήσεις καταβολής μισθών και βοήθειας με στόλο, δεν έπεισε όμως τον Μίνδαρο και αδυνατώντας να αποτρέψει τη συνεργασία Μίνδαρου - Φαρνάβαζου, προέβη στη σύλληψη και φυλάκιση του Αλκιβιάδη, ο οποίος δραπετεύσε και κατέφυγε στις Κλαζομενές. Όταν ο Λακεδαιμόνιος ναύαρχος νικητής των Αθηναίων στον Ευβοϊκό Αγησανδρίδης διετάχθη να πλεύσει στον Ελλήσποντο, οι Χαλκιδικείς ζήτησαν από τους συμμάχους τους Βοιωτούς να επιχώσουν μέρος του πορθμού του Ευρύπου, για να μπορεί εύκολα να διέρχεται ο

στρατός των Βοιωτών σε βοήθειά τους. Για να σταματήσουν την επιχώματωση οι Αθηναίοι έστειλαν επιτόπου το στρατηγό Θηραμένη με 30 πλοία, αλλά τα παραταχθέντα στρατεύματα στον πορθμό τον υποχρέωσαν να αποχωρήσει άπρακτος.

Ο Μίνδαρος με τα 60 πλοία του ετοιμάστηκε να πλήξει τα 40 αντίπαλα αθηναϊκά πλοία στη Σηστό, αλλά οι Αθηναίοι διέφυγαν νύχτα προς τον Ελλήσποντο και τη Χερσόνησο, εκεί προστέθηκαν στο στόλο τους έξι πλοία υπό τον Αλκιβιάδη, που έσπευσε να ματαιώσει την απόσπαση της Κυζίκου, που επιχειρούσαν οι Μίνδαρος και Φαρνάβαζος. Την άνοιξη του 410 π. Χ. τα πλοία των Αθηναίων έφτασαν στην Καρδία στη Σηστό, όπου κατέφτασε δια ξηράς και ο Αλκιβιάδης και έτσι ο αθηναϊκός στόλος με 86 πλοία, απέπλευσε από τη Σηστό και στην Προκόννησο πληροφορήθηκαν την κατάληψη της Κυζίκου από τους Μίνδαρο και Φαρνάβαζο. Η πρωτοβουλία των κινήσεων ανετέθη από τους άλλους στρατηγούς στον Αλκιβιάδη, ο οποίος απαγόρευσε οποιαδήποτε διαδρομή σχετική με τον ακριβή αριθμό των αθηναϊκών πλοίων και ζήτησε από το στρατό να αγωνιστεί για τη σωτηρία της Αθήνας. Ο Αθηναίος Χαιρέας με άγημα ανδρών αποβίβαστηκε στην περιοχή της Κυζίκου και οι αθηναϊκός στόλος, διαιρέθηκε σε τρεις μοίρες: η πρώτη με 20 πλοία υπό τον Αλκιβιάδη κατευθύνθηκε προς την Κυζικό για να παρασύρει στα ανοιχτά τον Μίνδαρο, η δεύτερη υπό τους Θηραμένη και Θρασύβουλο με τα υπόλοιπα πλοία προοριζόταν να εμποδίσει τυχόν υποχώρηση του Μίνδαρου στο λιμάνι. Τότε ο Μίνδαρος επιτέθηκε κατά του Αλκιβιάδη, ο οποίος, υποχωρώντας στα ανοικτά, παρέσυρε εκεί και το στόλο των Πελοποννησίων και ενώ οι Θηραμένης και Θρασύβουλος απέκοπταν την υποχώρηση των Λακεδαιμονίων, ο Αλκιβιάδης πραγματοποίησε στροφή 180° και εφόρμησε κατά του αντιπάλου του. Προ του αμέσου κινδύνου ο Μίνδαρος κατέφυγε στους Κλήρους στα νοτιοδυτικά της Κυζίκου, στο στρατόπεδο του Φαρνάβαζου. Έτσι η σύγκρουση από τη θάλασσα μεταφέρθηκε στην ξηρά και εξελίχτηκε σε πεζομαχία, καθώς ο Φαρνάβαζος έσπευσε σε βοήθεια των Λακεδαιμονίων και οι Θηραμένης και Θρασύβουλος αποβίβασαν τα αγήματά τους για να ενωθούν με εκείνα του Χαιρέα. Ο Μίνδαρος πολέμησε γενναία εναντίον του Αλκιβιάδη, αλλά όταν όλες οι δυνάμεις των Αθηναίων παρατάχτηκαν απέναντι του στη μάχη, που ακολούθησε σκοτώθηκε ο Μίνδαρος, οι Λακεδαιμόνιοι τράπηκαν σε φυγή, ενώ οι Αθηναίοι δεν τους καταδίωξαν, γιατί πληροφορήθηκαν ότι κατέφτανε εναντίον τους το ισχυρό ιππικό του Φαρνάβαζου.

Ο Ιπποκράτης, επιστολέας του Μινδάρου, με επιστολή του ενημέρωσε τους εφόρους στη Σπάρτη για την καταστροφή: "Έρρει τα καλά. Μίνδαρος απεσσία. Πεινώντι τώνδρες. Απορίομες τι χρη δραν". Στο μεταξύ και ώσπου να έλθει η βοήθεια από τη Σπάρτη, ο στρατός των Λακεδαιμονίων παρέμεινε υπό την προστασία του Φαρνάβαζου, ο οποίος τους φέρθηκε φιλικά και έδωσε στους Συρακόσιους τη δυνατότητα να ναυπηγήσουν πλοία στην Άντανδρο. Μετά τις επιτυχίες των Αθηναίων στον Ελλήσποντο και την κατάργηση των Πεντακισχιλίων, οι τελευταίοι προσέγγισαν το εκστρατευτικό σώμα, αλλά στους διοικούντες στην Αθήνα οι νικητές της Κυζίκου έμειναν απέξω, με αποτέλεσμα το 410 π.Χ. η Αθήνα να επιστρέψει στη δημοκρατία και η εκκλησία του δήμου να ψηφίσει αυστηρά μέτρα για τη μελλοντική της θωράκιση. Τα σχετικά Ψηφίσματα τα εισηγήθηκαν οι Δημόφαντος και Κλεοφώντας. Στο μεταξύ οι Λακεδαιμόνιοι, ύστερα από την καταστροφή του στόλου τους, επιδίωξαν σύναψη ειρήνης με τους Αθηναίους, στέλλοντας τον Ένδιο με θέτοντας ως όρους τη διατήρηση των κατεχομένων κατά την υπογραφή της συνθήκης, την ανταλλαγή αιχμαλώτων και την αποχώρηση των φρουρών από τη Δεκέλεια και την Πύλο αντίστοιχα, όρους, που οι Αθηναίοι απέρριψαν. Ακολούθησαν συγκρούσεις στα Πύγαλα της Ιωνίας μεταξύ Θράσυλου και Μιλησίων, αλλά Εφέσιοι και Συρακόσιοι ανάγκασαν τον Θράσυλο να πλεύσει στη Σηστό, στη Λέσβο και μετά στη Λάμψακο και σε επίθεση των Αθηναίων στην Άβυδο ηττήθηκε ο Φαρνάβαζος. ➡

ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ

Επιμέλεια: Υποναύρχου Λ.Σ. (ε.α.) Π. Καλογείτονα

